

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต
และการให้บริการแก่ประชาชน

พ.ศ.

อ.พ. 2/2568 สมัยประชุมสามัญประจำปีครั้งที่สอง

อ.พ. 2/2568
สมัยประชุมสามัญประจำปีครั้งที่สอง

สำนักวิชาการ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
โทร 0 2242 5900 ต่อ 5730, 5740, 5750

ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต
และการให้บริการแก่ประชาชน

พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณา (อ.พ.) นี้ จัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญ ร่างพระราชบัญญัติ ญัตติขอแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ พระราชกำหนด ญัตติ หรือหนังสือสัญญา ระหว่างประเทศ ที่เข้าสู่การประชุมของสภาผู้แทนราษฎร และที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา โดยศึกษา รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูล สถิติ ข้อเท็จจริง บทความทางวิชาการ และ/หรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้น ให้กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา กรรมการ และบุคคลในวงงานรัฐสภา ใช้ในการประกอบการพิจารณา ตลอดจนเป็นข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้สนใจทั่วไป

สำนักวิชาการ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ผู้รับผิดชอบ

นายมานิช อินทนิม

ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ

รักษาราชการแทน

ผู้อำนวยการสำนักวิชาการ

ผู้จัดทำและรับผิดชอบ

นายโชคสุข กรกิตติชัย

วิทยาการเชี่ยวชาญ

นางสาวพิรุณวรรณ กิตติคุณ

วิทยาการชำนาญการพิเศษ

นางสาวอรุณี ชัยสุวรรณ

นิติกรชำนาญการ

นางสาวอุษณีย์ อินทองช่วย

เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส

นางสาวเปรมฤดี วงศ์สาคร

เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส

นางเมณฑาทิพย์ กาญจนินทุ

เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

มกราคม 2568

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

การบังคับใช้พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 มีบทบัญญัติบางประการที่ทำให้เกิดข้อจำกัดในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ประกอบกับการรายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ฯ พบว่า จำเป็นต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรการต่าง ๆ ให้เกิดประสิทธิภาพ มีความทันสมัยสอดคล้องกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป โดยการบังคับใช้พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 ยังมีข้อจำกัด ดังนี้

1. ปัจจุบันคู่มือสำหรับประชาชน มีจำนวน 3,870 คู่มือ โดยหน่วยงานของรัฐเป็นผู้กำหนด ขั้นตอนและระยะเวลาให้บริการเอง ซึ่งทำให้หน่วยงานของรัฐบางหน่วยงานกำหนดระยะเวลาเพื่อไว้มากเกินไป และในทางกลับกันหน่วยงานของรัฐที่กำหนดระยะเวลาน้อยเกินไปเพื่อแสดงถึงประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของหน่วยงาน แต่ไม่สามารถพิจารณาได้ทันตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ ส่งผลให้เกิดปริมาณคำขอค้างเป็นจำนวนมาก และหน่วยงานของรัฐก็จะใช้วิธีการแจ้งเหตุแห่งความล่าช้าเป็นหนังสือ ให้ผู้ยื่นคำขอทราบ ทุก 7 วันต่อเนื่องไป หรืออาจใช้วิธีไม่รับคำขอของผู้ยื่นคำขอในทันที ใช้วิธีให้ผู้ยื่นคำขอยื่นเอกสารทิ้งไว้ให้ตรวจสอบก่อน เพื่อให้การนี้ระยะเวลาพิจารณายังไม่เริ่มต้น

2. หน่วยงานของรัฐหลายแห่งไม่ได้ส่งสำเนาการแจ้งเหตุแห่งความล่าช้าให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการทราบทุกครั้งดังที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ทำให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการไม่ทราบปัญหาที่เกิดขึ้นจนกว่าจะมีการร้องเรียนมาที่สำนักงาน ก.พ.ร. โดยตรง รวมทั้งการแจ้งเหตุแห่งความล่าช้าต้องจัดทำเป็นหนังสือทุก 7 วัน ให้ผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้าจนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จ ซึ่งก่อให้เกิดภาระงานและค่าใช้จ่ายของหน่วยงานของรัฐ

3. การขออนุญาตประกอบกิจการหรือดำเนินการในเรื่องหนึ่งที่ประชาชนต้องยื่นขออนุญาต มากกว่าหนึ่งหน่วยงานหรือมากกว่าหนึ่งใบอนุญาต ซึ่งมีกระบวนการหลายขั้นตอน มีความยุ่งยาก และมีหลายหน่วยงานเข้ามาเกี่ยวข้องของการใช้ดุลพินิจในการพิจารณาอนุญาตที่ก่อให้เกิดความล่าช้า ส่งผลให้ประชาชนเกิดความยุ่งยาก เสียเวลา และค่าใช้จ่ายในการขออนุญาต รวมถึงเป็นอุปสรรคในการประกอบธุรกิจที่ส่งผลต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

4. บทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้บังคับในปัจจุบันยังไม่สอดคล้องกับเทคโนโลยี วิธีการดำรงชีวิตของประชาชน และรูปแบบการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงไป จึงจำเป็นต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการให้บริการแก่ประชาชนมากขึ้น รวมทั้งแก้ไขชื่อพระราชบัญญัติฯ เพื่อให้สอดคล้องกับขอบเขตและรูปแบบการให้บริการ

ดังนั้น คณะรัฐมนตรีได้เสนอปรับเปลี่ยนชื่อ คือ ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมในประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. กำหนดวันใช้บังคับ ให้ใช้เมื่อพ้นกำหนด 180 วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป เพื่อให้ระยะเวลาแก่หน่วยงานของรัฐในการเตรียมการและดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ให้ยกเว้น

ในหมวด 1 บททั่วไป และบทเฉพาะกาล มาตรา 36 วรรคสอง ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

2. ยกเลิกพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558

3. กำหนดขอบเขตในการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้เพื่อความชัดเจนในเรื่องการอนุญาต การจดทะเบียน และการแจ้ง อีกทั้งกำหนดบทนิยามคำว่า “อนุญาต” และ “บริการ” และการไม่ให้บังคับใช้กับรัฐสภา และคณะรัฐมนตรี การพิพากษาคดีของศาลและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดี การบังคับคดี และการวางทรัพย์ การดำเนินงานตามหน้าที่และอำนาจขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ การดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา การอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ การอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการทางทหารด้านยุทธการ

4. กำหนดให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการ โดยกฎกระทรวงต่าง ๆ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

5. การวางหลักการพื้นฐานในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน ไว้ในหมวด 1 บททั่วไป

6. กำหนดมาตรการเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการอนุมัติ อนุญาต ต่อหน่วยงานของรัฐ ไว้ในหมวด 2 การยื่นคำขออนุญาตและการอนุญาต

7. กำหนดให้นำบทบัญญัติที่เป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในกระบวนการพิจารณาอนุญาตในหมวด 2 มาใช้บังคับแก่งานบริการประชาชนด้วยโดยอนุโลม ได้แก่ การจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน กระบวนการตรวจสอบคำขอและเอกสารที่รวดเร็วและแจ้งผลการตรวจสอบทันที รวมทั้งการออกกฎกระทรวง ยกเว้นสำหรับกรณีจำเป็นที่ไม่อาจดำเนินการอย่างรวดเร็วทันทีได้ หลักการดำเนินการให้เป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนดในคู่มือสำหรับประชาชน และหลักการขอใบแทนโดยไม่ต้องแจ้งความ ไว้ในหมวด 3 การให้บริการ

8. วางหลักการสำคัญเพื่อให้กระบวนการอนุญาตและงานบริการต่าง ๆ มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้ทันสมัยอยู่เสมอ ไว้ในหมวด 4 การทบทวนและปรับปรุงการอนุญาตและการให้บริการ

9. กำหนดให้คณะรัฐมนตรีมีมติจัดตั้ง “ศูนย์รับคำขอล่าง” ขึ้นพร้อมกำหนดหน่วยงานที่รับผิดชอบไว้หมวด 5 ศูนย์รับคำขอล่าง เพื่อรับคำขอและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่ประชาชนยื่นมา โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นหลัก

10. เพิ่มมาตรการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ไว้ในหมวด 6 บทเบ็ดเตล็ด

11. เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้แก้ไขปรับปรุงฉบับเดิมทั้งในด้านโครงสร้างและเนื้อหาค่อนข้างมากจึงต้องกำหนดไว้ในหมวด บทเฉพาะกาล เพื่อรองรับให้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ คำสั่ง หรือมติ คณะรัฐมนตรีใด หากอ้างอิงถึงบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 ให้ถือว่าอ้างอิงถึงบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ในบทมาตราที่มีนัยเดียวกัน รับรองคู่มือสำหรับประชาชนในกระบวนการอนุญาตให้ไม่ต้องจัดทำใหม่เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ เพื่อลดภาระของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐ

เมื่อมีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 ดังกล่าวแล้ว จะช่วยเพิ่มการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในการขอรับอนุญาตหรือบริการต่าง ๆ จากภาครัฐ เนื่องจากมีมาตรการต่าง ๆ ที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย และมีความสอดคล้องกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งส่งผลดีต่อเศรษฐกิจของประเทศจากการปรับปรุงระบบและขั้นตอนการอนุญาตที่ช่วยอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนและภาคธุรกิจมากขึ้น ทำให้การประกอบกิจการต่าง ๆ เป็นไปด้วยความสะดวก ลดต้นทุนค่าใช้จ่าย และเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน รวมถึงการพัฒนากระบวนการให้บริการผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์ ก็จะช่วยลดภาระค่าใช้จ่าย และเพิ่มความสะดวกให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติงานได้รวดเร็วขึ้น รวมทั้งช่วยให้เจ้าหน้าที่สามารถดำเนินการได้อย่างถูกต้องชัดเจน ลดการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันจะนำไปสู่การลดการทุจริตและประพฤติมิชอบ อีกทั้งจะลดภาระงานที่มีจำนวนมากของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้เหลือเท่าที่จำเป็นและมีประโยชน์ต่อสาธารณะ ได้สัดส่วนกับภาระที่เกิดแก่ประชาชนอีกด้วย

ในส่วนของร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ที่เสนอโดยนายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ ได้มีการเสนอปรับเปลี่ยนชื่อเช่นเดียวกับร่างฯ ของคณะรัฐมนตรี โดยมีหลักการเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 โดยยังขาดบทบัญญัติและกลไกการอนุญาตกรณีหน่วยงานราชการละเลยการปฏิบัติหน้าที่ พิจารณาอนุญาตล่าช้า หรือไม่อนุญาตภายในระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนด ทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของประชาชนในการยื่นขออนุญาตหรือบริการได้ ดังนั้น เพื่อเป็นการยกระดับการให้บริการของหน่วยงานของรัฐในการพิจารณาอนุญาต พร้อมกับเป็นหลักประกันด้านระยะเวลา ในการพิจารณาอนุญาตในการประกอบกิจการของประชาชน โดยกำหนดกลไกให้มีการอนุญาตโดยอัตโนมัติเมื่อได้ดำเนินการตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดแล้ว รวมทั้งปรับปรุงขั้นตอนการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เอกสารประกอบการพิจารณา

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปสำหรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	ก
ส่วนที่ 1 - หลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	1-1
- สารระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	1-2
- หลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ เป็นผู้เสนอ)	1-9
- สารระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ เป็นผู้เสนอ)	1-10
- ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 กับร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี และนายวรภพ วิริยะโรจน์ เป็นผู้เสนอ)	1-13
ส่วนที่ 2 บทวิเคราะห์	2-1
ส่วนที่ 3 ข้อมูลประกอบการพิจารณา	3-1
- หลักเกณฑ์การพิจารณาการกำหนดระบบอนุญาตในกฎหมาย	3-1
- กฎหมายที่กำหนดเรื่องการอนุญาต (เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพ (รวม 97 ฉบับ)	3-16
- 8 ปี กับพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558	3-20
- หลักการในการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชนที่จะทำให้ประชาชนได้รับการบริการภาครัฐที่เร็วขึ้น สะดวกขึ้น ลดค่าใช้จ่าย และทันสมัยยิ่งขึ้น	3-21
- การจัดอันดับความสามารถในการแข่งขัน	3-32
- ความยากง่ายในการดำเนินธุรกิจ (Ease of doing business raking)	3-33
- ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ	3-36
- ประโยชน์ที่จะได้รับการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.	3-40

ส่วนที่ 1

หลักการและเหตุผล

ของร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต
และการให้บริการแก่ประชาชน

พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 ให้ทันสมัย มีกำหนดเวลาดำเนินการในแต่ละขั้นตอนที่ชัดเจน ลดขั้นตอนการอนุญาตที่ไม่จำเป็น นำเทคโนโลยีมาใช้ในการอนุญาตและการให้บริการภาครัฐ และให้เจ้าหน้าที่ใช้ดุลพินิจในการอนุมัติ อนุญาต เพียงเท่าที่จำเป็น อันเป็นการลดภาระและต้นทุนของประชาชนซึ่งจะเป็นผลดีต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในภาพรวม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญ

ของร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต
และการให้บริการแก่ประชาชน

พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. มีสาระสำคัญ ดังนี้

1. กำหนดวันใช้บังคับ ให้พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด 180 วัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เพื่อให้ระยะเวลาแก่หน่วยงานของรัฐในการเตรียมการและดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ เว้นแต่หมวด 1 บททั่วไป ซึ่งวางหลักการพื้นฐานที่สามารถปฏิบัติได้เลย และบทเฉพาะกาล มาตรา 36 วรรคสอง ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เพื่อให้หน่วยงานของรัฐสามารถจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนในงานบริการแล้วเสร็จทันภายในวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ (ร่างมาตรา 2)

2. ยกเลิกพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 เพื่อให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ (ร่างมาตรา 3)

3. กำหนดขอบเขตในการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้เพื่อความชัดเจน ดังต่อไปนี้

3.1 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่บรรดาการอนุญาต การจดทะเบียน และการแจ้งรวมทั้งการพิจารณา การดำเนินการ และการให้บริการหรือประโยชน์อื่นใดแก่ประชาชน บรรดาที่ประชาชนต้องยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐ (ร่างมาตรา 4) ทั้งนี้ บทนิยามกำหนดให้คำว่า “อนุญาต” หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ยินยอมให้บุคคลใดกระทำการใดที่มีกฎหมายกำหนดให้ ต้องได้รับความยินยอมก่อนกระทำการนั้น และให้หมายความรวมถึงการออกใบอนุญาต การอนุมัติ การจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การรับแจ้งหรือจดทะเบียน การให้ประทานบัตร และการให้อาชญาบัตรด้วย และคำว่า “บริการ” หมายความว่า รวมถึงการดำเนินการตามคำขอหรือความประสงค์ของประชาชน รวมตลอดทั้งการอำนวยความสะดวก การให้ความอนุเคราะห์ สงเคราะห์ การจัดหรือให้สวัสดิการ และการให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนใด ๆ แก่ประชาชนด้วย (ร่างมาตรา 5)

3.2 พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่ (ร่างมาตรา 6)

(1) รัฐสภาและคณะรัฐมนตรี

(2) การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดี การบังคับคดี และการวางทรัพย์

(3) การดำเนินงานตามหน้าที่และอำนาจขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ เฉพาะในส่วนที่เป็นการใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการดำเนินงานของหน่วยธุรการขององค์กรดังกล่าว

(4) การดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ทั้งนี้ ตั้งแต่ในชั้นการสืบสวน และการสอบสวนเป็นต้นไป

(5) การอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เฉพาะในส่วนที่ไม่อาจกำหนดระยะเวลาดำเนินการที่แน่นอนได้ ตามที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) กำหนด

(6) การอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการทางทหารด้านยุทธการ รวมทั้ง ตามกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมยุทธภัณฑ์ และกฎหมายว่าด้วยโรงงานผลิตอาวุธของเอกชน

(7) กรณีอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ทั้งนี้ สามารถยกเว้นเป็นการเพิ่มเติมได้เพียงเท่าที่จำเป็น

4. กำหนดให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยกฎกระทรวงต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ (ร่างมาตรา 7)

5. หมวด 1 บททั่วไป วางหลักการพื้นฐานในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน ดังต่อไปนี้ (ร่างมาตรา 8 ถึงร่างมาตรา 13)

5.1 วางหลักการพื้นฐานในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชนตามมาตรา 76 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยว่า หน่วยงานของรัฐพึงพัฒนาระบบการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) โดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสภาพกาล โดยหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐพึงตระหนักว่าประชาชนเป็นประธานแห่งสิทธิ (Subject of Right) ที่จะได้รับบริการจากรัฐ ตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติรับรองไว้ นอกจากนั้น ต้องร่วมมือและช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้การบริการประชาชนและงานอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด เพื่อความผาสุกของประชาชนโดยรวม รวมตลอดทั้งพัฒนาเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีศักยภาพ ความซื่อสัตย์สุจริต และทัศนคติในการเป็นผู้ให้บริการประชาชน ให้ได้รับความสะดวก รวดเร็ว ไม่สร้างภาระและขั้นตอนที่ไม่จำเป็น และไม่เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม (ร่างมาตรา 8)

5.2 กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องบูรณาการการทำงานเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐและความผาสุกของประชาชน โดยมีสำนักงาน ก.พ.ร. เป็นหน่วยงานกลางในการประสานการบูรณาการดังกล่าว ในกรณีที่ไม่สามารถบูรณาการหรือร่วมกันแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรคได้ ให้สำนักงาน ก.พ.ร. เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาวินิจฉัย (ร่างมาตรา 9)

5.3 กำหนดหน้าที่ให้หน่วยงานของรัฐต้องตอบคำถาม ให้ข้อมูล หรือแจ้งผลการดำเนินการที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของตนให้ประชาชนผู้ร้องขอทราบ ภายใน 15 วัน (ร่างมาตรา 10)

5.4 กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องออกกฎ โดยคำนึงถึงความสะดวกและรวดเร็วที่ประชาชนจะได้รับเป็นสำคัญและสร้างภาระแก่ประชาชนน้อยที่สุด โดยกฎนั้นจะกำหนดให้ประชาชนต้องยื่นเอกสารที่หน่วยงานนั้นเป็นผู้ออกหรือมีในครอบครองอยู่แล้วก็ได้ รวมทั้งจะกำหนดให้ประชาชนต้องส่งมอบหรือทำสำเนาเอกสารให้มากกว่า 1 ชุดอีกต่อไปไม่ได้ เว้นแต่กรณีจำเป็นอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ที่จะต้องให้ประชาชนนำเอกสารต้นฉบับหรือสำเนาเอกสารมาแสดงหรือส่งมอบในการยื่นคำขอ ตามกฎหมาย ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา 11)

5.5 วางหลักการคุ้มครองความเชื่อโดยสุจริตของประชาชน โดยให้ยึดถือคู่มือสำหรับประชาชนที่เผยแพร่อยู่ในวันที่ประชาชนยื่นคำขอหรือดำเนินการตามคู่มือนั้นเป็นหลัก (ร่างมาตรา 12)

5.6 กำหนดให้มีศูนย์บริการร่วมเพื่อให้บริการต่าง ๆ แก่ประชาชนในที่เดียวกันตามที่ ก.พ.ร. กำหนด ทั้งนี้ ศูนย์ดังกล่าวจะให้บริการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศก็ได้ (ร่างมาตรา 13)

6. หมวด 2 การยื่นคำขออนุญาตและการอนุญาต กำหนดมาตรการเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการขออนุมัติ อนุญาต ต่อหน่วยงานของรัฐ ดังต่อไปนี้ (ร่างมาตรา 14 ถึงร่างมาตรา 24)

6.1 ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ประชาชนต้องขออนุญาตในเรื่องใด ผู้อนุญาตต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดต่อไปนี้ ภายใน 60 วัน นับแต่วันที่กฎหมายหรือกฎในเรื่องนั้นมีผลใช้บังคับ แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา 14)

- (1) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอ
- (2) ค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการ
- (3) ขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาต
- (4) รายการเอกสารหรือหลักฐานที่ต้องยื่นมาพร้อมกับคำขอ
- (5) แนวทางการใช้ดุลพินิจ
- (6) การยื่นคำขอและเอกสารด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์
- (7) รายละเอียดอื่นตามที่สำนักงาน ก.พ.ร. กำหนดเพิ่มเติม

6.2 กำหนดหลักเกณฑ์กลางในการรับและตรวจสอบคำขออนุญาต และเอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณา โดยกรณีที่ยื่นเป็นเอกสารให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบเอกสารทันที (ร่างมาตรา 15) แต่หากประชาชนยื่นด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ต้องตรวจสอบเอกสารภายในไม่เกิน 1 วันทำการ (ร่างมาตรา 16) และเมื่อตรวจสอบแล้วไม่ว่าครบหรือยังขาดเอกสารใดต้องแจ้งผลการตรวจให้ผู้ยื่นคำขอทราบทันที พร้อมส่งมอบบันทึกหลักฐานการตรวจนั้นแก่ผู้ยื่นคำขอ ทั้งนี้ ในกรณีที่ประชาชนยื่นคำขอพร้อมเอกสารถูกต้องครบถ้วนหรือได้แก้ไขหรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมครบถ้วนตามที่เจ้าหน้าที่ระบุแล้ว เจ้าหน้าที่จะเรียกเอกสารหรือหลักฐานอื่นใดเพิ่มเติมอีกไม่ได้ และจะปฏิเสธคำขอโดยอาศัยเหตุแห่งความไม่สมบูรณ์ของคำขอหรือความไม่ครบถ้วนของเอกสารหรือหลักฐานไม่ได้ (ร่างมาตรา 15 วรรคสาม และร่างมาตรา 16 วรรคสาม)

6.3 กำหนดข้อยกเว้นหลักเกณฑ์การรับและตรวจสอบคำขอตามมาตรา 15 และมาตรา 16 โดยร่างพระราชบัญญัตินี้ได้เพิ่มข้อยกเว้นให้สามารถออกกฎกระทรวงกำหนดกรณีที่ไม่สามารถแจ้งผลการตรวจสอบคำขอและเอกสารหรือหลักฐานทันทีได้ เนื่องจากมีเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก

หรือด้วยเหตุจำเป็นอื่นใด ทั้งนี้ กฎกระทรวงดังกล่าวต้องระบุเวลาที่ใช้ในการตรวจสอบตามที่ได้ขยายระยะเวลาให้แล้วไว้ด้วย (ร่างมาตรา 17)

6.4 เมื่อรับคำขอแล้ว ผู้อนุญาตต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชน และแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายใน 7 วัน นับแต่วันที่พิจารณาแล้วเสร็จ แต่หากพิจารณาไม่เสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าวต้องแจ้งผู้ยื่นคำขอและสำนักงาน ก.พ.ร. ทราบสาเหตุที่ล่าช้าทุก 15 วัน เว้นแต่ล่าช้าเพราะเหตุสุดวิสัย ในการนี้ ก.พ.ร. จะเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อมีมติให้มีการปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐผู้อนุญาตก็ได้ (ร่างมาตรา 18)

6.5 กำหนดให้ผู้รับอนุญาตสามารถชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตได้ทุกกรณี ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีกิจการที่มีความเสี่ยงสูงหรือมีเหตุผลความจำเป็นพิเศษอื่นอันส่งผลให้ไม่สามารถชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตได้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง อนึ่ง สำหรับกรณีใบอนุญาตที่มีอายุใบอนุญาตแต่ไม่มีค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาต ได้กำหนดหลักการให้ผู้ซึ่งยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตแล้ว สามารถดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตต่อไปได้จนกว่าผู้อนุญาตจะมีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตอย่างใดก็ดี หลักการตามมาตรานี้ ไม่ใช่บังคับแก่กิจการหรือการดำเนินการใดที่ต้องขออนุญาตเป็นรายครั้ง (ร่างมาตรา 19)

6.6 กำหนดหลักการว่าด้วย “ใบอนุญาตหลัก” หรือ “Super License” ให้กรณีที่มีการประกอบกิจการใดโดยทั่วไปแล้วผู้ยื่นคำขอต้องได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาตหลายรายหรือหลายกระบวนงาน จะตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้มีใบอนุญาตหลักและใบอนุญาตรองของกิจการนั้นก็ได้ โดยผลทางกฎหมาย คือ ผู้ใดได้รับใบอนุญาตหลักของกิจการใดให้ถือว่าผู้นั้นได้รับใบอนุญาตรองของกิจการนั้นด้วยโดยไม่ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตรองใหม่อีก (ร่างมาตรา 20)

6.7 กำหนดให้คณะรัฐมนตรีสามารถขยายอายุใบอนุญาตที่สั้นกว่า 5 ปี ให้มีอายุใบอนุญาตไม่น้อยกว่า 5 ปี ได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา เมื่อเห็นว่าอายุใบอนุญาตที่กำหนดในกฎหมายใดไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป หรือเป็นภาระแก่ประชาชนเกินสมควร (ร่างมาตรา 21)

6.8 กำหนดให้เป็นหน้าที่ของสำนักงาน ก.พ.ร. ที่จะหารือกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องก่อนเสนอตราพระราชกฤษฎีกา Super License ตามมาตรา 20 หรือพระราชกฤษฎีกาขยายอายุใบอนุญาตตามมาตรา 21 ต่อคณะรัฐมนตรี และเมื่อร่างพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวแล้วเสร็จ ให้คณะรัฐมนตรีส่งให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาพิจารณาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 30 วัน แต่ไม่เกิน 60 วัน หากทั้งสองสภามีได้มีมติทักท้วง ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงตราพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวต่อไป (ร่างมาตรา 22)

6.9 กำหนดหน้าที่ให้ผู้อนุญาตต้องกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางการตรวจสอบการประกอบกิจการที่ได้อนุญาตไป และกำหนดหน้าที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องตรวจสอบการประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตตามหลักเกณฑ์และแนวทางดังกล่าวเป็นประจำ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และแนวทางดังกล่าวต้องมีการเผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไปด้วย (ร่างมาตรา 23)

6.10 กำหนดหลักเกณฑ์การขอรับใบอนุญาตว่าไม่จำเป็นต้องแจ้งความต่อเจ้าพนักงานตำรวจอีกต่อไป โดยให้ผู้รับอนุญาตสามารถแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตนั้น ๆ ได้ หน่วยงานของรัฐผู้อนุญาตได้ยังคงถือปฏิบัติตามแนวทางเดิม โดยบังคับให้ประชาชนต้องไปแจ้งความก่อนให้สำนักงาน ก.พ.ร. รายงานคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการให้แก้ไขปรับปรุงต่อไป (ร่างมาตรา 24)

7. หมวด 3 การให้บริการ ร่างมาตรา 25 กำหนดให้นำบทบัญญัติที่เป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในกระบวนการพิจารณาอนุญาตในหมวด 2 มาใช้บังคับแก่งานบริการประชาชนด้วยโดยอนุโลม ได้แก่ การจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน (ร่างมาตรา 14) กระบวนการตรวจสอบคำขอและเอกสารที่รวดเร็ว และแจ้งผลการตรวจสอบทันที รวมทั้งการออกกฎกระทรวงยกเว้นสำหรับกรณีจำเป็นที่ไม่อาจดำเนินการอย่างรวดเร็วทันทีได้ (ร่างมาตรา 15 ถึงร่างมาตรา 17) หลักการดำเนินการให้เป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนดในคู่มือสำหรับประชาชน (ร่างมาตรา 18) และหลักการขอใบแทนโดยไม่ต้องแจ้งความ (ร่างมาตรา 24)

ดังนั้น บทบัญญัติว่าด้วยการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต หลักการว่าด้วยใบอนุญาตหลัก (Super License) การขยายอายุใบอนุญาต และหน้าที่ในการตรวจสอบกิจการที่ได้รับอนุญาต (ร่างมาตรา 19 ถึงร่างมาตรา 23) จึงมีได้นำมาใช้แก่การให้บริการด้วย

8. หมวด 4 การทบทวนและปรับปรุงการอนุญาตและการให้บริการ วางหลักการสำคัญ เพื่อให้กระบวนการอนุญาตและงานบริการต่าง ๆ มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้ทันสมัยอยู่เสมอ ดังนี้

8.1 หน่วยงานของรัฐผู้อนุญาตมีหน้าที่พิจารณาทบทวนและปรับปรุงการใช้ระบบอนุญาตในกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตที่ตนรับผิดชอบ อย่างน้อยทุก 5 ปี พร้อมกับการประเมินผลสัมฤทธิ์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.ร. กำหนด (ในประเด็น (1) ความจำเป็นของการใช้ระบบอนุญาต หรือ (2) การให้คณะกรรมการเป็นผู้มีอำนาจอนุญาต) ซึ่ง ก.พ.ร. จะกำหนดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์โดยผู้ประเมินอิสระก็ได้ นอกจากนี้ ในกรณีที่เหมาะสม ก.พ.ร. จะแจ้งให้หน่วยงานของรัฐผู้อนุญาตประเมินระบบอนุญาตของตนก่อนถึงกำหนดเวลาการประเมินผลสัมฤทธิ์ก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ ให้หน่วยงานนั้นรายงานผลการพิจารณาพร้อมเหตุผลต่อคณะรัฐมนตรีผ่าน ก.พ.ร. ภายใน 180 วัน (ร่างมาตรา 26)

8.2 หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ทบทวนและปรับปรุงกระบวนการ ขั้นตอน หรือระยะเวลาที่กำหนดในคู่มือสำหรับประชาชนเมื่อมีเหตุจำเป็นอันสมควร โดยอย่างน้อยต้องมีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องผ่านระบบกลางทางกฎหมายไม่น้อยกว่า 30 วัน (ร่างมาตรา 27)

9. หมวด 5 ศูนย์รับคำขอกกลาง กำหนดให้คณะรัฐมนตรีมีมติจัดตั้ง “ศูนย์รับคำขอกกลาง” ขึ้นพร้อมกำหนดหน่วยงานที่รับผิดชอบ เพื่อรับคำขอและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่ประชาชนยื่นมาโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นหลัก แต่ในช่วงแรก (transitional period) จะยังสามารถรับคำขอเป็นเอกสารได้ด้วย ศูนย์ดังกล่าวนี้จะดำเนินการโดยเอกชนก็ได้ ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานของรัฐที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย (ร่างมาตรา 28)

หน้าที่และอำนาจประการหลักของศูนย์รับคำขอกกลาง คือ การรับคำขอและเอกสารหลักฐาน รวมทั้งเงินอื่นใดจากประชาชนเพื่อส่งต่อให้แก่หน่วยงานที่มีหน้าที่และอำนาจรับผิดชอบโดยตรง ตลอดจนรับคำอุทธรณ์ และให้ข้อมูล คำชี้แจง หรือคำแนะนำแก่ประชาชน (ร่างมาตรา 29 และร่างมาตรา 30)

โดยในการขับเคลื่อนศูนย์ดังกล่าว สำนักงาน ก.พ.ร. มีหน้าที่และอำนาจในการกำกับดูแล ประสาน และขับเคลื่อนให้หน่วยงานของรัฐพัฒนาการให้บริการประชาชนในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ได้อย่างเต็มรูปแบบ ตลอดทั้งกระบวนการ โดยจะรายงานหรือเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการหรือต่อหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องก็ได้ (ร่างมาตรา 31)

10. หมวด 6 บทเบ็ดเตล็ด เพิ่มมาตรการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดังนี้

10.1 กำหนดให้มีการเผยแพร่คู่มือสำหรับประชาชนและหลักเกณฑ์การตรวจสอบกิจการ ผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ รวมทั้งการปิดประกาศ ณ สถานที่ทำการที่มีหน้าที่และอำนาจรับคำขอ ตามคู่มือนั้น ๆ (ร่างมาตรา 32)

10.2 กำหนดให้มีระบบช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วนหรือ “Fast Track” สำหรับประชาชนที่มีความจำเป็นเร่งด่วน ทำให้ต้องขอรับอนุญาตหรือรับบริการในระยะเวลารวดเร็วเป็นพิเศษกว่าระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคู่มือสำหรับประชาชน โดยยินยอมเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ ช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วนดังกล่าว ถือเป็นบริการส่วนเสริมเท่านั้น ซึ่งแยกต่างหากจากกระบวนการขั้นตอนปกติ จึงไม่กระทบต่อการให้บริการประชาชนตามปกติที่ปรากฏในคู่มือสำหรับประชาชน ตัวอย่างเช่น เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในระบบ และช่องทางปกติมีปริมาณงานเท่าเดิม แต่หน่วยงานนั้นอาจมีการจ้างบุคลากร Outsource มาเพื่อให้บริการ ช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วนเท่านั้น โดยค่าใช้จ่ายที่ผู้ขอรับบริการ Fast Track ชำระ จะนำมาใช้จ่ายเป็นค่าตอบแทนแก่บุคลากร Outsource ดังกล่าว เป็นต้น (ร่างมาตรา 33) นอกจากนี้ เพื่อให้เกิดการพัฒนาบริการประชาชน ค่าใช้จ่าย Fast Track ซึ่งโดยหลักแล้วต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน แต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะอนุญาตให้หน่วยงานของรัฐหักเป็นรายจ่ายสำหรับนำมาพัฒนาระบบงานไม่เกิน ร้อยละ 50 ก็ได้ (ร่างมาตรา 33 วรรคสี่)

10.3 กำหนดให้มีการจัดทำแบบคำขอหรือแบบใบอนุญาต ใบแทน ฯลฯ เป็นภาษาอังกฤษ หรือภาษาอื่น หรือจะเป็นภาษาไทยที่มีภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นกำกับก็ได้ ตามที่สมควรแก่กิจการ หรือบริการนั้น ๆ เช่น ภาษาอังกฤษในเอกสารเกี่ยวกับการลงทุนจากต่างประเทศ หรือภาษาประจำชาติ ในอาเซียนสำหรับเอกสารเกี่ยวกับใบอนุญาตทำงานของคนต่างด้าว (Work permit) ในกรณีเช่นว่านั้น การกรอกข้อความในเอกสารดังกล่าวจะกระทำเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นนั้นก็ได้ และมีให้นำมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 (กำหนดให้เอกสารที่ยื่นต่อเจ้าหน้าที่ต้องเป็นภาษาไทย) มาใช้บังคับ (ร่างมาตรา 34)

11. บทเฉพาะกาล

11.1 เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้แก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 ทั้งในด้านโครงสร้าง และเนื้อหาค่อนข้างมาก ร่างมาตรา 35 จึงกำหนดบทเฉพาะกาลรองรับให้ บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีใด หากอ้างอิงถึงบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 ให้ถือว่าอ้างอิงถึงบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ในบทมาตราที่มีนัยเดียวกัน

11.2 ร่างมาตรา 36 วรรคหนึ่ง กำหนดบทเฉพาะกาลรับรองคู่มือสำหรับประชาชน ในกระบวนการอนุญาตให้ไม่ต้องจัดทำใหม่เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ เพื่อลดภาระของหน่วยงาน และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ส่วนวรรคสองเป็นกรณีคู่มือสำหรับประชาชนในงานบริการ ซึ่งตามพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 มิได้กำหนดให้ต้องจัดทำ ร่างมาตรา 36 วรรคสอง จึงกำหนดให้ทุกหน่วยงานเริ่มจัดทำตั้งแต่ร่างพระราชบัญญัตินี้ประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา เพื่อให้แล้วเสร็จภายใน 180 วัน และมีผลใช้บังคับพร้อมกับร่างพระราชบัญญัตินี้

11.3 กำหนดให้พระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียม การต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. 2564 เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับหลักเกณฑ์ และวิธีการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต (คือ ไม่รวมถึงตาราง บัญชีรายชื่อพระราชบัญญัติและประเภทใบอนุญาตท้ายพระราชกฤษฎีกา) ยังคงมีผลใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่า กฎกระทรวงตามมาตรา 19 วรรคสอง จะใช้บังคับ ทั้งนี้ เนื่องจากกฎหมายนี้กำหนดให้ทุกใบอนุญาต ที่มีอายุสามารถชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตได้ เว้นแต่ จะได้รับยกเว้นโดยกฎกระทรวง (ร่างมาตรา 37)

11.4 กำหนดบทเฉพาะกาลรองรับเรื่อง Fast Track ซึ่งเดิมบางหน่วยงานมีการดำเนินการ อยู่แล้วในปัจจุบัน โดยกำหนดให้หน่วยงานที่ทำอยู่แล้วสามารถทำได้ต่อไปจนกว่ากฎกระทรวงตามมาตรา 33 วรรคสอง ที่กำหนดหลักเกณฑ์กลางเรื่อง Fast Track จะมีผลใช้บังคับ ทั้งนี้ เมื่อกฎกระทรวงดังกล่าวใช้บังคับ แล้วให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง และภายในระยะเวลาที่กฎกระทรวงกำหนด (ร่างมาตรา 38)

หลักการและเหตุผล
ของร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต
และการให้บริการแก่ประชาชน
พ.ศ.
(นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 ซึ่งเป็นกฎหมายกลางในการกำหนดขั้นตอนในการพิจารณาและระยะเวลาในการอนุญาตอันเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการประกอบกิจการ ยังขาดบทบัญญัติและกลไกการอนุญาตกรณีหน่วยงานราชการละเลยการปฏิบัติหน้าที่ พิจารณาอนุญาตล่าช้า หรือไม่อนุญาตภายในระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนด ทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของประชาชนในการยื่นขออนุญาตหรือบริการได้ ดังนั้น เพื่อเป็นการยกระดับการให้บริการของหน่วยงานของรัฐในการพิจารณาอนุญาต พร้อมกับเป็นหลักประกันด้านระยะเวลา ในการพิจารณาอนุญาตในการประกอบกิจการของประชาชน โดยกำหนดกลไกให้มีการอนุญาตโดยอัตโนมัติเมื่อได้ดำเนินการตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดแล้ว รวมทั้งปรับปรุงขั้นตอนการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญ

ของร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต
และการให้บริการแก่ประชาชน

พ.ศ.

(นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. มีสาระสำคัญ ดังนี้

1. วันใช้บังคับ กำหนดให้พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป เว้นแต่มาตรา 31 และมาตรา 32 ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป (ร่างมาตรา 2)

2. ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 (ร่างมาตรา 3)

3. กำหนดให้พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับกับบรรดาการพิจารณาและการให้บริการอื่นใดแก่ประชาชนที่มีกฎหมายหรือกฎ กำหนดให้ขอต่อหน่วยงานของรัฐ นอกเหนือจากบรรดาการอนุญาต การจดทะเบียน หรือการแจ้งที่มีกฎหมายหรือกฎกำหนดให้ต้องขออนุญาต (ร่างมาตรา 4)

4. บทนิยาม กำหนดบทนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่” “หน่วยงานของรัฐ” “อนุญาต” “ผู้อนุญาต” “ความเสี่ยง” “พนักงานเจ้าหน้าที่” “กฎหมายว่าด้วยการอนุญาต” “คำขอ” และ “รัฐมนตรี” (ร่างมาตรา 5)

5. กำหนดองค์กร สถาบัน หน่วยงาน และประเภทการอนุญาตที่พระราชบัญญัตินี้ มีใช้บังคับ (ร่างมาตรา 6)

6. กำหนดให้หน่วยงานราชการที่มีอำนาจในการอนุญาตทบทวนกฎหมายอย่างน้อยทุกห้าปี (ร่างมาตรา 7)

7. กำหนดให้ผู้อนุญาตจะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข (ถ้ามี) ในการยื่นคำขอ ขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาต โดยต้องเผยแพร่ให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ง่าย (ร่างมาตรา 8)

8. กำหนดให้ผู้อนุญาตตรวจสอบ ทบทวน และปรับปรุงกระบวนการ ขั้นตอน และระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตตามที่กำหนดในคู่มือสำหรับประชาชน (ร่างมาตรา 9)

9. กำหนดหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจรับคำร้องขอ และขั้นตอนกรณีหลักฐานไม่ครบถ้วน (ร่างมาตรา 10)

10. กำหนดหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐกรณีผู้ขออนุญาตยื่นคำขอและเอกสาร โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ (ร่างมาตรา 11)

11. กำหนดให้ผู้อนุญาตสามารถจัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วนสำหรับประชาชนที่มีความจำเป็นหรือต้องการได้รับอนุญาตหรือบริการอย่างรวดเร็วเป็นพิเศษได้ โดยชำระค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการพิเศษ (ร่างมาตรา 12)

12. กำหนดให้ผู้ยื่นคำขอสามารถส่งข้อมูลหรือคำชี้แจงเพิ่มเติมได้ (ร่างมาตรา 13)

13. กำหนดให้ผู้อนุญาตต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคู่มือสำหรับประชาชน และกำหนดกลไกให้เป็นการอนุญาตโดยอัตโนมัติหากผู้อนุญาตไม่ปฏิบัติตามคู่มือสำหรับประชาชน (ร่างมาตรา 14)

14. กำหนดให้กรณีกฎหมายอื่นที่ใช้บังคับในภายหลังกฎหมายนี้ใช้บังคับแล้วมีผลเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ในคู่มือสำหรับประชาชน มิให้การเปลี่ยนแปลงนั้นมีผลต่อคำขอที่ยื่นไว้โดยชอบก่อนตามกฎหมายนี้ เว้นแต่กฎหมายนั้นจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น (ร่างมาตรา 15)

15. กำหนดให้การพิจารณาหรือการให้บริการของหน่วยงานของรัฐอื่น ๆ ต้องดำเนินการพิจารณาหรือให้บริการ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ของการอนุญาตในบทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้ โดยอนุโลม (ร่างมาตรา 16)

16. กำหนดให้ผู้อนุญาตต้องจัดให้มีแบบฟอร์มการอนุญาตเป็นภาษาอังกฤษหากผู้ยื่นคำขอหรือผู้รับใบอนุญาตร้องขอ (ร่างมาตรา 17)

17. กำหนดเงื่อนไขการต่อใบอนุญาตและชำระค่าธรรมเนียม โดยให้ถือว่าผู้รับอนุญาตได้รับการต่ออายุใบอนุญาตนั้นเมื่อชำระค่าธรรมเนียมเสร็จสิ้น (ร่างมาตรา 18)

18. กำหนดให้การประกอบกิจการหรือดำเนินการใดที่ประชาชนที่ต้องขออนุญาตจากผู้อนุญาตมากกว่าหนึ่งราย สามารถถือใบอนุญาตหลักเป็นใบอนุญาตแทนใบอนุญาตอื่นที่เกี่ยวข้องได้โดยต้องชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตที่เหลือให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนด (ร่างมาตรา 19)

19. กำหนดให้การประกอบกิจการหรือดำเนินการใดที่ประชาชนที่ต้องขออนุญาตจากผู้อนุญาตมากกว่าหนึ่งราย ให้ผู้อนุญาตตามกฎหมายนั้นมีอำนาจในการพิจารณาคำขออนุญาตแทนกันได้ด้วย รวมทั้งคำขอใดที่ผู้ที่มีอำนาจอนุญาตตามกฎหมายเป็นของคณะกรรมการ ให้หน่วยงานของรัฐหรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบควบคุมดูแลการประกอบกิจการหรือดำเนินการนั้น มีอำนาจในการพิจารณาคำขอแทนคณะกรรมการได้ด้วย (ร่างมาตรา 20)

20. กำหนดให้ในกรณีที่มีการประกอบกิจการ ที่ต้องขออนุญาตใดไม่มีความเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมในวงกว้าง คณะรัฐมนตรีจะกำหนดให้ประชาชนอาจทดลองประกอบกิจการนั้นเป็นการชั่วคราวก่อนได้รับใบอนุญาตก็ได้ (ร่างมาตรา 21)

21. กำหนดให้กรณีที่กฎหมายกำหนดอายุใบอนุญาตไว้และคณะรัฐมนตรีเห็นว่าอายุใบอนุญาตที่กำหนดในกฎหมายนั้นไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปหรือใบอนุญาตใดไม่มีความจำเป็นต้องมีอายุใบอนุญาตอีกต่อไป คณะรัฐมนตรีจะกำหนดให้ใบอนุญาตนั้นมีอายุไม่น้อยกว่าห้าปี หรือไม่มีอายุใบอนุญาตเลยก็ได้แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา 22)

22. กำหนดให้คณะรัฐมนตรีส่งร่างพระราชกฤษฎีกาที่ต้องตราตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันแต่ไม่เกินหกสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว หากสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภามีมติมิได้ชี้แจงให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงตราพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวต่อไป (ร่างมาตรา 23)

23. กำหนดให้กรณีผู้รับใบอนุญาตขอต่ออายุใบอนุญาตโดยไม่ต้องชำระค่าธรรมเนียม แต่ต้องมีการตรวจสอบ เมื่อผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตแล้วให้ถือว่าเป็นผู้รับใบอนุญาตต่อไปจนกว่าผู้อนุญาตจะมีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตซึ่งต้องกระทำภายหลังการตรวจสอบ และให้ถือว่าหลักฐานการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตเป็นหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตไปพลางก่อน (ร่างมาตรา 24)

24. กำหนดหน้าที่ของผู้อนุญาตในการกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางการตรวจสอบการประกอบกิจการหรือดำเนินกิจการของผู้รับอนุญาตให้เป็นไปตามกฎหมายนั้น (ร่างมาตรา 25)

25. กำหนดหน้าที่ของผู้อนุญาตในการออกใบแทนใบอนุญาต กรณีใบอนุญาตหรือหลักฐานการต่อใบอนุญาตชำรุด โดยไม่ต้องให้ผู้รับอนุญาตแจ้งความต่อพนักงานตำรวจก่อน (ร่างมาตรา 26)

26. กำหนดให้หน่วยงานของรัฐของผู้อนุญาต จัดให้มีศูนย์บริการร่วมเพื่อรับคำขอและชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการอนุญาตต่าง ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตไว้ ณ ที่เดียวกันตามแนวทางที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนด (ร่างมาตรา 27)

27. กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการจัดให้มีศูนย์รับคำขอกกลางขึ้นซึ่งดำเนินการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการรับคำขอตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต ทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการจะมอบหมายให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการศูนย์ดังกล่าว โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเป็นผู้กำกับดูแลก็ได้ โดยให้ศูนย์รับคำขอกกลางมีหน้าที่ดำเนินการ (ร่างมาตรา 28 และร่างมาตรา 29)

28. กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการมีหน้าที่และอำนาจในการกำกับดูแลประสานและขับเคลื่อนให้หน่วยงานของรัฐพัฒนาการให้บริการประชาชน ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการให้บริการประชาชนในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์อย่างเต็มรูปแบบตลอดทั้งกระบวนการ และให้มีหน้าที่และอำนาจตามที่กำหนดไว้ดังกล่าว (ร่างมาตรา 30)

29. บทเฉพาะกาล

29.1 ในวาระเริ่มแรกให้ผู้อนุญาตดำเนินการพิจารณากฎหมายที่ให้อำนาจในการอนุญาตในความรับผิดชอบว่าสมควรปรับปรุงกฎหมายนั้น เพื่อยกเลิกการอนุญาตหรือจัดให้มีมาตรการอื่นแทนการอนุญาต หรือปรับลดจากการกำหนดให้ขอรับใบอนุญาต เป็นจดทะเบียน ขึ้นทะเบียน จัดแจ้งหรือกำหนดเกณฑ์ให้ปฏิบัติตามหรือไม่ เพราะเหตุใด และมีหนังสือแจ้งสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ พร้อมด้วยเหตุผลภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา 31)

29.2 ให้คู่มือสำหรับประชาชนที่จัดทำขึ้นตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 ใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะมีคู่มือสำหรับประชาชนตามพระราชบัญญัตินี้ในเรื่องเดียวกัน (ร่างมาตรา 32)

29.3 ให้พระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. 2564 ใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่ากฎกระทรวงตามมาตรา 18 จะใช้บังคับ (ร่างมาตรา 33)

30. มาตราการรักษาการ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา 34)

ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558

กับร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี และนายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558</p> <hr/> <p>ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ 16 มกราคม พ.ศ. 2558 เป็นปีที่ 70 ในรัชกาลปัจจุบัน</p> <p>พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ</p>	<p>ร่าง พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.</p> <hr/> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการ อำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทาง ราชการ</p>	<p>ร่าง พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.</p> <hr/> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วย การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทาง ราชการ</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้</p> <p>มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558”</p> <p>มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่มาตรา 17 ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป</p>	<p>.....</p> <p>มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.”</p> <p>มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่หมวด 1 บททั่วไป และมาตรา 36 วรรคสอง ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558</p>	<p>.....</p> <p>มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.”</p> <p>มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่มาตรา 31 วรรคหนึ่ง และมาตรา 32 วรรคสาม ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 3 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับกับบรรดาการอนุญาต การจดทะเบียนหรือการแจ้งที่มีกฎหมายหรือกฎกำหนดให้ต้องขออนุญาต จดทะเบียน หรือแจ้ง ก่อนจะดำเนินการใด</p> <p>บทบัญญัติของกฎหมายหรือกฎใดที่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน</p> <p>มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้ “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง</p>	<p>มาตรา 4 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่บรรดาการอนุญาต การจดทะเบียน และการแจ้ง <u>รวมทั้งการพิจารณาการดำเนินการ และการให้บริการหรือประโยชน์อื่นใดแก่ประชาชน บรรดาที่ประชาชนต้องยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐ</u></p> <p>มาตรา 5 ในพระราชบัญญัตินี้ “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง “หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐทุกหน่วย</p>	<p>มาตรา 4 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่บรรดาการอนุญาต การจดทะเบียน หรือการแจ้งที่มีกฎหมายหรือกฎกำหนดให้ต้องขออนุญาต จดทะเบียน หรือแจ้ง ก่อนจะดำเนินการใด <u>รวมทั้งตลอดทั้งบรรดาการพิจารณาและการให้บริการอื่นใดแก่ประชาชนที่มีกฎหมายหรือกฎกำหนดให้ขอต่อหน่วยงานของรัฐก่อนจะดำเนินการใด</u></p> <p>บทบัญญัติของกฎหมายหรือกฎใดที่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน</p> <p>มาตรา 5 ในพระราชบัญญัตินี้ “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง “หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา องค์การมหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐทุกหน่วยงาน <u>แต่ไม่หมายความรวมถึง หน่วยงานในฝ่ายนิติบัญญัติ หน่วยงานในฝ่ายตุลาการ องค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ และองค์การอัยการ</u></p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>“อนุญาต” หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ยินยอมให้บุคคลใดกระทำการใดที่มีกฎหมายกำหนดให้ต้องได้รับความยินยอมก่อนกระทำการนั้น และให้หมายความรวมถึงการออกใบอนุญาต การอนุมัติ การจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การรับแจ้ง การให้ประทานบัตรและการให้อาชญาบัตรด้วย</p> <p>“ผู้อนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งกฎหมายกำหนดให้มีอำนาจในการอนุญาต</p> <p>“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต</p> <p>“กฎหมายว่าด้วยการอนุญาต” หมายความว่า บรรดากฎหมายที่มีบทบัญญัติกำหนดให้การดำเนินการใดหรือการ</p>	<p>“อนุญาต” หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ยินยอมให้บุคคลใดกระทำการใดที่มีกฎหมายกำหนดให้ต้องได้รับความยินยอมก่อนกระทำการนั้น และให้หมายความรวมถึงการออกใบอนุญาต การอนุมัติ การจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การรับแจ้งหรือ<u>จดแจ้ง</u> การให้ประทานบัตร และการให้อาชญาบัตรด้วย</p> <p>“ผู้อนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งกฎหมายกำหนดให้มีอำนาจในการอนุญาต</p> <p>“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต</p> <p>“กฎหมายว่าด้วยการอนุญาต” หมายความว่า บรรดากฎหมายที่มีบทบัญญัติกำหนดให้การดำเนินการใดหรือการ</p>	<p>“อนุญาต” หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ยินยอมให้บุคคลใดกระทำการใดที่มีกฎหมายกำหนดให้ต้องได้รับความยินยอมก่อนกระทำการนั้น และให้หมายความรวมถึงการออกใบอนุญาต การอนุมัติ การจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การรับแจ้ง การให้ประทานบัตรและการให้อาชญาบัตรด้วย</p> <p>“ผู้อนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งกฎหมายกำหนดให้มีอำนาจในการอนุญาต</p> <p><u>“ความเสี่ยง” หมายความว่า ระดับความรุนแรง ขอบเขต และโอกาสที่จะเกิดความเสียหาย หรือผลกระทบต่อบุคคล ทรัพย์สิน สัตว์ พืช สิ่งแวดล้อม หรือสังคม ทั้งนี้ กิจการประเภทใดถือเป็นกิจการที่มีความเสี่ยงระดับสูง กลาง หรือต่ำ ให้เป็นไปตามแนวทางที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนด</u></p> <p>“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต</p> <p>“กฎหมายว่าด้วยการอนุญาต” หมายความว่า บรรดากฎหมายที่มีบทบัญญัติกำหนดให้การดำเนินการใด</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>ประกอบกิจการใดจะต้องได้รับอนุญาตก่อนจึงจะดำเนินการได้</p> <p>“คำขอ” หมายความว่า คำขออนุญาต</p>	<p>ประกอบกิจการใดจะต้องได้รับอนุญาตก่อนจึงจะดำเนินการได้</p> <p>“คำขอ” หมายความว่า คำขออนุญาต <u>และให้หมายความรวมถึงคำขอรับบริการและคำขอให้ดำเนินการอื่นใด</u></p> <p>“กฎ” หมายความว่า พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น ระเบียบ ข้อบังคับ หรือบทบัญญัติอื่นที่มีผลบังคับเป็นการทั่วไป โดยไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดหรือบุคคลใดเป็นการเฉพาะ</p> <p>“บริการ” หมายความว่า รวมถึง การดำเนินการตามคำขอ หรือความประสงค์ของประชาชน รวมตลอดทั้งการอำนวยความสะดวก การให้ความอนุเคราะห์ สงเคราะห์ การจัดหรือให้สวัสดิการ และการให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนใด ๆ แก่ประชาชนด้วย</p> <p>“ประเมินผลสัมฤทธิ์” หมายความว่า การประเมินผลสัมฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย</p>	<p>หรือการประกอบกิจการใดจะต้องได้รับอนุญาตก่อนจึงจะดำเนินการได้</p> <p>“คำขอ” หมายความว่า คำขออนุญาต</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 5 พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่</p> <p>(1) รัฐสภาและคณะรัฐมนตรี</p> <p>(2) การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดี การบังคับคดี และการวางทรัพย์</p>	<p><u>“ระบบกลาง”</u> หมายความว่า ระบบกลางตามกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย</p> <p><u>“คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ”</u> หมายความว่า คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน</p> <p><u>“สำนักงาน ก.พ.ร.”</u> หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ</p> <p><u>“รัฐมนตรี”</u> หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา 6 พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่</p> <p>(1) รัฐสภาและคณะรัฐมนตรี</p> <p>(2) การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดี การบังคับคดี และการวางทรัพย์</p> <p>(3) การดำเนินงานตามหน้าที่และอำนาจขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ เฉพาะในส่วนที่เป็นการใช้อำนาจ</p>	<p><u>“รัฐมนตรี”</u> หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา 6 พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่</p> <p>(1) รัฐสภาและคณะรัฐมนตรี</p> <p>(2) การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดี การบังคับคดี และการวางทรัพย์</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>(3) การดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา</p> <p>(4) การอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>(5) การอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการทางทหารด้านยุทธการ รวมทั้งตามกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมยุทธภัณฑ์ และกฎหมายว่าด้วยโรงงานผลิตอาวุธของเอกชน</p> <p>การยกเว้นไม่ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับแก่การดำเนินกิจการใดหรือกับหน่วยงานใด นอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา</p>	<p><u>ตามรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการดำเนินงานของหน่วยธุรการขององค์กรดังกล่าว</u></p> <p>(4) การดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา <u>ทั้งนี้ ตั้งแต่ในขั้นการสืบสวนและการสอบสวนเป็นต้นไป</u></p> <p>(5) การอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ <u>เฉพาะในส่วนที่ไม่อาจกำหนดระยะเวลาดำเนินการที่แน่นอนได้ ตามที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนด</u></p> <p>(6) การอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการทางทหารด้านยุทธการ รวมทั้งตามกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมยุทธภัณฑ์ และกฎหมายว่าด้วยโรงงานผลิตอาวุธของเอกชน</p> <p>การยกเว้นไม่ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับแก่การดำเนินการใดหรือกับหน่วยงานของรัฐใด นอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง <u>ให้กระทำเท่าที่จำเป็นและให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา</u></p>	<p>(3) การดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา <u>ทั้งนี้ ตั้งแต่ในขั้นการสืบสวนและการสอบสวนเป็นต้นไป</u></p> <p>(4) การอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม <u>ทั้งนี้ เฉพาะกรณีที่ไม่อาจกำหนดระยะเวลาดำเนินการได้ เช่น การอนุญาตให้ดำเนินโครงการหรือกิจการที่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ</u></p> <p>(5) การอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการทางทหารด้านยุทธการ รวมทั้งตามกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมยุทธภัณฑ์ และกฎหมายว่าด้วยโรงงานผลิตอาวุธของเอกชน</p> <p>การยกเว้นไม่ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับแก่การดำเนินกิจการใดหรือกับหน่วยงานใด นอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา</p>

<p>พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>มาตรา 6 ทุกห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้อนุญาตพิจารณากฎหมายที่ให้อำนาจในการอนุญาตว่าสมควรปรับปรุงกฎหมายนั้นเพื่อยกเลิกการอนุญาตหรือจัดให้มีมาตรการอื่นแทนการอนุญาตหรือไม่ ทั้งนี้ ในกรณีที่มีความจำเป็นผู้อนุญาตจะพิจารณาปรับปรุงกฎหมายหรือจัดให้มีมาตรการอื่นแทนในกำหนดระยะเวลาที่เร็วกว่านั้นก็ได้</p> <p>ให้ผู้อนุญาตเสนอผลการพิจารณาตามวรรคหนึ่งต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณายกเลิกการอนุญาตหรือจัดให้มีมาตรการอื่นแทนการอนุญาต ในการนี้ให้คณะรัฐมนตรีรับฟังความคิดเห็นของคณะกรรมการพัฒนากฎหมายตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบการพิจารณาด้วย</p>		<p>มาตรา 7 เพื่อให้เกิดการลดขั้นตอนการอนุญาตที่ไม่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกและรวดเร็วแก่ประชาชน ให้เป็นหน้าที่ของผู้อนุญาตที่จะต้องพิจารณากฎหมายที่ให้อำนาจในการอนุญาตอย่างน้อยทุกห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ในประเด็นดังต่อไปนี้</p> <p>(1) สมควรแก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมายนั้นเพื่อยกเลิกการอนุญาต จัดให้มีมาตรการอื่นแทนการอนุญาต หรือปรับลดจากการกำหนดให้ขอรับใบอนุญาตเป็นจดทะเบียน ขึ้นทะเบียน จัดแจ้ง หรือกำหนดเกณฑ์ให้ปฏิบัติตามหรือไม่</p> <p>(2) ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตกำหนดให้หน้าที่และอำนาจในการพิจารณาอนุญาตเป็นของคณะกรรมการ สมควรแก้ไขให้เป็นที่และอำนาจของหน่วยงานของรัฐหรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือไม่</p> <p>(3) ในกรณีที่การอนุญาตเรื่องใดมีกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตที่เกี่ยวข้องจำนวนมากกว่าหนึ่งฉบับ สามารถกำหนดให้หน้าที่และอำนาจในการพิจารณาอนุญาตของผู้อนุญาตตามกฎหมายอื่น ๆ เป็นหน้าที่และอำนาจของผู้อนุญาตตามกฎหมายฉบับใดฉบับหนึ่งได้หรือไม่</p>

<p>พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>
		<p><u>คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการหรือคณะกรรมการพัฒนากฎหมายตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาจะเสนอให้ผู้อนุญาตแก้ไขประเด็นตามวรรคหนึ่งก่อนครบรอบระยะเวลาห้าปีก็ได้และผู้อนุญาตดำเนินการให้เป็นไปตามข้อเสนอนั้น</u></p> <p><u>ในกรณีที่มีข้อร้องเรียนจากประชาชนหรือภาคเอกชนเกี่ยวกับกระบวนการหรือขั้นตอนการอนุญาตที่ไม่จำเป็นไปยังสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการพิจารณาว่าสมควรเสนอให้ผู้อนุญาตแก้ไขในประเด็นใดตามวรรคหนึ่งหรือไม่ โดยให้รับฟังความเห็นของหน่วยงานของรัฐของผู้อนุญาตด้วยและให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเสนอข้อร้องเรียนพร้อมความเห็นต่อคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ เพื่อพิจารณาดำเนินการตามวรรคสองต่อไป</u></p> <p>(มาตรา 7 วรรคสี่และวรรคห้า ยกไปเปรียบเทียบกับ มาตรา 26 ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ))</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 7 ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดให้การกระทำใดจะต้องได้รับอนุญาต ผู้อนุญาตจะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย หลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไข (ถ้ามี) ในการยื่นคำขอ ขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ผู้ขออนุญาตจะต้องยื่นมาพร้อมกับคำขอ และจะกำหนดให้ยื่นคำขอผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์แทนการมายื่นคำขอด้วยตนเองก็ได้</p>	<p>มาตรา 14 ในกรณีที่บทบัญญัติของกฎหมายกำหนดให้การกระทำใดจะต้องได้รับอนุญาต <u>และการอนุญาตนั้นไม่จำเป็นต้องออกกฎใด ๆ ผู้อนุญาตจะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กฎหมายนั้นมีผลใช้บังคับ</u></p> <p><u>ในกรณีที่บทบัญญัติของกฎหมายกำหนดให้การกระทำใดจะต้องได้รับอนุญาตและการอนุญาตนั้นต้องมีการออกกฎ ผู้อนุญาตจะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กฎหมายนั้นมีผลใช้บังคับ</u></p> <p><u>คู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรานี้อย่างน้อยต้องประกอบด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอ ค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการ ขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาต รายการเอกสารหรือหลักฐานที่ผู้ขออนุญาตจะต้องยื่นมาพร้อมกับคำขอ <u>แนวทางการใช้ดุลพินิจ</u> โดยต้องกำหนดให้สามารถยื่นคำขอและเอกสารด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ ในการนี้ สำนักงาน ก.พ.ร. จะพิจารณากำหนดให้มีรายละเอียดเพิ่มเติมก็ได้</u></p>	<p>มาตรา 8 ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดให้การกระทำใดจะต้องได้รับอนุญาต ผู้อนุญาตจะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย หลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไข (ถ้ามี) ในการยื่นคำขอ ขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ผู้ขออนุญาตจะต้องยื่นมาพร้อมกับคำขอ และจะกำหนดให้ยื่นคำขอโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์แทนการมายื่นคำขอด้วยตนเองก็ได้</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>คู่มือสำหรับประชาชนตามวรรคหนึ่งให้ปิดประกาศไว้ ณ สถานที่ที่กำหนดให้ยื่นคำขอ และเผยแพร่ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และเมื่อประชาชนประสงค์จะได้สำเนาคู่มือดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดสำเนาให้โดยจะคิดค่าใช้จ่ายตามควรแก่กรณีก็ได้ ในกรณีเช่นนั้นให้ระบุค่าใช้จ่ายดังกล่าวไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนด้วย</p>	<p>หมวด 6 บทเปิดเตล็ด</p> <hr/> <p>มาตรา 32 เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงคู่มือสำหรับประชาชนตาม<u>มาตรา 14 รวมทั้งหลักเกณฑ์และแนวทางตามมาตรา 23 ได้โดยสะดวก ให้ผู้อนุญาตและหัวหน้าหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่เผยแพร่คู่มือ หลักเกณฑ์ และแนวทางดังกล่าวผ่านระบบสารสนเทศของหน่วยงาน และปิดประกาศไว้ ณ สถานที่ที่กำหนดให้ยื่นคำขอ รวมทั้งเผยแพร่ผ่านช่องทางที่สำนักงาน ก.พ.ร. ประกาศกำหนด</u></p>	<p>คู่มือสำหรับประชาชนตามวรรคหนึ่งให้เผยแพร่ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และปิดประกาศไว้ ณ สถานที่ที่กำหนดให้ยื่นคำขอโดยพลัน ในกรณีที่ประชาชนประสงค์จะได้สำเนาคู่มือดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดสำเนาให้โดยจะคิดค่าใช้จ่ายตามควรแก่กรณีก็ได้ และให้ระบุค่าใช้จ่ายดังกล่าวไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนด้วย</p> <p>ในกรณีที่ผู้อนุญาตเป็นผู้ปฏิบัติงานในส่วนภูมิภาคหรือส่วนท้องถิ่น ให้หน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบกฎหมายว่าด้วยการนั้นในส่วนกลางเป็นผู้จัดทำคู่มือสำหรับประชาชนตามวรรคหนึ่งเป็นคู่มือกลางฉบับเดียว คู่มือสำหรับประชาชนดังกล่าวให้ปิดประกาศและเผยแพร่ ณ สถานที่ทำการและทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของหน่วยงานของรัฐดังกล่าวและของผู้อนุญาตในส่วนภูมิภาคหรือส่วนท้องถิ่นทุกราย</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ตรวจสอบขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตที่กำหนดตามวรรคหนึ่งว่าเป็นระยะเวลาที่เหมาะสมตามหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือไม่ ในกรณีที่เห็นว่าขั้นตอนและระยะเวลาดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร ให้เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและสั่งการให้ผู้อนุญาตดำเนินการแก้ไขให้เหมาะสมโดยเร็ว</p>	<p>ให้สำนักงาน ก.พ.ร. มีหน้าที่ตรวจสอบคู่มือสำหรับประชาชนว่าสอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือไม่ ในกรณีที่เห็นว่าเรื่องใดเป็นภาระเกินสมควรหรือปรากฏข้อเท็จจริงว่าหน่วยงานของรัฐผู้อนุญาตไม่อาจปฏิบัติตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนได้ ให้สำนักงาน ก.พ.ร. แจกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อปรับปรุงคู่มือสำหรับประชาชน หรือปฏิบัติให้ถูกต้องตรงตามที่กำหนดไว้ในคู่มือสำหรับประชาชน ทั้งนี้ ภายในระยะเวลาที่กำหนด ในกรณีที่หน่วยงานดังกล่าวดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้รายงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการต่อไป</p>	<p>ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการในการตรวจสอบขั้นตอน และระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตที่กำหนดตามวรรคหนึ่งว่าเป็นระยะเวลาที่เหมาะสมตามหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือไม่ ในกรณีที่เห็นว่าขั้นตอนและระยะเวลาดังกล่าวก่อภาระแก่ประชาชนหรือล่าช้าเกินสมควรให้เสนอคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการก่อนเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและสั่งการให้ผู้อนุญาตดำเนินการแก้ไขให้เหมาะสมโดยเร็ว</p> <p>ในการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตไว้ภายในสิบห้าวันหรือตามที่มีกฎหมายกำหนดแล้วแต่ระยะเวลาใดจะน้อยกว่า เว้นแต่การพิจารณาอนุญาตใดที่ไม่สามารถดำเนินการตามกำหนดระยะเวลาภายในสิบห้าวันได้ ให้หน่วยงานของรัฐของผู้อนุญาตเสนอรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาออกกฎกระทรวงกำหนดระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตนั้น</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน ให้ส่วนราชการจัดให้มีศูนย์บริการร่วมเพื่อรับคำขอและชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการอนุญาตต่าง ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตไว้ ณ ที่เดียวกันตามแนวทางที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนด</p>	<p>มาตรา 13 เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีศูนย์บริการร่วมเพื่อให้บริการแบบคำขอ รับคำขอ และชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการขออนุญาต การอนุญาต และบริการต่าง ๆ ตามกฎหมายไว้ ณ ที่เดียวกันตามแนวทางที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนด</p> <p><u>การให้บริการของศูนย์บริการร่วมตามวรรคหนึ่ง จะให้บริการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศก็ได้</u></p> <p style="text-align: center;">หมวด 1 บททั่วไป</p> <hr style="width: 10%; margin: auto;"/> <p>มาตรา 8 <u>หน่วยงานของรัฐพึงพัฒนาระบบการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการประชาชน ให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีโดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสภาพกาล โดยหน่วยงานของรัฐ ผู้อนุญาต และเจ้าหน้าที่</u></p>	

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p><u>ของรัฐพึงตระหนักว่าประชาชนเป็นประธานแห่งสิทธิที่จะได้รับบริการจากรัฐตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และต้องร่วมมือและช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้การพิจารณาอนุญาตและการให้บริการประชาชน รวมทั้งงานอย่างอื่นที่เกี่ยวข้อง เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด เพื่อความผาสุกของประชาชนโดยรวม รวมตลอดทั้งพัฒนาเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีศักยภาพ ความซื่อสัตย์สุจริต และทัศนคติในการเป็นผู้ให้บริการประชาชนให้ได้รับความสะดวก รวดเร็ว ไม่สร้างภาระและขั้นตอนที่ไม่จำเป็น และไม่เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม</u></p> <p>มาตรา 9 <u>ในกรณีที่มีการอนุญาต การให้บริการ หรือภารกิจใดมีความเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงานของรัฐหรือเป็นภารกิจที่ใกล้เคียงหรือต่อเนื่องกัน ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องนั้นกำหนดแนวทางการบริหารและปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดการปฏิบัติภารกิจแบบบูรณาการร่วมกัน โดยมุ่งให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐและความผาสุกของประชาชน</u></p>	

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p><u>ในกรณีที่เกิดปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งจากหน่วยงานของรัฐหรือระเบียบข้อบังคับที่ออกโดยหน่วยงานของรัฐ ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทุกหน่วยต้องร่วมกันดำเนินการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคนั้น</u></p> <p><u>ในกรณีที่จะต้องมีการดำเนินการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงาน ก.พ.ร. ที่จะจัดให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องหารือร่วมกัน ในกรณีที่ไม่สามารถบูรณาการหรือร่วมกันแก้ไขปัญหาอุปสรรคได้ ให้สำนักงาน ก.พ.ร. เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาวินิจฉัย และเมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติเป็นประการใดแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้นและรายงานผลการดำเนินการต่อคณะรัฐมนตรีทราบโดยเร็ว</u></p> <p><u>มาตรา 10 ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐได้รับการติดต่อสอบถาม ข้อเสนอแนะ หรือแสดงความคิดเห็นเป็นหนังสือจากประชาชน หรือจากหน่วยงานของรัฐด้วยกัน เกี่ยวกับงานบริการหรือการอนุญาตที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของ</u></p>	

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p><u>หน่วยงานของรัฐนั้น ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐนั้น ที่จะต้องตอบคำถาม ให้ข้อมูล หรือแจ้งผลการดำเนินการ ให้บุคคลดังกล่าวทราบภายในสิบห้าวัน</u></p> <p>มาตรา 11 <u>ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ต้องมีการ ออกกฎเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือ รายละเอียดอื่นใดในการขอรับอนุญาตหรือขอรับบริการ หน่วยงานของรัฐซึ่งมีหน้าที่ออกกฎดังกล่าว ต้องคำนึงถึง ความสะดวกและรวดเร็วที่ประชาชนจะได้รับเป็นสำคัญ และสร้างภาระแก่ประชาชนน้อยที่สุด</u></p> <p><u>กฎหมายวรรคหนึ่ง ต้องไม่กำหนดให้ประชาชนแสดง หรือส่งมอบเอกสารต้นฉบับหรือสำเนาเอกสารใดที่หน่วยงาน ของรัฐนั้นเป็นผู้ออก หรือมีเอกสารต้นฉบับหรือสำเนาเอกสาร นั้นอยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐนั้นอยู่แล้ว</u></p> <p><u>ความในวรรคสองไม่ใช้บังคับแก่กรณีจำเป็นอันมีอาจ หลีกเลี้ยงได้ ที่จะต้องให้ประชาชนนำเอกสารต้นฉบับหรือ สำเนาเอกสารมาแสดงหรือส่งมอบในการยื่นคำขอตาม กฎหมาย ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</u></p>	

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 8 ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ในการรับคำขอจะต้องตรวจสอบคำขอและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ยื่นพร้อมคำขอให้ถูกต้องครบถ้วน หากเห็นว่าคำขอไม่ถูกต้องหรือยังขาดเอกสารหรือหลักฐานใดให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบทันที ถ้าเป็นกรณีที่สามารถแก้ไขหรือ</p>	<p><u>ในกรณีที่กำหนดให้ต้องส่งมอบเอกสารมากกว่าหนึ่งชุด หากผู้ยื่นได้ส่งมอบเอกสารต้นฉบับหรือสำเนาเอกสารให้หนึ่งชุดแล้ว ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่จะต้องเป็นผู้จัดทำสำเนาให้ครบถ้วนตามจำนวนที่ตนต้องการ</u></p> <p><u>เมื่อมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายรวมทั้งกฎหมายตามกฎหมายใด ให้หน่วยงานของรัฐแก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมายหรือกฎในความรับผิดชอบของตนทุกฉบับให้เป็นไปตามหลักการในมาตรานี้ด้วย</u></p> <p style="text-align: center;">หมวด 2 การยื่นคำขออนุญาตและการอนุญาต</p> <hr style="width: 10%; margin: auto;"/> <p>มาตรา 15 <u>เมื่อมีการยื่นคำขอและเอกสารหรือหลักฐานประกอบการพิจารณาเป็นเอกสาร ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบคำขอและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ยื่นพร้อมคำขอให้ถูกต้องครบถ้วนตามที่ระบุในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 14 เมื่อตรวจสอบแล้วเห็นว่าถูกต้อง</u></p>	<p>มาตรา 10 <u>ในกรณีการยื่นคำขอและเอกสารประกอบการพิจารณาเป็นเอกสาร ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ในการรับคำขอจะต้องตรวจสอบคำขอและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ยื่นพร้อมคำขอให้ถูกต้องครบถ้วนตามที่ระบุในคู่มือสำหรับ</u></p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>เพิ่มเติมได้ในขณะนั้น ให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมให้ครบถ้วน ถ้าเป็นกรณีที่ไม่อาจดำเนินการได้ในขณะนั้นให้บันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่จะต้องยื่นเพิ่มเติม พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาที่ผู้ยื่นคำขอจะต้องดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเพิ่มเติมไว้ในบันทึกดังกล่าวด้วย และให้พนักงานเจ้าหน้าที่และผู้ยื่นคำขอลงนามไว้ในบันทึกนั้น</p>	<p><u>ครบถ้วน ให้บันทึกความถูกต้องครบถ้วนนั้นไว้ท้ายคำขอ</u> <u>พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบทันที</u> แต่หากเห็นว่าคำขอไม่ถูกต้องหรือยังขาดเอกสารหรือหลักฐานใดให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบทันที ถ้าเป็นกรณีที่สามารถแก้ไขหรือเพิ่มเติมได้ในขณะนั้น ให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมให้ครบถ้วน ถ้าเป็นกรณีที่ <u>ไม่อาจดำเนินการได้ในขณะนั้น</u> ให้บันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่จะต้องยื่นเพิ่มเติม พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาที่ผู้ยื่นคำขอจะต้องดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเพิ่มเติมไว้ในบันทึกดังกล่าวด้วย และให้เจ้าหน้าที่และผู้ยื่นคำขอลงนามไว้ในบันทึกนั้น</p>	<p><u>ประชาชนตามมาตรา 8</u> หากเห็นว่าคำขอไม่ถูกต้องหรือยังขาดเอกสารหรือหลักฐานใดให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบทันที ถ้าเป็นกรณีที่สามารถแก้ไขหรือเพิ่มเติมได้ในขณะนั้น ให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมให้ครบถ้วน ถ้าเป็นกรณีที่ไม่อาจดำเนินการได้ในขณะนั้นให้บันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่จะต้องยื่นเพิ่มเติม พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาที่ผู้ยื่นคำขอจะต้องดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเพิ่มเติมไว้ในบันทึกดังกล่าวด้วย และให้พนักงานเจ้าหน้าที่และผู้ยื่นคำขอลงนามไว้ในบันทึกนั้น</p> <p>ให้รัฐมนตรีออกกฎกระทรวงกำหนดให้คำขอใดที่ไม่อาจดำเนินการได้ตามวรรคหนึ่ง เนื่องจากมีเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก โดยให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่สามารถใช้เวลาในการตรวจสอบคำขอและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ยื่นพร้อมคำขอเกินระยะเวลาตามวรรคหนึ่งได้ ทั้งนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ใช้เวลาในการตรวจสอบคำขอและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ยื่น</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มอบสำเนาบันทึกตามวรรคหนึ่งให้ผู้ยื่นคำขอไว้เป็นหลักฐาน</p> <p>ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอได้จัดทำคำขอถูกต้องและแนบเอกสารหรือหลักฐานครบถ้วนตามที่ระบุในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 7 แล้ว หรือได้แก้ไขหรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมครบถ้วนตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่แนะนำหรือตามที่ปรากฏในบันทึกตามวรรคหนึ่งแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จะเรียกเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมอื่นได้อีกไม่ได้ และจะปฏิเสธการพิจารณาคำขอนั้นโดยอาศัยเหตุแห่งความไม่สมบูรณ์ของคำขอหรือความไม่ครบถ้วนของเอกสารหรือหลักฐานไม่ได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่ความไม่สมบูรณ์หรือความไม่ครบถ้วนนั้นเกิดจากความประมาทเลินเล่อหรือทุจริตของพนักงานเจ้าหน้าที่ และเป็นผลให้ไม่อาจอนุญาตได้ ในกรณีนี้ให้ผู้อนุญาตสั่งการตามที่เห็นสมควร และให้ดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินคดีกับพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยไม่ชักช้า</p>	<p>ให้เจ้าหน้าที่มอบสำเนาบันทึกตามวรรคหนึ่งให้ผู้ยื่นคำขอไว้เป็นหลักฐานโดยทันที</p> <p>ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอได้จัดทำคำขอถูกต้องและแนบเอกสารหรือหลักฐานครบถ้วนตามที่ระบุในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 14 แล้ว หรือได้แก้ไขหรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมครบถ้วนตามที่เจ้าหน้าที่แนะนำหรือตามที่ปรากฏในบันทึกตามวรรคหนึ่งแล้ว เจ้าหน้าที่จะเรียกเอกสารหรือหลักฐานอื่นใดเพิ่มเติมอีกไม่ได้ และจะปฏิเสธการพิจารณาคำขอนั้นโดยอาศัยเหตุแห่งความไม่สมบูรณ์ของคำขอหรือความไม่ครบถ้วนของเอกสารหรือหลักฐานไม่ได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่ความไม่สมบูรณ์หรือความไม่ครบถ้วนนั้นเกิดจากความประมาทเลินเล่อหรือทุจริตของเจ้าหน้าที่ และเป็นผลให้ไม่อาจอนุญาตได้ ในกรณีนี้ให้ผู้อนุญาตสั่งการตามที่เห็นสมควร และให้ดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยไม่ชักช้า</p>	<p><u>พร้อมคำขอให้ถูกต้องครบถ้วนแล้วแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบผลการตรวจสอบภายในหนึ่งวันทำการนับแต่วันที่ผู้ยื่นคำขอได้ยื่นคำขอ</u></p> <p>ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มอบสำเนาบันทึกตามวรรคหนึ่งหรือออกใบรับคำขอตามวรรคสองให้ผู้ยื่นคำขอไว้เป็นหลักฐาน</p> <p>ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอได้จัดทำคำขอถูกต้องและแนบเอกสารหรือหลักฐานครบถ้วนตามที่ระบุในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 8 แล้ว หรือได้แก้ไขหรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมครบถ้วนตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่แนะนำหรือตามที่ปรากฏในบันทึกตามวรรคหนึ่งแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จะเรียกเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมอื่นได้อีกไม่ได้ และจะปฏิเสธการพิจารณาคำขอนั้นโดยอาศัยเหตุแห่งความไม่สมบูรณ์ของคำขอหรือความไม่ครบถ้วนของเอกสารหรือหลักฐานไม่ได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่ความไม่สมบูรณ์หรือความไม่ครบถ้วนนั้นเกิดจากความประมาทเลินเล่อหรือทุจริตของพนักงานเจ้าหน้าที่ และเป็นผลให้ไม่อาจอนุญาตได้ ในกรณีนี้ให้ผู้อนุญาตสั่งการตามที่เห็นสมควร และให้ดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินคดีกับพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยไม่ชักช้า</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 9 ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอไม่แก้ไขเพิ่มเติมคำขอหรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ทราบหรือตามที่ปรากฏในบันทึกที่จัดทำตามมาตรา 8 วรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่คืนคำขอให้แก่ผู้ยื่นคำขอพร้อมทั้งแจ้งเป็นหนังสือถึงเหตุแห่งการคืนคำขอให้ทราบด้วย</p> <p>ผู้ยื่นคำขอจะอุทธรณ์คำสั่งคืนคำขอตามวรรคหนึ่ง ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองหรือจะยื่นคำขอใหม่ก็ได้ แต่ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ต้องยื่นคำขอใดภายในระยะเวลาที่กำหนดผู้ยื่นคำขอจะต้องยื่นคำขอนั้นใหม่ภายในระยะเวลาดังกล่าว</p>	<p>ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอไม่แก้ไขเพิ่มเติมคำขอหรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมตามที่เจ้าหน้าที่แจ้งให้ทราบหรือตามที่ปรากฏในบันทึกตาม<u>วรรคหนึ่ง</u> ให้เจ้าหน้าที่คืนคำขอให้แก่ผู้ยื่นคำขอพร้อมทั้งแจ้งเป็นหนังสือถึงเหตุแห่งการคืนคำขอให้ทราบด้วย</p> <p>ผู้ยื่นคำขอจะอุทธรณ์คำสั่งคืนคำขอตาม<u>วรรคสี่</u> ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง หรือจะยื่นคำขอใหม่ก็ได้ แต่ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ต้องยื่นคำขอใดภายในระยะเวลาที่กำหนด ผู้ยื่นคำขอจะต้องยื่นคำขอนั้นใหม่ภายในระยะเวลาดังกล่าว</p> <p>มาตรา 16 <u>เมื่อมีการยื่นคำขอและส่งเอกสารหรือหลักฐานประกอบการพิจารณาด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบคำขอและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ยื่นพร้อมคำขอให้ถูกต้องครบถ้วนตามที่ระบุในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 14 ให้แล้วเสร็จภายในวันทำการถัดไป เมื่อตรวจสอบแล้วเห็นว่า</u></p>	<p>ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอไม่แก้ไขเพิ่มเติมคำขอหรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ทราบหรือตามที่ปรากฏในบันทึกตาม<u>วรรคหนึ่ง</u> ให้พนักงานเจ้าหน้าที่คืนคำขอให้แก่ผู้ยื่นคำขอ พร้อมทั้งแจ้งเป็นหนังสือถึงเหตุแห่งการคืนคำขอให้ทราบด้วย</p> <p>ผู้ยื่นคำขอจะอุทธรณ์คำสั่งคืนคำขอตาม<u>วรรคห้า</u> ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองหรือจะยื่นคำขอใหม่ก็ได้ แต่ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ต้องยื่นคำขอใดภายในระยะเวลาที่กำหนด ผู้ยื่นคำขอจะต้องยื่นคำขอนั้นใหม่ภายในระยะเวลาดังกล่าว</p> <p>มาตรา 11 <u>ในกรณีการยื่นคำขอและเอกสารประกอบการพิจารณาโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐของผู้อนุญาตในการตรวจสอบคำขอและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ยื่น พร้อมคำขอให้ถูกต้องครบถ้วนตามที่ระบุในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 8 หากเห็นว่าคำขอไม่ถูกต้องหรือยังขาดเอกสาร</u></p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p>ถูกต้องครบถ้วน ให้บันทึกความถูกต้องครบถ้วนนั้นไว้ท้ายคำขอ พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบทันที แต่หากเห็นว่าคำขอไม่ถูกต้องหรือยังขาดเอกสารหรือหลักฐานใด ให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบทันทีที่ตรวจสอบแล้วเสร็จ โดยให้บันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่จะต้องยื่นเพิ่มเติม พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาที่ผู้ยื่นคำขอจะต้องดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเพิ่มเติมไว้ในบันทึกดังกล่าวด้วย และให้เจ้าหน้าที่ลงนามไว้ในบันทึกนั้น และแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบ</p> <p><u>การยื่นคำขอและเอกสารหรือหลักฐานประกอบการพิจารณาด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้ถือว่าผู้อนุญาตได้รับตามวันและเวลาตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์</u></p> <p>ให้นำความในมาตรา 15 วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า มาใช้บังคับแก่กรณีการยื่นคำขอและเอกสารหรือหลักฐานประกอบการพิจารณาโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วย โดยอนุโลม ทั้งนี้ การแจ้ง การเรียกเอกสารหรือหลักฐาน และการคืนคำขอในกรณีดังกล่าว ให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์</p>	<p>หรือหลักฐานใดให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในวันทำการถัดไป โดยให้บันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่จะต้องยื่นเพิ่มเติม พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาที่ผู้ยื่นคำขอจะต้องดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเพิ่มเติมไว้ในบันทึกดังกล่าวด้วย และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ลงนามไว้ในบันทึกนั้น</p> <p>ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งบันทึกตามวรรคหนึ่ง โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ให้ผู้ยื่นคำขอไว้เป็นหลักฐาน</p> <p>ให้นำความในมาตรา 10 วรรคสี่ วรรคห้า และวรรคหก มาใช้บังคับแก่กรณีการยื่นคำขอและเอกสารประกอบการพิจารณาโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วยโดยอนุโลม ทั้งนี้ การแจ้งการเรียกเอกสารหรือหลักฐาน และการคืนคำขอในกรณีดังกล่าวให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p><u>มาตรา 17 การอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตใดที่ไม่อาจดำเนินการตามมาตรา 15 หรือมาตรา 16 ได้ เนื่องจากมีเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก หรือด้วยเหตุจำเป็นอื่นใด จะออกเป็นกฎกระทรวง กำหนดให้การอนุญาตนั้นไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา 15 หรือมาตรา 16 ก็ได้ แต่กฎกระทรวงดังกล่าวต้องระบุระยะเวลาในการดำเนินการให้ชัดเจนด้วย</u></p> <p><u>มาตรา 33 ในกรณีที่ผู้ใดมีความจำเป็นเร่งด่วน ประสงค์จะได้รับอนุญาตหรือบริการในระยะเวลารวดเร็วเป็นพิเศษกว่าระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคู่มือสำหรับประชาชน จะยื่นคำขอเพื่อขอรับการอนุญาตหรือบริการเป็นพิเศษดังกล่าว โดยยินยอมเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นตามที่ผู้อนุญาตกำหนดก็ได้</u></p> <p><u>การจัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ในกฎกระทรวงดังกล่าวให้ระบุค่าใช้จ่ายที่ผู้ยื่นคำขอจะต้องชำระเพิ่มขึ้นด้วย</u></p>	<p><u>มาตรา 12 ผู้อนุญาตอาจจัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วนสำหรับประชาชนที่มีความจำเป็น หรือต้องการได้รับอนุญาตหรือบริการอย่างรวดเร็วเป็นพิเศษได้ ช่องทางพิเศษดังกล่าวจะกำหนดขึ้นสำหรับกรณีที่ผู้ยื่นคำขอชำระค่าธรรมเนียมพิเศษหรือค่าบริการพิเศษตามที่ผู้อนุญาตกำหนดหรือกรณียกระดับการบริการตามเงื่อนไขที่ผู้อนุญาตกำหนด โดยไม่มีการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษหรือค่าบริการพิเศษก็ได้</u></p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p><u>การจัดให้มีช่องทางพิเศษตามวรรคสอง ต้องไม่มีผลกระทบต่อการให้บริการประชาชนตามปกติที่ปรากฏอยู่ในคู่มือสำหรับประชาชนอยู่แล้ว</u></p> <p><u>ค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่งให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน แต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะอนุญาตให้หน่วยงานของรัฐหักเป็นรายจ่ายสำหรับพัฒนาการให้บริการแก่ประชาชนไม่เกินร้อยละห้าสิบก็ได้</u></p> <p><u>ความในวรรคสี่ไม่ใช้บังคับแก่รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐอื่นที่มีกฎหมายกำหนดให้รายได้ของหน่วยงานตกเป็นของหน่วยงานนั้น</u></p>	<p><u>ค่าธรรมเนียมพิเศษหรือค่าบริการพิเศษตามวรรคหนึ่งให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินแต่หน่วยงานของรัฐของผู้อนุญาต โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังอาจหักเป็นรายจ่าย</u></p> <p><u>ในกรณีที่จัดให้มีช่องทางพิเศษตามวรรคหนึ่งผู้อนุญาตต้องระบุหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข (ถ้ามี) ในการยื่นคำขอ ขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตที่รวดเร็วกว่ากรณีปกติ รวมทั้งค่าธรรมเนียมพิเศษหรือค่าบริการพิเศษไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 8 ด้วย ทั้งนี้ หากผู้อนุญาตดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้คืนค่าธรรมเนียมพิเศษหรือค่าบริการพิเศษแก่ผู้ยื่นคำขอแล้วแต่กรณี และให้นำความในมาตรา 14 มาใช้บังคับโดยอนุโลม</u></p> <p><u>มาตรา 13 ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอได้ยื่นคำขอ และเอกสารหรือหลักฐานถูกต้องครบถ้วนแล้ว ต่อมามีความจำเป็นต้องให้ข้อมูลหรือคำชี้แจงเพิ่มเติมประกอบเอกสารหรือหลักฐานที่ได้ยื่นไว้แล้ว ผู้ยื่นคำขออาจส่งข้อมูลหรือคำชี้แจงดังกล่าวแก่ผู้อนุญาตได้หากยังไม่เกินระยะเวลาตามที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 8</u></p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 10 ผู้อนุญาตต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 7 และแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พิจารณาแล้วเสร็จ</p> <p>เมื่อครบกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 7 แล้ว หากผู้อนุญาตยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จ ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้าทุกเจ็ดวันจนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จ พร้อมทั้งส่งสำเนาการแจ้งดังกล่าวให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการทราบทุกครั้ง</p>	<p>มาตรา 18 ผู้อนุญาตต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนตาม <u>มาตรา 14</u> และแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พิจารณาแล้วเสร็จ</p> <p>เมื่อครบกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 14 แล้ว หากผู้อนุญาตยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จ ให้แจ้งผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้าทุกสิบห้าวันจนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จ พร้อมทั้งส่งสำเนาการแจ้งดังกล่าวให้สำนักงาน ก.พ.ร. ทราบทุกครั้ง <u>เพื่อรวบรวมเสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ</u> ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีที่ผู้อนุญาตพิจารณาไม่แล้วเสร็จตาม <u>กำหนดเวลาที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 14</u> เนื่องจากเหตุสุดวิสัย ให้แจ้งผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุสุดวิสัยดังกล่าวเพียงหนึ่งครั้ง ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ครบ</p>	<p><u>ข้อมูลหรือคำชี้แจงตามวรรคหนึ่งให้หมายความรวมถึงข้อมูลทางวิชาการหรือรายงานผลการวิจัยหรือทดสอบเกี่ยวกับการขออนุญาตหรือเอกสารอื่นใดในทำนองเดียวกันด้วย</u></p> <p>มาตรา 14 ผู้อนุญาตต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 8 และแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พิจารณาแล้วเสร็จ</p> <p>เมื่อครบกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 8 แล้ว ในกรณีที่กำหนดระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตไว้อย่างชัดเจน แต่ไม่แจ้งผลการพิจารณาตามระยะเวลาในคู่มือที่จัดทำขึ้น ให้ถือว่าอนุญาตตั้งแต่วันถัดจากวันที่ครบกำหนดระยะเวลาในการพิจารณา เว้นแต่เป็นคำขอที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>ในกรณีที่ผู้อนุญาตไม่จัดทำคู่มือสำหรับประชาชน หรือจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนแล้ว แต่ไม่ได้กำหนดระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตไว้อย่างชัดเจน ให้ถือว่าอนุญาตเมื่อพ้นกำหนดสิบห้าวันนับถัดจากวันที่ผู้ขออนุญาตยื่นคำขอ</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>ในกรณีที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเห็นว่าความล่าช้า นั้นเกินสมควรแก่เหตุหรือเกิดจากการขาดประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของผู้อนุญาต ให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการรายงานต่อคณะรัฐมนตรีพร้อมทั้งเสนอแนะให้มีการพัฒนาหรือปรับปรุงหน่วยงานหรือระบบการปฏิบัติราชการของหน่วยงานนั้น</p> <p>ในกรณีไม่แจ้งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้ถือว่าผู้อนุญาตกระทำการหรือละเว้นกระทำการเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น เว้นแต่จะเป็นเพราะมีเหตุสุดวิสัย</p> <p>มาตรา 11 ในกรณีที่มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับใดออกใช้บังคับและมีผลให้ต้องเปลี่ยนแปลง</p>	<p><u>กำหนดเวลาตามที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 14</u></p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเห็นว่าความล่าช้าตามวรรคสองนั้นเกินสมควรแก่เหตุหรือมีความจำเป็นต้องปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐผู้อนุญาต ให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการรายงานต่อคณะรัฐมนตรีพร้อมทั้งเสนอแนะให้มีการพัฒนาหรือปรับปรุงหน่วยงานของรัฐหรือระบบการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐนั้น</p> <p><u>การแจ้งตามมาตรานี้จะดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้</u> ในกรณีไม่แจ้งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองหรือแจ้งเกินระยะเวลาที่กำหนดอันเป็นการล่าช้าเกินสมควร ให้ถือว่าผู้อนุญาตกระทำการหรือละเว้นกระทำการเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น เว้นแต่จะเป็นเพราะมีเหตุสุดวิสัย</p> <p>มาตรา 12 ในกรณีที่มีกฎหมายหรือกฎใดออกใช้บังคับและมีผลให้ต้องเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข</p>	<p>ในกรณีที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเห็นว่าความล่าช้าตามวรรคสองนั้น เกินสมควรแก่เหตุหรือเกิดจากการขาดประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐของผู้อนุญาต ให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการรายงานต่อคณะรัฐมนตรีพร้อมทั้งเสนอแนะให้มีการพัฒนาหรือปรับปรุงหน่วยงานของรัฐ หรือระบบการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐนั้น</p> <p><u>การแจ้งตามมาตรานี้จะดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้</u> ในกรณีไม่แจ้งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองหรือแจ้งเกินระยะเวลาที่กำหนดอันเป็นการล่าช้าเกินสมควร ให้ถือว่าผู้อนุญาตกระทำการหรือละเว้นกระทำการเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น เว้นแต่จะเป็นเพราะมีเหตุสุดวิสัย</p> <p>มาตรา 15 ในกรณีที่มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับใดออกใช้บังคับและมีผลให้ต้องเปลี่ยนแปลง</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือรายละเอียดอื่นใดที่ปรากฏในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 7 การเปลี่ยนแปลง เช่นว่านั้น มิให้ใช้บังคับกับการยื่นคำขอที่ได้ยื่นไว้แล้ว โดยชอบก่อนวันที่กฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับดังกล่าวมีผลใช้บังคับ เว้นแต่กฎหมายนั้นจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น แต่สำหรับในกรณีกฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับนั้น จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นได้ก็แต่เฉพาะในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงนั้นจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ยื่นคำขอ</p>	<p>หรือรายละเอียดอื่นใดที่ปรากฏในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 14 การเปลี่ยนแปลง เช่นว่านั้น มิให้ใช้บังคับแก่การยื่นคำขอที่ได้ยื่นไว้แล้วโดยชอบก่อนวันที่กฎหมายหรือกฎดังกล่าวมีผลใช้บังคับ เว้นแต่กฎหมายนั้นจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น แต่สำหรับในกรณีกฎจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นได้ก็แต่เฉพาะในกรณีที่การเปลี่ยนแปลงนั้นจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ยื่นคำขอ</p> <p><u>ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงในสาระสำคัญ อันส่งผลให้การดำเนินการบางกรณีต้องมีการขออนุญาตตามกฎหมายดังกล่าวเพิ่มเติม ห้ามมิให้บังคับใช้กฎหมายดังกล่าวในทางที่เป็นผลร้ายหรือก่อภาระแก่ประชาชนจนกว่าจะมีการแก้ไขคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 14 ให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงกฎหมายนั้นและเผยแพร่ตามมาตรา 32 แล้ว ทั้งนี้ เว้นแต่กฎหมายดังกล่าวจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นโดยชัดแจ้ง</u></p>	<p>หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือรายละเอียดอื่นใดที่ปรากฏในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 8 การเปลี่ยนแปลง เช่นว่านั้น มิให้ใช้บังคับกับการยื่นคำขอที่ได้ยื่นไว้แล้ว โดยชอบก่อนวันที่กฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับดังกล่าวมีผลใช้บังคับ เว้นแต่กฎหมายนั้นจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น แต่สำหรับในกรณีกฎระเบียบหรือข้อบังคับนั้นจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นได้ก็แต่เฉพาะในกรณีที่การเปลี่ยนแปลงนั้นจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ยื่นคำขอ</p> <p><u>ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงในสาระสำคัญอันส่งผลให้การดำเนินการบางกรณีต้องมีการขออนุญาตตามกฎหมายดังกล่าวเพิ่มเติม ห้ามมิให้บังคับใช้กฎหมายดังกล่าวในทางที่เป็นผลร้ายหรือก่อภาระแก่ผู้ประกอบการ จนกว่าจะมีการแก้ไขคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 8 ให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงกฎหมายนั้นและเผยแพร่ตามมาตรา 8 วรรคสองและวรรคสามด้วย</u></p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p style="text-align: center;">หมวด 3 การให้บริการ</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p>มาตรา 25 ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้หน่วยงานของรัฐใดมีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณา รับรอง เห็นชอบ ให้ความเห็น จ่ายเงิน ให้ได้รับสวัสดิการ รวมทั้ง การดำเนินการหรือการให้บริการอื่นใดแก่ประชาชน ให้นำ ความในมาตรา 14 มาตรา 15 มาตรา 16 มาตรา 17 มาตรา 18 และมาตรา 24 มาใช้บังคับแก่การพิจารณา รับรอง เห็นชอบ ให้ความเห็น จ่ายเงิน ให้ได้รับสวัสดิการ รวมทั้งการดำเนินการ หรือการให้บริการของหน่วยงานของรัฐนั้นด้วยโดยอนุโลม โดยในกรณีที่บทบัญญัติมาตราดังกล่าวกำหนดให้เป็นหน้าที่ หรืออำนาจของผู้อนุญาต ให้ถือว่าเป็นหน้าที่หรืออำนาจของ หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจตามกฎหมาย หรือเจ้าหน้าที่ซึ่งหัวหน้าหน่วยงานของรัฐนั้นมอบหมาย ในการ พิจารณา รับรอง เห็นชอบ ให้ความเห็น จ่ายเงิน ให้ได้รับ สวัสดิการ และการดำเนินการหรือให้บริการอื่นใดดังกล่าว</p>	<p>มาตรา 16 ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้หน่วยงานของรัฐใด มีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณาหรือให้บริการอย่างหนึ่ง อย่างไม่แก่ประชาชน ให้นำความในมาตรา 8 มาตรา 9 มาตรา 11 มาตรา 12 มาตรา 13 มาตรา 14 และมาตรา 15 มาใช้บังคับแก่การพิจารณาหรือการให้บริการของ หน่วยงานของรัฐนั้นด้วยโดยอนุโลม โดยในกรณีที่ บทบัญญัติมาตราดังกล่าวกำหนดให้เป็นหน้าที่หรืออำนาจ ของผู้อนุญาต ให้ถือว่าเป็นหน้าที่หรืออำนาจของหัวหน้า หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจตามกฎหมายในการ พิจารณาหรือให้บริการดังกล่าว</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 12 ในกรณีที่กฎหมายกำหนดอายุใบอนุญาตไว้ และกิจการหรือการดำเนินการที่ได้รับใบอนุญาตนั้นมี ลักษณะเป็นกิจการหรือการดำเนินการที่เห็นได้ว่าผู้ได้รับ ใบอนุญาตจะประกอบกิจการหรือดำเนินการนั้นต่อเนืองกัน คณะรัฐมนตรีจะ กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระ ค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตตามที่กำหนดไว้ใน กฎหมายนั้น ๆ แทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก็ได้ และเมื่อหน่วยงานซึ่งมีอำนาจออกใบอนุญาตได้รับ ค่าธรรมเนียมดังกล่าวแล้ว ให้ออกหลักฐานการต่ออายุ</p>	<p>มาตรา 34 <u>เพื่อประโยชน์ในการให้บริการ ประชาชน หน่วยงานของรัฐอาจจัดให้แบบคำขอ ใบอนุญาต หลักฐานการต่ออายุใบอนุญาต หรือใบแทนใบอนุญาตเป็น ภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่น หรือมีภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่น กำกับด้วย ตามที่เห็นสมควรก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ การกรอก ข้อความในเอกสารดังกล่าวจะกระทำเป็นภาษาอังกฤษหรือ ภาษาอื่นดังกล่าวก็ได้ และมีให้นำมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาใช้บังคับ</u></p> <p>มาตรา 19 ในกรณีที่กฎหมายกำหนดอายุใบอนุญาตไว้ และกิจการหรือการดำเนินการที่ได้รับใบอนุญาตนั้นมีลักษณะ เป็นกิจการหรือการดำเนินการที่เห็นได้ว่าผู้รับอนุญาตจะ ประกอบกิจการหรือดำเนินการนั้นต่อเนืองกัน ผู้รับอนุญาต จะต่ออายุใบอนุญาตโดยการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุ ใบอนุญาตภายในระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้น ๆ แทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก็ได้ และเมื่อหน่วยงาน ของรัฐซึ่งมีอำนาจออกใบอนุญาตได้รับค่าธรรมเนียม ดังกล่าวแล้ว ให้ออกหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตให้แก่</p>	<p>มาตรา 17 <u>ผู้อนุญาตต้องจัดให้มีแบบฟอร์มคำขอ ใบอนุญาต หลักฐานการต่ออายุใบอนุญาต และใบแทน ใบอนุญาตเป็นภาษาอังกฤษให้แก่ผู้ยื่นคำขอหรือผู้รับ ใบอนุญาตแล้วแต่กรณีตามที่ผู้ยื่นคำขอหรือผู้รับใบอนุญาต ร้องขอ</u></p> <p><u>การขอเอกสารตามวรรคหนึ่งเป็นภาษาอังกฤษไม่ตัด สิทธิของผู้ยื่นคำขอหรือผู้รับใบอนุญาตในการได้รับเอกสาร ดังกล่าวเป็นภาษาไทย</u></p> <p>มาตรา 18 ในกรณีที่กฎหมายกำหนดอายุใบอนุญาตไว้ ผู้รับใบอนุญาตจะต่ออายุใบอนุญาต โดยการชำระ ค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตตามที่กำหนดไว้ใน กฎหมายนั้น ๆ แทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก็ได้ และเมื่อหน่วยงานของรัฐซึ่งมีอำนาจออกใบอนุญาตได้รับ ค่าธรรมเนียมดังกล่าวแล้ว ให้ออกหลักฐานการต่ออายุ ใบอนุญาตให้แก่ผู้รับใบอนุญาตโดยเร็ว โดยให้ถือว่าผู้รับ ใบอนุญาตได้รับการต่ออายุใบอนุญาตตามกฎหมายนั้น ๆ แล้ว</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>ใบอนุญาตให้แก่ผู้รับใบอนุญาตโดยเร็ว และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตได้รับการต่ออายุใบอนุญาตตามกฎหมายนั้น ๆ แล้ว</p> <p>การกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้ระบุชื่อพระราชบัญญัติและประเภทของใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติดังกล่าวที่ผู้รับใบอนุญาตอาจดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้</p>	<p>ผู้รับอนุญาตโดยเร็ว โดยให้ถือว่าผู้รับอนุญาตได้รับการต่ออายุใบอนุญาตตามกฎหมายนั้น ๆ แล้วตั้งแต่วันที่ <u>ใบอนุญาตเดิมสิ้นอายุลง ทั้งนี้ โดยหน่วยงานของรัฐผู้</u> <u>อนุญาตยังคงมีหน้าที่ที่จะต้องตรวจสอบการประกอบ</u> <u>กิจการหรือการดำเนินการที่ได้รับชำระค่าธรรมเนียมการต่อ</u> <u>อายุใบอนุญาตดังกล่าว</u></p> <p>การชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตาม <u>หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</u></p> <p><u>กิจการหรือการดำเนินการใดมีความเสี่ยงสูงที่จะ</u> <u>ก่อให้เกิดสาธารณภัยหรือก่ออันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน</u> <u>ของประชาชนหรือสิ่งแวดลอมในวงกว้าง หรือมีเหตุผล</u> <u>ความจำเป็นพิเศษอื่นที่ไม่สมควรดำเนินการตามวรรคหนึ่ง</u> <u>จะออกกฎกระทรวงกำหนดกิจการหรือการดำเนินการนั้น</u> <u>ให้ไม่อยู่ภายใต้บังคับวรรคหนึ่งก็ได้ กฎกระทรวงดังกล่าวให้</u></p>	<p>การชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตาม <u>หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</u></p> <p>การชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งและกฎกระทรวงตามวรรคสองไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายและกฎที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการหรือการดำเนินการนั้น โดยผู้รับใบอนุญาตจะเลือกใช้วิธีการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก็ได้</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p>ระบุชื่อพระราชบัญญัติและชื่อใบอนุญาตที่ไม่อาจดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้ และให้ระบุระยะเวลาในการพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตไว้ให้ชัดเจนด้วย</p> <p>กิจการหรือการดำเนินการตามกฎหมายใดมีการกำหนดอายุใบอนุญาตไว้แต่ไม่มีการกำหนดให้ผู้รับอนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาต เมื่อผู้รับอนุญาตยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตแล้ว ให้สามารถดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตต่อไปได้จนกว่าผู้อนุญาตจะมีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต และให้ถือว่าหลักฐานการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตเป็นหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตไปพลางก่อน</p> <p>ก่อนที่จะมีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคสี่ ผู้อนุญาตต้องตรวจสอบการประกอบกิจการหรือการดำเนินการก่อน หากพบข้อบกพร่อง ให้แจ้งผู้รับอนุญาตดำเนินการแก้ไขภายในระยะเวลาที่เหมาะสม ถ้าผู้รับอนุญาตไม่แก้ไขภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ผู้อนุญาตจึงจะมีอำนาจออกคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต ทั้งนี้ ในการออกคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต ผู้อนุญาตต้องระบุเหตุผลประกอบคำสั่งดังกล่าวด้วย</p>	<p>รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจะออกกฎกระทรวงกำหนดให้ใบอนุญาตในกรณีดังต่อไปนี้ ไม่อาจชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งก็ได้ กฎกระทรวงดังกล่าวให้ระบุชื่อพระราชบัญญัติและประเภทของใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ที่ประชาชนไม่อาจดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้</p> <p>(1) กรณีที่การประกอบกิจการหรือการดำเนินการที่ได้รับใบอนุญาตนั้นไม่มีลักษณะที่เห็นได้ชัดว่าผู้รับใบอนุญาตจะประกอบกิจการหรือดำเนินการนั้นต่อเนื่องกัน หรือ</p> <p>(2) กรณีที่การประกอบกิจการหรือการดำเนินการที่ได้รับใบอนุญาตนั้นมีความเสี่ยงสูงที่จะก่อให้เกิดสาธารณภัยหรือก่ออันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมในวงกว้าง</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>ก่อนตราพระราชกฤษฎีกาตามวรรคสอง ให้คณะรัฐมนตรี สร้างพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้สภาผู้แทนราษฎรและ วุฒิสภาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดเวลา ดังกล่าวแล้วหากสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภามีได้มีมติ ทักท้วง ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงตราพระราชกฤษฎีกา ดังกล่าวต่อไป</p> <p>ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบ ราชการที่จะหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการออก ใบอนุญาต เพื่อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในการดำเนินการ ตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง</p>	<p><u>มิให้ใช้บังคับมาตรานี้แก่กิจการหรือการดำเนินการใดที่ ต้องขออนุญาตเป็นรายครั้ง</u></p> <p>มาตรา 22 ก่อนตราพระราชกฤษฎีกาตาม<u>มาตรา 20</u> หรือ<u>มาตรา 21</u> ให้คณะรัฐมนตรีสร้างพระราชกฤษฎีกา ดังกล่าวให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาพิจารณาเป็นเวลา ไม่น้อยกว่าสามสิบวัน <u>แต่ไม่เกินหกสิบวัน</u> เมื่อพ้น กำหนดเวลาดังกล่าวแล้วหากสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา มิได้มีมติทักท้วง ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงตรา พระราชกฤษฎีกาดังกล่าวต่อไป</p> <p>ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงาน <u>ก.พ.ร.</u> ที่จะหารือกับ หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการออกใบอนุญาต เพื่อ <u>เสนอคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการพิจารณาให้ความ เห็นชอบ ก่อนเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการ ดำเนินการตามมาตรา 20 หรือมาตรา 21</u> ต่อไป</p>	<p>มาตรา 23 ก่อนตราพระราชกฤษฎีกาตาม<u>มาตรา 19</u> <u>มาตรา 21 หรือมาตรา 22</u> ให้คณะรัฐมนตรีสร้าง พระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน<u>แต่ไม่เกินหกสิบวัน</u> เมื่อพ้น กำหนดเวลาดังกล่าวแล้วหากสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา มิได้มีมติทักท้วง ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงตรา พระราชกฤษฎีกาดังกล่าวต่อไป</p> <p>ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบ ราชการที่จะหารือกับหน่วยงาน<u>ของรัฐ</u>ที่เกี่ยวข้องกับการ ออกใบอนุญาต เพื่อ<u>เสนอคณะกรรมการพัฒนาระบบ ราชการพิจารณาให้ความเห็นชอบ ก่อนเสนอแนะต่อ คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรา 19 มาตรา 23 หรือมาตรา 22</u> ต่อไป</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 13 ให้เป็นหน้าที่ของผู้อนุญาตที่จะต้องกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางการตรวจสอบการประกอบกิจการหรือการดำเนินการของผู้ได้รับอนุญาตให้เป็นไปตามที่กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตกำหนดและให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่และผู้อนุญาตที่จะต้องตรวจสอบตามหลักเกณฑ์และแนวทางดังกล่าว</p> <p>เมื่อมีผู้ได้รับความเดือดร้อนรำคาญ หรือเสียหายจากการประกอบกิจการหรือการดำเนินการของผู้ได้รับอนุญาต ไม่ว่าจะความจะปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เองหรือมีผู้ร้องเรียน ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะดำเนินการตรวจสอบและสั่งการตามอำนาจหน้าที่โดยเร็ว</p>	<p>มาตรา 23 ให้เป็นหน้าที่ของผู้อนุญาตที่จะต้องกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางการตรวจสอบการประกอบกิจการหรือการดำเนินการของผู้รับอนุญาตให้เป็นไปตามที่กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตกำหนด และให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่และผู้อนุญาตที่จะต้องตรวจสอบตามหลักเกณฑ์และแนวทางดังกล่าว</p> <p>เมื่อมีผู้ได้รับความเดือดร้อนรำคาญ หรือเสียหายจากการประกอบกิจการหรือการดำเนินการของผู้รับอนุญาต ไม่ว่าจะความจะปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เองหรือมีผู้ร้องเรียน ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะดำเนินการตรวจสอบและสั่งการตามหน้าที่และอำนาจโดยเร็ว</p> <p><u>หลักเกณฑ์และแนวทางตามวรรคหนึ่ง ให้เผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป</u></p>	<p>มาตรา 25 ให้เป็นหน้าที่ของผู้อนุญาตที่จะต้องกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางการตรวจสอบการประกอบกิจการหรือการดำเนินการของผู้รับใบอนุญาตให้เป็นไปตามที่กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตกำหนด และให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่และผู้อนุญาตที่จะต้องตรวจสอบตามหลักเกณฑ์และแนวทางดังกล่าว</p> <p>เมื่อมีผู้ได้รับความเดือดร้อนรำคาญหรือเสียหายจากการประกอบกิจการหรือการดำเนินการของผู้ได้รับอนุญาต ไม่ว่าจะความจะปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เองหรือมีผู้ร้องเรียน ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะดำเนินการตรวจสอบและสั่งการตามหน้าที่และอำนาจโดยเร็ว</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 14 ในกรณีจำเป็นและสมควรเพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ให้คณะรัฐมนตรีมีมติจัดตั้งศูนย์รับคำขออนุญาต เพื่อทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการรับคำขอตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตขึ้น</p> <p>ให้ศูนย์รับคำขออนุญาตตามวรรคหนึ่งมีฐานะเป็นส่วนราชการตามมาตรา 18 วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 โดยอยู่ในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี และจะให้มีสาขาของศูนย์ประจำกระทรวงหรือประจำจังหวัดด้วยก็ได้</p> <p>การจัดตั้งศูนย์รับคำขออนุญาตตามวรรคหนึ่งให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้กำหนดรายชื่อกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตที่จะให้อยู่ภายใต้การดำเนินการของศูนย์รับคำขออนุญาต</p>	<p>หมวด 5 ศูนย์รับคำขอกกลาง</p> <hr/> <p>มาตรา 28 เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ให้คณะรัฐมนตรี<u>ตามข้อเสนอแนะของสำนักงาน ก.พ.ร. จัดให้มีศูนย์รับคำขอกกลางขึ้นในหน่วยงานของรัฐตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยดำเนินการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการรับคำขอต่าง ๆ ตามกฎหมาย ทั้งนี้ คณะรัฐมนตรีจะมอบหมายให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการศูนย์ดังกล่าวก็ได้</u></p> <p><u>การมอบหมายให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการศูนย์รับคำขอกกลางตามวรรคหนึ่ง จะกระทำได้ต่อเมื่อมีหลักประกันเพียงพอที่จะคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและความลับทางการค้าที่มีประสิทธิภาพ</u></p>	<p>มาตรา 27 เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ให้หน่วยงานของรัฐของผู้อนุญาตจัดให้มี<u>ศูนย์บริการร่วมเพื่อรับคำขอและชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการอนุญาตต่าง ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตไว้ ณ ที่เดียวกันตามแนวทางที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนด</u></p> <p><u>เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในศูนย์บริการร่วมอาจพิจารณาอนุญาตตามคำขอของประชาชนที่ยื่นต่อศูนย์บริการร่วมได้ในเรื่องที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยคำแนะนำของคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ</u></p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>ในการดำเนินการเกี่ยวกับการรับคำขอ จะกำหนดในพระราชกฤษฎีกาให้ผู้ยื่นคำขอ ยื่นคำขอผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ก็ได้</p> <p>มาตรา 15 เมื่อมีการจัดตั้งศูนย์รับคำขออนุญาตตามมาตรา 14 แล้ว ให้ดำเนินการและมีผล ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตหรือกฎที่ออกตามกฎหมายดังกล่าวกำหนดให้ต้องยื่นคำขอ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียมใด ณ สถานที่ใด ถ้าได้มีการยื่นคำขอ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือ</p>	<p>มาตรา 29 เมื่อมีศูนย์รับคำขอกกลางตามมาตรา 28 แล้ว</p> <p>(1) ในกรณีที่กฎหมายหรือกฎที่ออกตามกฎหมายดังกล่าวกำหนดให้ต้องยื่นคำขอ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใด ณ สถานที่ใด ถ้าได้มีการยื่นคำขอ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือ</p>	<p>มาตรา 28 เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ จัดให้มีศูนย์รับคำขอกกลางขึ้น ซึ่งดำเนินการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการรับคำขอตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต ทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการจะมอบหมายให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการศูนย์ดังกล่าวโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเป็นผู้กำกับดูแลก็ได้</p> <p>เมื่อมีศูนย์รับคำขอกกลางตามวรรคหนึ่งแล้วให้ดำเนินการ และมีผลดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตหรือกฎที่ออกตามกฎหมายดังกล่าวกำหนดให้ต้องยื่นคำขอหรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียมใด ณ สถานที่ใด ถ้าได้มีการยื่นคำขอหรือส่งเอกสาร หรือหลักฐาน หรือ</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>ค่าธรรมเนียม ณ ศูนย์รับคำขออนุญาตแล้ว ให้ถือว่าได้มีการยื่นคำขอ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียม โดยชอบตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตนั้นแล้ว</p> <p>(2) บรรดาเงินค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใดที่ศูนย์รับคำขออนุญาตได้รับไว้ตาม (1) ให้ศูนย์รับคำขออนุญาตนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินในนามของหน่วยงานของผู้อนุญาต หรือส่งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี และแจ้งให้หน่วยงานของผู้อนุญาตทราบ</p> <p>(3) ในกรณีที่หน่วยงานของผู้อนุญาตมีสิทธิหักค่าใช้จ่ายจากเงินที่จะต้องนำส่งคลัง ให้ศูนย์รับคำขออนุญาตหักเงินดังกล่าวแทนและส่งมอบเงินที่หักไว้คืนให้แก่หน่วยงานของผู้อนุญาต โดยให้ศูนย์รับคำขออนุญาตมีสิทธิหักค่าใช้จ่ายของศูนย์รับคำขออนุญาตตามอัตราที่จะได้ตกลงกับหน่วยงานของผู้อนุญาต</p> <p>(4) ระยะเวลาตามมาตรา 10 ให้นับแต่วันที่ศูนย์รับคำขออนุญาตส่งเรื่องให้ผู้อนุญาตโดยศูนย์รับคำขออนุญาตจะต้องส่งเรื่องให้ผู้อนุญาตไม่ช้ากว่าสามวันทำการและให้นำมาตรา 10 วรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>ค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใดไปยังศูนย์รับคำขอกกลางแล้ว ให้ถือว่าได้มีการยื่นคำขอ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใดโดยชอบตามกฎหมายนั้นแล้ว</p> <p>(2) บรรดาเงินค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใดที่ศูนย์รับคำขอกกลางได้รับไว้ตาม (1) ให้ศูนย์รับคำขอกกลางนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินในนามของหน่วยงานของ <u>รัฐที่รับผิดชอบ</u> หรือส่งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี และแจ้งให้หน่วยงานของ <u>รัฐที่รับผิดชอบ</u> ทราบ</p> <p>(3) ในกรณีที่หน่วยงานของ <u>รัฐที่รับผิดชอบ</u> มีสิทธิหักค่าใช้จ่ายจากเงินที่จะต้องนำส่งคลัง ให้ศูนย์รับคำขอกกลางหักเงินดังกล่าวแทนและส่งมอบเงินที่หักไว้คืนให้แก่หน่วยงานของ <u>รัฐที่รับผิดชอบ</u> โดยให้ศูนย์รับคำขอกกลางมีสิทธิหักค่าใช้จ่ายของศูนย์รับคำขอกกลางตามอัตราที่จะได้ตกลงกับหน่วยงานของ <u>รัฐที่รับผิดชอบ</u></p> <p>(4) ระยะเวลาตามมาตรา 18 ให้นับแต่วันที่ศูนย์รับคำขอกกลางส่งเรื่องให้หน่วยงานของ <u>รัฐที่รับผิดชอบ</u> โดยศูนย์รับคำขอกกลางจะต้องส่งเรื่องให้หน่วยงานของ <u>รัฐดังกล่าว</u> ไม่ช้ากว่าหนึ่งวันทำการ และให้นำมาตรา 18 วรรคสี่ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม</p>	<p>ค่าธรรมเนียมทางอิเล็กทรอนิกส์ไปยังศูนย์รับคำขอกกลางแล้ว ให้ถือว่าได้มีการยื่นคำขอ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียมโดยชอบตามกฎหมายนั้นแล้ว</p> <p>(2) บรรดาเงินค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใดที่ศูนย์รับคำขอกกลางได้รับไว้ตาม (1) ให้ศูนย์รับคำขอกกลางนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินในนามของหน่วยงานของ <u>รัฐ</u> ของผู้อนุญาต หรือส่งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี และแจ้งให้หน่วยงานของ <u>รัฐ</u> ของผู้อนุญาตทราบ</p> <p>(3) ในกรณีที่หน่วยงานของ <u>รัฐ</u> ของผู้อนุญาตมีสิทธิหักค่าใช้จ่ายจากเงินที่จะต้องนำส่งคลัง ให้ศูนย์รับคำขอกกลางหักเงินดังกล่าวแทนและส่งมอบเงินที่หักไว้คืนให้แก่หน่วยงานของ <u>รัฐ</u> ของผู้อนุญาต โดยให้ศูนย์รับคำขอกกลางมีสิทธิหักค่าใช้จ่ายของศูนย์รับคำขอกกลางตามอัตราที่จะได้ตกลงกับหน่วยงานของ <u>รัฐ</u> ของผู้อนุญาต</p> <p>(4) ระยะเวลาตามมาตรา 14 ให้นับแต่วันที่ศูนย์รับคำขอกกลางส่งเรื่องให้ผู้อนุญาต โดยศูนย์รับคำขอกกลางจะต้องส่งเรื่องให้ผู้อนุญาตไม่ช้ากว่า <u>หนึ่งวัน</u> ทำการ และให้นำมาตรา 14 วรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>(5) ให้เป็นหน้าที่ของผู้อนุญาตที่จะต้องส่งคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 7 ที่ถูกต้องและเป็นปัจจุบันให้ศูนย์รับคำขออนุญาตตามจำนวนที่จำเป็น และดำเนินการให้มีการฝึกอบรมหรือชี้แจงแก่เจ้าหน้าที่ของศูนย์รับคำขออนุญาต เพื่อให้เกิดความชำนาญในการปฏิบัติหน้าที่ด้วย</p> <p>(6) ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของศูนย์รับคำขออนุญาตที่จะต้องดำเนินการตามมาตรา 8 และต้องรับผิดชอบในฐานะเช่นเดียวกับพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 8</p>	<p>(5) ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบที่จะต้องส่งคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 14 ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ที่ถูกต้องและเป็นปัจจุบันให้ศูนย์รับคำขอกกลาง และดำเนินการให้มีการฝึกอบรมหรือชี้แจงแก่เจ้าหน้าที่ของศูนย์รับคำขอกกลาง เพื่อให้เกิดความชำนาญในการปฏิบัติหน้าที่ด้วย</p> <p>(6) ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของศูนย์รับคำขอกกลางที่จะต้องดำเนินการตามมาตรา 16 และต้องรับผิดชอบในฐานะเช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 16</p> <p><u>ให้ศูนย์รับคำขอกกลางจัดให้มีแบบคำขอกกลางที่สามารถใช้ในการยื่นคำขอผ่านศูนย์รับคำขอกกลางได้ในหลายประเภทกิจการและต่อหลายหน่วยงานของรัฐ โดยหากการอนุญาตหรือบริการใดจำเป็นต้องพิจารณาข้อมูลนอกเหนือจากข้อมูลที่ยื่นคำขอให้ไว้ในแบบคำขอกกลาง ให้จัดทำเป็นแบบคำขอผนวกเฉพาะสำหรับการอนุญาตหรือบริการนั้น</u></p>	<p>(5) ให้เป็นหน้าที่ของผู้อนุญาตที่จะต้องส่งคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 8 ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ที่ถูกต้องและเป็นปัจจุบันให้ศูนย์รับคำขอกกลาง และดำเนินการให้มีการฝึกอบรมหรือชี้แจงแก่เจ้าหน้าที่ของศูนย์รับคำขอกกลาง เพื่อให้เกิดความชำนาญในการปฏิบัติหน้าที่ด้วย</p> <p>(6) ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของศูนย์รับคำขอกกลางที่จะต้องดำเนินการตามมาตรา 10 และต้องรับผิดชอบในฐานะเช่นเดียวกับพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 10</p> <p><u>ภายใต้บังคับมาตรา 19 ให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการจัดให้มีแบบคำขอกกลางที่สามารถใช้ในการยื่นคำขอผ่านศูนย์รับคำขอกกลางได้ในหลายประเภทกิจการและต่อหลายหน่วยงานของรัฐ โดยหากการอนุญาตใดจำเป็นต้องพิจารณาข้อมูลนอกเหนือจากข้อมูลที่ยื่นคำขอให้ไว้ในแบบคำขอกกลาง ให้จัดทำเป็นแบบคำขอผนวกเฉพาะสำหรับการอนุญาตนั้น</u></p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 16 ให้ศูนย์รับคำขออนุญาตมีหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) รับคำขอและค่าธรรมเนียม รวมตลอดทั้งคำอุทธรณ์ ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต</p> <p>(2) ให้ข้อมูล ชี้แจง และแนะนำผู้ยื่นคำขอหรือประชาชน ให้ทราบถึงหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขออนุญาต รวมตลอดทั้งความจำเป็นในการยื่นคำขออื่นใดที่จำเป็นต้องดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตทั้งปวง ในการประกอบกิจการหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด</p>	<p><u>ให้ถือว่าแบบคำขอกกลางและแบบคำขอผนวกตาม</u> <u>วรรคสองเป็นแบบคำขอตามที่กฎหมายว่าด้วยการนั้น</u> <u>กำหนด</u></p> <p><u>รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะอนุญาตให้ศูนย์</u> <u>รับคำขอกกลางหักเงินค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใดตาม (2)</u> <u>เป็นรายจ่ายสำหรับพัฒนาการให้บริการของศูนย์รับคำขอกกลาง</u> <u>ไม่เกินร้อยละห้าสิบก็ได้</u></p> <p>มาตรา 30 ให้ศูนย์รับคำขอกกลางมีหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) รับคำขอและค่าธรรมเนียม<u>หรือเงินอื่นใด</u> รวม ตลอดทั้งคำอุทธรณ์ ตามกฎหมายว่าด้วยการ<u>นั้น</u></p> <p>(2) ให้ข้อมูล ชี้แจง และแนะนำผู้ยื่นคำขอหรือ ประชาชนให้ทราบถึงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการ ขออนุญาต <u>ขอรับเงิน ขอรับสวัสดิการ หรือขอรับบริการ</u> รวมตลอดทั้งความจำเป็นในการยื่นคำขออื่นใดที่จำเป็นต้อง ดำเนินการตามกฎหมาย ในการประกอบกิจการ หรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด</p>	<p>มาตรา 29 ให้ศูนย์รับคำขอกกลางรองรับการดำเนินการ ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) รับคำขอและค่าธรรมเนียม รวมตลอดทั้งคำอุทธรณ์ ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต</p> <p>(2) ให้ข้อมูล ชี้แจง และแนะนำผู้ยื่นคำขอหรือประชาชน ให้ทราบถึงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาต รวมตลอดทั้งความจำเป็นในการยื่นคำขออื่นใดที่จำเป็นต้อง ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตทั้งปวงในการ ประกอบกิจการหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>(3) ส่งคำขอ หรือคำอุทธรณ์ ที่ได้รับจากผู้ยื่นคำขอหรือผู้ยื่นคำอุทธรณ์พร้อมทั้งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และคอยติดตามเร่งรัดหน่วยงานดังกล่าวเพื่อดำเนินการให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ และคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 7 หรือตามกฎหมายที่ให้สิทธิในการอุทธรณ์</p>	<p>(3) ส่งคำขอ หรือคำอุทธรณ์ ที่ได้รับจากผู้ยื่นคำขอหรือผู้ยื่นคำอุทธรณ์พร้อมทั้งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง และคอยติดตามเร่งรัดหน่วยงานของรัฐดังกล่าวเพื่อดำเนินการให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ และคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 14 หรือตามกฎหมายที่ให้สิทธิในการอุทธรณ์</p> <p><u>เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามมาตรานี้ ให้เจ้าหน้าที่ของศูนย์รับคำขอกกลางมีฐานะเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต</u></p> <p><u>มาตรา 31 ให้สำนักงาน ก.พ.ร. มีหน้าที่และอำนาจในการกำกับดูแล ประสาน และขับเคลื่อนให้หน่วยงานของรัฐ พัฒนาการให้บริการประชาชนในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการให้บริการประชาชนในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์อย่างเต็มรูปแบบตลอดทั้งกระบวนการ และให้มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย</u></p>	<p>(3) ส่งคำขอหรือคำอุทธรณ์ที่ได้รับจากผู้ยื่นคำขอหรือผู้ยื่นคำอุทธรณ์พร้อมทั้งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และคอยติดตามเร่งรัดหน่วยงานดังกล่าวเพื่อดำเนินการให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ และคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 8 หรือตามกฎหมายที่ให้สิทธิในการอุทธรณ์</p> <p><u>มาตรา 30 ในการดำเนินงานของศูนย์รับคำขอกกลาง ให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการมีหน้าที่และอำนาจในการกำกับดูแล ประสาน และขับเคลื่อนให้หน่วยงานของรัฐ พัฒนาการให้บริการ ประชาชนในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการให้บริการประชาชนในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ อย่างเต็มรูปแบบตลอดทั้งกระบวนการ และให้มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้ด้วย</u></p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>(4) ในกรณีที่เห็นว่าหลักเกณฑ์หรือวิธีการในการยื่นคำขอ มีรายละเอียดหรือกำหนดให้ต้องส่งเอกสารที่ไม่จำเป็นหรือเป็นภาระเกินสมควรแก่ประชาชน ให้เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อสั่งการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น</p> <p>(5) รวบรวมปัญหาและอุปสรรคจากการอนุญาตและการดำเนินการของศูนย์รับคำขออนุญาต เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเพื่อรายงานต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมต่อไป</p> <p>(6) เสนอแนะในการพัฒนาหรือปรับปรุงกระบวนการขั้นตอน ระยะเวลา เกี่ยวกับการอนุญาตต่าง ๆ รวมถึงข้อเสนอในการออกกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือกำหนดหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับการอนุญาตเพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกมากขึ้น</p>	<p>(2) ในกรณีที่เห็นว่าหลักเกณฑ์หรือวิธีการในการยื่นคำขอ มีรายละเอียดหรือกำหนดให้ต้องส่งเอกสารที่ไม่จำเป็นหรือไม่เอื้อต่อการให้บริการประชาชนในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ หรือเป็นภาระเกินสมควรแก่ประชาชน ให้เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อสั่งการให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น</p> <p>(1) รวบรวมปัญหาและอุปสรรคจากการอนุญาตและการดำเนินการของศูนย์รับคำขอกกลาง เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการและรายงานต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมต่อไป</p> <p>(3) เสนอแนะในการพัฒนาหรือปรับปรุงกระบวนการขั้นตอน ระยะเวลา เกี่ยวกับการอนุญาต การจ่ายเงิน การให้ได้รับสวัสดิการ หรือการให้บริการต่าง ๆ รวมถึงข้อเสนอในการออกกฎหมาย กฎ หรือกำหนดหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับการอนุญาต การจ่ายเงิน การให้ได้รับสวัสดิการ หรือการให้บริการเพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกมากขึ้น</p>	<p>(2) ในกรณีที่เห็นว่าหลักเกณฑ์หรือวิธีการในการยื่นคำขอมิมีรายละเอียดหรือกำหนดให้ต้องส่งเอกสารที่ไม่จำเป็นหรือไม่เอื้อต่อการให้บริการประชาชนในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ หรือเป็นภาระเกินสมควรแก่ประชาชน ให้เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อสั่งการให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น</p> <p>(1) รวบรวมปัญหาและอุปสรรคจากการอนุญาตและการดำเนินการของศูนย์รับคำขอกกลางเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการและรายงานต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมต่อไป</p> <p>(3) เสนอแนะในการพัฒนาหรือปรับปรุงกระบวนการขั้นตอน ระยะเวลา เกี่ยวกับการอนุญาตต่าง ๆ รวมถึงข้อเสนอในการออกกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือกำหนดหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับการอนุญาตเพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกมากขึ้น</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p>มาตรา 20 ในกรณีที่มีการประกอบกิจการหรือการดำเนินการของประชาชนในกิจการใดจำเป็นต้องได้รับการอนุญาตจากผู้อนุญาตหลายรายหรือหลายกระบวนการ จะตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้มีใบอนุญาตหลักและใบอนุญาตรองของกิจการนั้นก็ได้ ผู้ใดได้รับใบอนุญาตหลักของกิจการใดให้ถือว่าผู้นั้นได้รับใบอนุญาตรองของกิจการนั้นตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตนั้นด้วยแล้ว โดยไม่ต้องยื่นคำขออนุญาตใหม่อีก และให้ระบุนการได้รับอนุญาตสำหรับใบอนุญาตรองให้ชัดเจนไว้ในใบอนุญาตหลักดังกล่าวด้วย</p> <p>ในพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่ง ให้ระบุให้ชัดเจนถึงกิจการที่เป็นใบอนุญาตหลักและกิจการที่ถือว่าได้รับใบอนุญาตรอง รวมตลอดทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการอนุญาตสำหรับใบอนุญาตหลัก และการมีส่วนร่วมในการพิจารณาของผู้อนุญาตตามใบอนุญาตรอง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียม และการนำส่งค่าธรรมเนียม</p> <p>เมื่อมีการตราพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ถือว่าหน่วยงานของรัฐผู้อนุญาตและกระทรวงเจ้าสังกัดของ</p>	<p>มาตรา 19 การประกอบกิจการหรือดำเนินการเรื่องใดที่ประชาชนจำเป็นต้องได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาตมากกว่าหนึ่งราย คณะรัฐมนตรีจะกำหนดให้ประชาชนที่ได้รับใบอนุญาตที่เป็นใบอนุญาตหลักของเรื่องนั้นถือว่าได้รับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตที่เกี่ยวข้องครบถ้วนแล้วก็ได้ และให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมของใบอนุญาตที่เหลือทั้งหมดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาตหลัก หากไม่ชำระหรือชำระไม่ครบถ้วนให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตหลักไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตอื่นนับแต่วันถัดจากวันที่ครบกำหนดสามสิบวัน และให้ยื่นคำขอตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตอื่นที่เกี่ยวข้องตามเดิมต่อไป ในกรณีเช่นว่านั้น ให้แจ้งผู้ยื่นคำขอทราบด้วยว่าการประกอบกิจการที่ขออนุญาตภายหลังครบกำหนดสามสิบวันดังกล่าวเป็นความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตที่ผู้ยื่นคำขอไม่ชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามกฎหมายนั้นหรือชำระไม่ครบถ้วน การกำหนดเรื่องที่ได้รับใบอนุญาตหลักถือว่าได้รับใบอนุญาตครบถ้วนแล้วตามวรรคหนึ่ง รวมตลอดทั้งการ</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p>หน่วยงานของรัฐผู้อนุญาตนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินการในกิจการที่ต้องมีใบอนุญาตรองด้วย</p> <p>ในมาตรานี้ “ใบอนุญาตหลัก” หมายความว่า ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการหรือให้ดำเนินการในกิจการที่โดยทั่วไปแล้วจะมีการประกอบกิจการหรือดำเนินการที่เป็นใบอนุญาตรองด้วย และ “ใบอนุญาตรอง” หมายความว่า ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการหรือให้ดำเนินการที่โดยทั่วไปแล้วเป็นส่วนหนึ่งของการประกอบกิจการหรือการดำเนินการที่เป็นใบอนุญาตหลัก</p> <p>มาตรา 21 ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตใด กำหนดอายุใบอนุญาตไว้สั้นกว่าห้าปี จะตราพระราชกฤษฎีกาขยายอายุใบอนุญาตสำหรับกฎหมายนั้นเป็นไม่น้อยกว่าห้าปีก็ได้</p> <p>การตราพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งให้กระทำได้ เมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นว่าอายุใบอนุญาตที่กำหนดในกฎหมายนั้น ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป หรือเป็นภาระแก่ประชาชนเกินสมควร ในพระราชกฤษฎีกา</p>	<p>กำหนดใบอนุญาตที่ให้ถือเป็นใบอนุญาตหลักของแต่ละเรื่อง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว ให้ระบุชื่อพระราชบัญญัติและประเภทของใบอนุญาตที่เป็นใบอนุญาตหลักและใบอนุญาตรองของแต่ละเรื่องไว้ด้วย</p> <p>มาตรา 22 ในกรณีที่กฎหมายกำหนดอายุใบอนุญาตไว้ และคณะรัฐมนตรีเห็นว่าอายุใบอนุญาตที่กำหนดในกฎหมายนั้นไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป หรือใบอนุญาตใดไม่มีความจำเป็นต้องมีอายุใบอนุญาตอีกต่อไป คณะรัฐมนตรีจะกำหนดให้ใบอนุญาตนั้นมีอายุไม่น้อยกว่าห้าปี หรือไม่มีอายุใบอนุญาตเลยก็ได้แล้วแต่กรณี</p> <p>การกำหนดให้ใบอนุญาตใดไม่มีอายุใบอนุญาตหรือมีอายุใบอนุญาตไม่น้อยกว่าห้าปีให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p><u>ดังกล่าวให้ระบุชื่อพระราชบัญญัติและชื่อใบอนุญาตอายุใบอนุญาตที่ขยายแล้วซึ่งต้องไม่น้อยกว่าห้าปีและค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระไว้ด้วย</u></p> <p>มาตรา 24 <u>ในกรณีที่ใบอนุญาตหรือหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลาย หากจำเป็น ต้องมีการแจ้งความเพื่อเป็นหลักฐานในการขอออกใบแทนใบอนุญาต ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตนั้น โดยไม่ต้องแจ้งความต่อเจ้าพนักงานตำรวจอีก</u></p> <p><u>ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับแก่กรณีที่ใบอนุญาตหรือหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตซึ่งออกให้หรืออยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ด้วย</u></p> <p><u>ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงาน ก.พ.ร. ที่จะติดตามผลการปฏิบัติตามมาตรานี้ และรายงานคณะรัฐมนตรีในกรณีที่มีหน่วยงานของรัฐไม่ปฏิบัติตามมาตรานี้</u></p>	<p><u>ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้ระบุชื่อพระราชบัญญัติและประเภทของใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว รวมตลอดทั้งอายุใบอนุญาตที่กำหนดขึ้นใหม่ไว้ด้วย</u></p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
		<p><u>มาตรา 20</u> เพื่อให้เกิดความรวดเร็วในการขออนุญาต คำขอเพื่อประกอบกิจการหรือ ดำเนินการเรื่องใดที่ กฎหมายกำหนดให้บุคคลต้องได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต มากกว่าหนึ่งราย ให้ผู้อนุญาตตามกฎหมายนั้น มีอำนาจในการพิจารณาคำขออนุญาตแทนกันได้ด้วย</p> <p><u>คำขอใด</u>ที่ผู้มีอำนาจอนุญาตตามกฎหมายเป็นของ คณะกรรมการ ให้หน่วยงานของรัฐหรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ ที่รับผิดชอบควบคุมดูแลการประกอบกิจการหรือดำเนินการ นั้นมีอำนาจในการพิจารณาคำขอแทนคณะกรรมการได้ด้วย</p> <p><u>รายการคำขอและหลักเกณฑ์การพิจารณาอนุญาต</u>แทน กันได้ตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้เป็นไปตามกฎกระทรวง ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p><u>มาตรา 21</u> ในกรณีที่การประกอบกิจการที่ต้องขอ อนุญาตใดไม่มีความเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและ ทรัพย์สินของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมในวงกว้าง คณะรัฐมนตรีจะกำหนดให้ประชาชนอาจทดลองประกอบ กิจการนั้นเป็นการชั่วคราวก่อนได้รับใบอนุญาตก็ได้ โดยให้</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
		<p><u>แจ้งต่อผู้อนุญาตก่อนเริ่มประกอบกิจการเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน และหากประชาชนที่ประกอบกิจการชั่วคราวนั้นประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำขอต่อผู้อนุญาตภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่เริ่มประกอบกิจการชั่วคราว</u></p> <p><u>การกำหนดให้การประกอบกิจการใดสามารถทดลองประกอบกิจการเป็นการชั่วคราวตามวรรคหนึ่งได้ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้ระบุชื่อพระราชบัญญัติและประเภทของใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติดังกล่าวที่ประชาชนอาจดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้</u></p> <p><u>มาตรา 24 ภายใต้บังคับมาตรา 18 ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตขอต่ออายุใบอนุญาต โดยไม่ต้องชำระค่าธรรมเนียมแต่ต้องมีการตรวจสอบ เมื่อผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตแล้ว ให้ถือว่าเป็นผู้รับใบอนุญาตต่อไปจนกว่าผู้อนุญาตจะมีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตซึ่งต้องกระทำภายหลังการตรวจสอบและให้ถือว่าหลักฐานการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตเป็นหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตไปพลางก่อน</u></p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
		<p><u>มาตรา 26</u> ในกรณีที่ใบอนุญาตหรือหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตชำรุดในสาระสำคัญ สูญหายหรือถูกทำลาย ให้ผู้อนุญาตออกใบแทนได้โดยผู้รับอนุญาตไม่ต้องยื่นหลักฐานที่แสดงการแจ้งความต่อเจ้าพนักงานตำรวจ</p> <p><u>มาตรา 31</u> ในวาระเริ่มแรกให้ผู้อนุญาตดำเนินการพิจารณากฎหมายที่ให้อำนาจในการอนุญาตในความรับผิดชอบว่าสมควรปรับปรุงกฎหมายนั้น เพื่อยกเลิกการอนุญาต หรือจัดให้มีมาตรการอื่นแทนการอนุญาต หรือปรับลดจากการกำหนดให้ขอรับใบอนุญาตเป็นจดทะเบียนขึ้นทะเบียน จัดแจ้ง หรือกำหนดเกณฑ์ให้ปฏิบัติตามหรือไม่ เพราะเหตุใด และมีหนังสือแจ้งสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการพร้อมด้วยเหตุผลภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>ให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการรวบรวมผลการพิจารณาของผู้อนุญาตตามวรรคหนึ่งเสนอคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการพิจารณาภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p style="text-align: center;">หมวด 4</p> <p style="text-align: center;">การทบทวนและปรับปรุงการอนุญาตและการให้บริการ</p> <hr style="width: 10%; margin: auto;"/> <p style="text-align: center;">มาตรา 26 เมื่อมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการประเมินในประเด็นดังต่อไปนี้ด้วย</p> <p style="text-align: center;">(1) ความเหมาะสมและความคุ้มค่าของการใช้ระบบอนุญาต เมื่อพิจารณาถึงภาระหน้าที่ที่ประชาชนต้องปฏิบัติกับประโยชน์ที่สังคมพึงได้รับจากการใช้ระบบอนุญาต พร้อมทั้งระบุอุปสรรคหรือความเสี่ยงหากเปลี่ยนจากระบบการขออนุญาตเป็นการจดทะเบียนหรือการจดทะเบียน</p> <p style="text-align: center;">(2) ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตกำหนดให้คณะกรรมการเป็นผู้มีอำนาจอนุญาต ให้ประเมินผลดีและ</p>	<p><u>ในกรณีที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการพิจารณาแล้วไม่เห็นด้วยกับผลการพิจารณาของผู้อนุญาตกรณีใด ให้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาพร้อมด้วยเหตุผลต่อไป</u></p> <p style="text-align: center;">มาตรา 7 วรรคสี่ ถ้าผู้อนุญาตพิจารณาในประเด็นตามวรรคหนึ่ง พร้อมกับการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย ให้ผู้อนุญาตแสดงผลของผลการพิจารณาดังกล่าวไว้อย่างชัดเจนในรายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายนั้นด้วย</p> <p style="text-align: center;">มาตรา 7 วรรคห้า คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการหรือคณะกรรมการพัฒนากฎหมายตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาจะมีข้อเสนอแนะให้หน่วยงานของ</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p>ผลเสียของการที่ยังคงระบบคณะกรรมการและการให้คณะกรรมการมีอำนาจอนุญาตไว้</p> <p><u>การประเมินผลสัมฤทธิ์ในประเด็นตามวรรคหนึ่ง ให้หน่วยงานของรัฐที่ประเมินผลสัมฤทธิ์ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนด และให้แจ้งผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ไว้ในระบบกลาง ในการนี้ คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการจะกำหนดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์โดยผู้ประเมินอิสระก็ได้</u></p> <p><u>ไม่ว่าจะมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ตามวรรคหนึ่งหรือไม่ คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการจะแจ้งหน่วยงานของรัฐพิจารณาประเมินผลสัมฤทธิ์ในประเด็นตามวรรคหนึ่งเป็นการเฉพาะ ในเวลาที่เห็นสมควรก็ได้ ทั้งนี้ ให้หน่วยงานของรัฐนั้นรายงานข้อเสนอแนะและผลการพิจารณาในประเด็นดังกล่าวพร้อมเหตุผลต่อคณะรัฐมนตรีผ่านคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ แล้วแต่กรณี ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง เพื่อพิจารณามีมติต่อไป</u></p>	<p><u>รัฐที่จัดทำรายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายพิจารณาทบทวนกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานของรัฐนั้นในประเด็นใดหรือทุกประเด็นตามวรรคหนึ่งก็ได้ และให้หน่วยงานของรัฐนั้นรายงานผลการพิจารณาทบทวนประเด็นดังกล่าวพร้อมเหตุผลต่อคณะรัฐมนตรีภายในเก้าสิบวันเพื่อพิจารณาต่อไป</u></p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p><u>มาตรา 27</u> เมื่อมีเหตุจำเป็นอันสมควรที่จะต้องปรับปรุงกระบวนการ ขั้นตอน และระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตหรือให้บริการตามที่กำหนดในคู่มือสำหรับประชาชน เพื่อให้การให้บริการประชาชนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ให้ผู้อนุญาตหรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐดำเนินการแก้ไขคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 14 โดยพลัน โดยต้องมีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องและประชาชน และให้นำสถิติการแจ้งเหตุแห่งความล่าช้าตามมาตรา 18 มาประกอบการพิจารณาด้วย</p> <p><u>การรับฟังความคิดเห็นตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยให้ดำเนินการผ่านระบบกลางเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสัปดาห์ และจะใช้วิธีการอื่นเพิ่มเติมด้วยก็ได้</u></p>	<p><u>มาตรา 9</u> ให้ผู้อนุญาตตรวจสอบ ทบทวน และปรับปรุงกระบวนการ ขั้นตอน และระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตตามที่กำหนดในคู่มือสำหรับประชาชนเป็นประจำอย่างน้อยทุกสองปี เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ พัฒนาการทางเทคโนโลยี และความเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ โดยต้องมีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องและประชาชน และให้นำสถิติการแจ้งเหตุแห่งความล่าช้าตามมาตรา 14 มาประกอบการพิจารณาด้วย</p> <p><u>การรับฟังความคิดเห็นตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยให้ดำเนินการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของหน่วยงานของรัฐของผู้อนุญาตเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสัปดาห์ และจะใช้วิธีการอื่นด้วยก็ได้ เช่น การจัดประชุมรับฟังความคิดเห็น การสัมภาษณ์หรือการเชิญผู้รับใบอนุญาตให้เข้าร่วมชี้แจงหรือแสดงความคิดเห็น การสำรวจความคิดเห็น และวิธีการอื่นใดที่หน่วยงานของรัฐของผู้อนุญาตเห็นว่าเหมาะสม</u></p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p style="text-align: center;">บทเฉพาะกาล</p> <hr style="width: 10%; margin: auto;"/> <p>มาตรา 35 <u>เมื่อพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแล้ว</u> <u>บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีใด</u> <u>อ้างถึงบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก</u> <u>ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 ให้ถือว่า</u> <u>บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีนั้น อ้างถึง</u> <u>บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ในบทมาตราที่มีนัยเดียวกัน</u></p> <p>มาตรา 36 <u>คู่มือสำหรับประชาชนที่จัดทำขึ้นตาม</u> <u>พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณา</u> <u>อนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 ให้ใช้บังคับได้ต่อไป</u> <u>จนกว่าจะมีคู่มือสำหรับประชาชนตามพระราชบัญญัตินี้ใน</u> <u>เรื่องเดียวกัน</u></p>	<p>มาตรา 32 <u>คู่มือสำหรับประชาชนที่จัดทำขึ้นตาม</u> <u>พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณา</u> <u>อนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 ให้ใช้บังคับได้ต่อไป</u> <u>จนกว่าจะมีคู่มือสำหรับประชาชน ตามพระราชบัญญัตินี้ใน</u> <u>เรื่องเดียวกัน</u></p> <p><u>ในวาระเริ่มแรกให้ผู้อนุญาตตรวจสอบทบทวน และ</u> <u>ปรับปรุงกระบวนการ ขั้นตอนและระยะเวลาในการ</u> <u>พิจารณาอนุญาตที่กำหนดในคู่มือสำหรับประชาชนตาม</u></p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 17 ให้ผู้อนุญาตจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 7 ให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>ให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจตามมาตรา 25 จัดทำคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา 14 ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>มาตรา 37 ให้พระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. 2564 เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต ยังคงมีผลใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่ากฎกระทรวงตามมาตรา 19 วรรคสองจะใช้บังคับ</p>	<p><u>พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 และจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนฉบับใหม่ ตามพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้นำความในมาตรา 9 มาใช้บังคับโดยอนุโลม</u></p> <p><u>ให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจตามกฎหมายในการพิจารณาหรือให้บริการแก่ประชาชนจัดทำแบบฟอร์มคำขอใบอนุญาต หลักฐานการต่ออายุใบอนุญาต และใบแทนใบอนุญาต เป็นภาษาอังกฤษตามมาตรา 17 ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</u></p> <p>มาตรา 33 ให้พระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. 2564 ใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่ากฎกระทรวงตามมาตรา 18 จะใช้บังคับ</p>

พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. 2558	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 18 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี</p>	<p>มาตรา 38 ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐได้มีการจัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วนอยู่แล้วในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้สามารถดำเนินการดังกล่าวได้ต่อไปจนกว่ากฎกระทรวงตามมาตรา 33 วรรคสองจะใช้บังคับ และเมื่อกฎกระทรวงดังกล่าวใช้บังคับแล้ว ให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงและภายในระยะเวลาที่กฎกระทรวงกำหนด</p> <p>มาตรา 7 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ นายกรัฐมนตรี</p>	<p>มาตรา 34 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ นายกรัฐมนตรี</p>

ส่วนที่ 2

บทวิเคราะห์

ในอดีตประเทศไทยมีกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตจำนวนมากและกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตได้กำหนดให้ประชาชนหรือภาคเอกชนที่ประกอบกิจการต้องติดต่อหน่วยงานภาครัฐ เพื่อขออนุญาต อนุมัติ ขันทะเบียน และรับแจ้ง ซึ่งการอนุญาตในบางเรื่องมีกฎหมายหลายฉบับที่มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกัน ฉะนั้นในการดำเนินการเรื่องดังกล่าวจึงต้องติดต่อกับส่วนราชการหลายแห่ง นอกจากนี้ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการอนุญาตบางฉบับไม่ได้มีการกำหนดระยะเวลา รายละเอียดของเอกสารและหลักฐานที่จำเป็นต้องใช้ยื่นเพื่อประกอบการพิจารณา รวมทั้งไม่ได้มีการกำหนดขั้นตอนในการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ไว้อย่างชัดเจน จนทำให้เกิดความไม่ชัดเจน เป็นการสร้างภาระและเป็นอุปสรรคต่อประชาชนในการยื่นคำขออนุญาต เพื่อดำเนินการต่าง ๆ เช่น การขออนุญาตประกอบกิจการด้านการค้า ด้านการอุตสาหกรรม ด้านการท่องเที่ยว และการโรงแรม ซึ่งส่งผลกระทบต่อ การเพิ่มขีดความสามารถในการประกอบธุรกิจ และทำให้ประเทศไทยเสียโอกาสทางการค้าและการแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ จนกลายเป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการประกอบธุรกิจของประเทศในเวทีโลกได้ ส่งผลให้คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ต่อที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อให้มีกฎหมายกลางที่จะกำหนดขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตให้มีความชัดเจน ให้มีการจัดตั้งศูนย์บริการร่วมเพื่อรับคำร้องและศูนย์รับคำขออนุญาต ณ จุดเดียว เพื่อให้การบริการและข้อมูลที่ชัดเจนเกี่ยวกับการขออนุญาต ซึ่งจะเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนตามหลักของพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ต่อมาในการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติครั้งที่ 25/2557 เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2557 สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาและลงมติเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมายและพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ลงวันที่ 22 มกราคม 2558¹

อย่างไรก็ตาม หลังจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 มีบทบัญญัติบางประการที่ทำให้เกิดข้อจำกัดการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ประกอบกับการรายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ฯ พบว่า จำเป็นต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรการต่าง ๆ ให้เกิดประสิทธิภาพ มีความทันสมัยสอดคล้องกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป โดยการบังคับใช้พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 ยังมีข้อจำกัด ดังนี้

1. ปัจจุบันคู่มือสำหรับประชาชน มีจำนวน 3,870 คู่มือ โดยหน่วยงานของรัฐเป็นผู้กำหนดขั้นตอนและระยะเวลาให้บริการเอง ซึ่งทำให้หน่วยงานของรัฐบางหน่วยงานกำหนดระยะเวลาเพื่อไว้มากเกินไป และในทางกลับกันหน่วยงานของรัฐที่กำหนดระยะเวลาน้อยเกินไปเพื่อแสดงถึงประสิทธิภาพ

¹ พิจรรณ กิตติคุณ. (2558). การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ. สืบค้น 6 มกราคม 2568 จาก <https://dl.parliament.go.th/backoffice/viewer2300/web/viewer.php>

การปฏิบัติงานของหน่วยงาน แต่ไม่สามารถพิจารณาได้ทันตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ ส่งผลให้เกิดปริมาณคำขอค้างเป็นจำนวนมาก และหน่วยงานของรัฐก็จะใช้วิธีการแจกเหตุแห่งความล่าช้าเป็นหนังสือ ให้ผู้ยื่นคำขอทราบทุก 7 วันต่อเนื่องไป หรืออาจใช้วิธีไม่รับคำขอของผู้ยื่นคำขอในทันที ใช้วิธีให้ผู้ยื่นคำขอยื่นเอกสารทิ้งไว้ให้ตรวจสอบก่อน เพื่อให้การนับระยะเวลาพิจารณายังไม่เริ่มต้น

2. หน่วยงานของรัฐหลายแห่งไม่ได้ส่งสำเนาการแจกเหตุแห่งความล่าช้าให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการทราบทุกครั้งดังที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ทำให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการไม่ทราบปัญหาที่เกิดขึ้นจนกว่าจะมีการร้องเรียนมาที่สำนักงาน ก.พ.ร. โดยตรง รวมทั้งการแจกเหตุแห่งความล่าช้าต้องจัดทำเป็นหนังสือทุก 7 วัน ให้ผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้าจนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จ ซึ่งก่อให้เกิดภาระงานและค่าใช้จ่ายของหน่วยงานของรัฐ

3. การขออนุญาตประกอบกิจการหรือดำเนินการในเรื่องหนึ่งที่ประชาชนต้องยื่นขออนุญาตมากกว่าหนึ่งหน่วยงานหรือมากกว่าหนึ่งใบอนุญาต ซึ่งมีกระบวนการหลายขั้นตอน มีความยุ่งยาก และมีหลายหน่วยงานเข้ามาเกี่ยวข้องของการใช้ดุลพินิจในการพิจารณาอนุญาตที่ก่อให้เกิดความล่าช้า ส่งผลให้ประชาชนเกิดความยุ่งยาก เสียเวลา และค่าใช้จ่ายในการขออนุญาต รวมถึงเป็นอุปสรรคในการประกอบธุรกิจที่ส่งผลต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจได้

4. บทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้อยู่ในปัจจุบันยังไม่สอดคล้องกับเทคโนโลยี วิธีการดำรงชีวิตของประชาชน และรูปแบบการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงไป จึงจำเป็นต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการให้บริการแก่ประชาชนมากขึ้น รวมทั้งแก้ไขข้อพระราชบัญญัติฯ เพื่อให้สอดคล้องกับขอบเขตและรูปแบบการให้บริการ²

ดังนั้น เพื่อขยายขอบเขตการดำเนินการนอกเหนือจากงานบริการที่เกี่ยวข้องกับการอนุมัติอนุญาต เพื่อให้ครอบคลุมงานบริการสำคัญที่เกี่ยวข้องกับประชาชน รวมถึงแก้ไขเพิ่มเติมมาตรการต่าง ๆ ใหม่มีประสิทธิภาพ มีความทันสมัยสอดคล้องกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป โดยการลดขั้นตอนการอนุญาตที่ไม่จำเป็น ปรับปรุงระบบและขั้นตอนการอนุญาตให้สะดวกขึ้น และลดการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันจะนำไปสู่การลดการทุจริตและประพฤติมิชอบ รวมถึงการเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ จึงจำเป็นต้องปรับปรุงพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 ให้มีความทันสมัย โดยกำหนดเวลาดำเนินการในแต่ละขั้นตอนที่ชัดเจน ลดขั้นตอนการอนุญาตที่ไม่จำเป็น นำเทคโนโลยีมาใช้ในการอนุญาตและการให้บริการภาครัฐ และให้เจ้าหน้าที่ใช้ดุลพินิจในการอนุมัติ อนุญาต เพียงเท่าที่จำเป็น อันเป็นการลดภาระและต้นทุนของประชาชนซึ่งจะเป็นผลดีต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในภาพรวม คณะรัฐมนตรีจึงเสนอปรับเปลี่ยนเป็น

² สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2567). รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายที่ได้แก้ไขปรับปรุงตามร่างพระราชบัญญัติฯ ที่ผ่านการตรวจพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ). สืบค้น 26 มกราคม 2568 จาก <https://www.opdc.go.th/wp-content/uploads/2024/12/รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่ได้แก้ไขปรับ.pdf>

ชื่อใหม่ คือ ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมในประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. กำหนดวันใช้บังคับ ให้ใช้เมื่อพ้นกำหนด 180 วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป เพื่อให้ระยะเวลากำหนดหน่วยงานของรัฐในการเตรียมการและดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ให้ยกเว้นในหมวด 1 บททั่วไป และบทเฉพาะกาล มาตรา 36 วรรคสอง ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป เพื่อให้หน่วยงานของรัฐจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนในงานบริการแล้วเสร็จทัน ภายในวันที่มีผลบังคับใช้

2. ยกเลิกพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558

3. กำหนดขอบเขตในการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้เพื่อความชัดเจนในเรื่องการอนุญาต การจดทะเบียน และการแจ้ง รวมทั้งการพิจารณา การดำเนินการ และการให้บริการหรือประโยชน์อื่นใดแก่ประชาชนที่ต้องยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐ และอีกทั้งกำหนดบทนิยามคำว่า “อนุญาต” และ “บริการ” และการไม่ให้บังคับใช้กับรัฐสภา และคณะรัฐมนตรี การพิพากษาคดีของศาลและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดี การบังคับคดี และการวางทรัพย์ การดำเนินงานตามหน้าที่และอำนาจขององค์กรอิสระ ตามรัฐธรรมนูญ โดยไม่รวมถึงการดำเนินงานของหน่วยธุรการขององค์กรดังกล่าว การดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ตั้งแต่ในชั้นการสืบสวนและการสอบสวน เป็นต้นไป การอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เฉพาะในส่วนที่ไม่อาจกำหนดระยะเวลาดำเนินการที่แน่นอนได้ การอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการทางทหารด้านยุทธการ รวมทั้งตามกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมยุทธภัณฑ์ และกฎหมายว่าด้วยโรงงานผลิตอาวุธของเอกชน และกรณีอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

4. กำหนดให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการ โดยกฎกระทรวงต่าง ๆ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

5. การวางหลักการพื้นฐานในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน ไว้ในหมวด 1 บททั่วไป ในเรื่องการวางหลักการพื้นฐานในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องบูรณาการการทำงานเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐและความพึงพอใจของประชาชน โดยสำนักงาน ก.พ.ร. เป็นหน่วยกลางในการประสานการบูรณาการ กำหนดหน้าที่ให้หน่วยงานของรัฐต้องตอบคำถาม ให้ข้อมูล หรือแจ้งผลการดำเนินการให้ประชาชนผู้ร้องขอทราบภายใน 15 วัน กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องออกกฎโดยคำนึงถึงความสะดวกและรวดเร็วที่ประชาชนจะได้รับเป็นสำคัญ และสร้างภาระแก่ประชาชนน้อยที่สุด การวางหลักการคุ้มครองความเชื่อโดยสุจริตของประชาชน และกำหนดให้มีศูนย์บริการรวมเพื่อให้บริการต่าง ๆ แก่ประชาชนในที่เดียวกัน ตามที่ ก.พ.ร. กำหนด และสามารถให้บริการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศได้

6. กำหนดมาตรการเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการอนุมัติ อนุญาต ต่อหน่วยงานของรัฐ ไว้ในหมวด 2 การยื่นคำขออนุญาตและการอนุญาต ในเรื่องการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน ภายใน 60 วัน นับแต่วันที่กฎหมายหรือกฎในเรื่องนั้นมีผลใช้บังคับ กำหนดหลักเกณฑ์กลางในการรับและตรวจสอบ

คำขออนุญาต และเอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณา กำหนดข้อยกเว้นหลักเกณฑ์การรับและตรวจสอบคำขอ และระยะเวลาที่ใช้ในการตรวจสอบ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตสามารถชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตได้ทุกกรณี กำหนดหลักการว่าด้วย “ใบอนุญาตหลัก” หรือ “Super License” กำหนดให้คณะรัฐมนตรีสามารถขยายอายุใบอนุญาตที่สั้นกว่า 5 ปี ให้มีอายุใบอนุญาตไม่น้อยกว่า 5 ปี ได้ เมื่อเห็นว่าไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป หรือเป็นภาระแก่ประชาชน กำหนดหน้าที่ของสำนักงาน ก.พ.ร. ที่จะหารือกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องก่อนเสนอตราพระราชกฤษฎีกา Super License กำหนดหน้าที่ให้ผู้อนุญาตต้องกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางการตรวจสอบการประกอบกิจการที่ได้อนุญาตไป และกำหนดหลักเกณฑ์การขอรับใบแทนใบอนุญาตว่าไม่จำเป็นต้องแจ้งความต่อเจ้าพนักงานตำรวจอีกต่อไป

7. กำหนดให้นำบทบัญญัติที่เป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในกระบวนการพิจารณาอนุญาตในหมวด 2 มาใช้บังคับแก่งานบริการประชาชนด้วยโดยอนุโลม ได้แก่ การจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน กระบวนการตรวจสอบคำขอและเอกสารที่รวดเร็วและแจ้งผลการตรวจสอบทันที รวมทั้งการออกกฎกระทรวง ยกเว้นสำหรับกรณีจำเป็นที่ไม่อาจดำเนินการอย่างรวดเร็วทันทีได้ หลักการดำเนินการให้เป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนดในคู่มือสำหรับประชาชน และหลักการขอใบแทนโดยไม่ต้องแจ้งความ ไว้ในหมวด 3 การให้บริการ ยกเว้นในเรื่องการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต หลักการว่าด้วยใบอนุญาตหลัก (Super License) การขยายอายุใบอนุญาต และหน้าที่ในการตรวจสอบกิจการที่ได้รับอนุญาต ไม่ต้องนำมาใช้แก่การให้บริการด้วย

8. วางหลักการสำคัญเพื่อให้กระบวนการอนุญาตและงานบริการต่าง ๆ มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้ทันสมัยอยู่เสมอ ไว้ในหมวด 4 การทบทวนและปรับปรุงการอนุญาตและการให้บริการ เช่น หน่วยงานของรัฐผู้อนุญาตมีหน้าที่พิจารณาทบทวนและปรับปรุงการใช้ระบบอนุญาตในกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตที่ตนรับผิดชอบ อย่างน้อยทุก 5 ปี ร่วมกับการประเมินผลสัมฤทธิ์ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.ร. กำหนด และหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ทบทวนและปรับปรุงกระบวนการ ขั้นตอนหรือระยะเวลาที่กำหนดในคู่มือสำหรับประชาชนเมื่อมีเหตุจำเป็นอันสมควร โดยอย่างน้อยต้องมีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องผ่านระบบกลางทางกฎหมายไม่น้อยกว่า 30 วัน

9. กำหนดให้คณะรัฐมนตรีมีมติจัดตั้ง “ศูนย์รับคำขอกกลาง” ขึ้นพร้อมกำหนดหน่วยงานที่รับผิดชอบไว้ในหมวด 5 ศูนย์รับคำขอกกลาง เพื่อรับคำขอและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่ประชาชนยื่นมา โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นหลัก แต่ในช่วงแรก (transitional period) จะยังสามารถรับคำขอเป็นเอกสารได้ด้วย ศูนย์ดังกล่าวนี้จะดำเนินการโดยเอกชนก็ได้ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานของรัฐที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย และกำหนดหน้าที่และอำนาจประการหลักของศูนย์รับคำขอกกลาง คือ การรับคำขอและเอกสารหลักฐานรวมทั้งเงินอื่นใดจากประชาชนเพื่อส่งต่อไปแก่หน่วยงานที่มีหน้าที่และอำนาจรับผิดชอบโดยตรง ตลอดจนรับคำอุทธรณ์ และให้ข้อมูล คำชี้แจง หรือคำแนะนำแก่ประชาชน โดยในการขับเคลื่อนศูนย์ดังกล่าว สำนักงาน ก.พ.ร. มีหน้าที่และอำนาจในการกำกับดูแล ประสาน และขับเคลื่อนให้หน่วยงาน

ของรัฐพัฒนาการให้บริการประชาชนในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ได้อย่างเต็มรูปแบบตลอดทั้งกระบวนการ โดยจะรายงานหรือเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการหรือต่อหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องก็ได้

10. เพิ่มมาตรการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ไว้ในหมวด 6 บทเบ็ดเตล็ด เช่น กำหนดให้มีการเผยแพร่คู่มือสำหรับประชาชนและหลักเกณฑ์การตรวจสอบกิจการ ผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ รวมทั้งการปิดประกาศ ณ สถานที่ทำการที่มีหน้าที่และอำนาจรับคำขอตามคู่มือนั้น ๆ กำหนดให้มีระบบช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วนหรือ “Fast Track” สำหรับประชาชนที่มีความจำเป็นเร่งด่วน ทำให้ต้องขอรับอนุญาตหรือรับบริการในระยะเวลารวดเร็วเป็นพิเศษกว่าระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคู่มือสำหรับประชาชน โดยยินยอมเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ ช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วนดังกล่าวถือเป็นบริการส่วนเสริมเท่านั้น ซึ่งแยกต่างหากจากกระบวนการขั้นตอนปกติ จึงไม่กระทบต่อการให้บริการประชาชนตามปกติที่ปรากฏในคู่มือสำหรับประชาชน ตัวอย่างเช่น เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในระบบและช่องทางปกติมีปริมาณงานเท่าเดิม แต่หน่วยงานนั้นอาจมีการจ้างบุคลากร Outsource มาเพื่อให้บริการช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วนเท่านั้น โดยค่าใช้จ่ายที่ผู้ขอรับบริการ Fast Track ชำระ จะนำมาใช้จ่ายเป็นค่าตอบแทนแก่บุคลากร Outsource ดังกล่าว เป็นต้น นอกจากนี้ เพื่อให้เกิดการพัฒนาบริการประชาชน ค่าใช้จ่าย Fast Track ซึ่งโดยหลักแล้วต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน แต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะอนุญาตให้หน่วยงานของรัฐหักเป็นรายจ่ายสำหรับนำมาพัฒนาระบบงานไม่เกินร้อยละ 50 ก็ได้ และกำหนดให้มีการจัดทำแบบคำขอหรือแบบใบอนุญาต ใบแทน ฯลฯ เป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่น หรือจะเป็นภาษาไทยที่มีภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นกำกับก็ได้ ตามที่สมควรแก่กิจการหรือบริการนั้น ๆ เช่น ภาษาอังกฤษในเอกสารเกี่ยวกับการลงทุนจากต่างประเทศ หรือภาษาประจำชาติในอาเซียนสำหรับเอกสารเกี่ยวกับใบอนุญาตทำงานของคนต่างด้าว (Work permit) ในกรณีเช่นว่านั้น การกรอกข้อความในเอกสารดังกล่าวจะกระทำเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นนั้นก็ได้ และมีให้นำมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 (กำหนดให้เอกสารที่ยื่นต่อเจ้าหน้าที่ต้องเป็นภาษาไทย) มาใช้บังคับ

11. เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้แก้ไขปรับปรุงฉบับเดิมทั้งในด้านโครงสร้างและเนื้อหาค่อนข้างมากจึงต้องกำหนดไว้ในหมวด บทเฉพาะกาล เพื่อรองรับให้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีใด หากอ้างอิงถึงบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 ให้ถือว่าอ้างอิงถึงบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ในบทมาตราที่มีนัยเดียวกัน รับรองคู่มือสำหรับประชาชนในกระบวนการอนุญาตให้ไม่ต้องจัดทำใหม่เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ เพื่อลดภาระของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ส่วนกรณีคู่มือสำหรับประชาชนในงานบริการ ซึ่งตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 มิได้กำหนดให้ต้องจัดทำ จึงกำหนดให้ทุกหน่วยงานเริ่มจัดทำตั้งแต่ร่างพระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพื่อให้แล้วเสร็จภายใน 180 วัน และมีผลใช้บังคับพร้อมกับร่างพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้พระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. 2564 เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต (คือ ไม่รวมถึงตารางบัญชีรายชื่อพระราชบัญญัติและประเภทใบอนุญาต

ท้ายพระราชกฤษฎีกา) ยังคงมีผลใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่ากฎกระทรวงตามมาตรา 19 วรรคสอง จะใช้บังคับ ทั้งนี้ เนื่องจากกฎหมายนี้ กำหนดให้ทุกใบอนุญาตที่มีอายุสามารถชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาต แทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตได้ เว้นแต่จะได้รับยกเว้นโดยกฎกระทรวง และการรองรับเรื่อง Fast Track ซึ่งเดิมบางหน่วยงานมีการดำเนินการอยู่แล้วในปัจจุบัน โดยกำหนดให้หน่วยงานที่ทำอยู่แล้ว สามารถทำได้ต่อไปจนกว่ากฎกระทรวงตามมาตรา 33 วรรคสอง ที่กำหนดหลักเกณฑ์กลางเรื่อง Fast Track จะมีผลใช้บังคับ ทั้งนี้ เมื่อกฎกระทรวงดังกล่าวใช้บังคับแล้วให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง และภายในระยะเวลาที่กฎกระทรวงกำหนด

เมื่อมีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 ดังกล่าวแล้ว จะช่วยเพิ่มการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในการขอรับอนุญาต หรือบริการต่าง ๆ จากภาครัฐ เนื่องจากมีมาตรการต่าง ๆ ที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย และมีความสอดคล้องกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งส่งผลดีต่อเศรษฐกิจของประเทศจากการปรับปรุงระบบและขั้นตอนการอนุญาตที่ช่วยอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนและภาคธุรกิจมากขึ้น ทำให้การประกอบกิจการต่าง ๆ เป็นไปด้วยความสะดวก ลดต้นทุนค่าใช้จ่าย และเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน รวมถึงการพัฒนากระบวนการให้บริการผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์ ก็จะช่วยลดภาระค่าใช้จ่าย และเพิ่มความสะดวกให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติงานได้รวดเร็วขึ้น รวมทั้งช่วยให้เจ้าหน้าที่สามารถดำเนินการได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน ลดการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันจะนำไปสู่การลดการทุจริตและประพฤติมิชอบ อีกทั้งจะลดภาระงานที่มีจำนวนมากของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้เหลือเท่าที่จำเป็นและมีประโยชน์ต่อสาธารณะได้ สัมพันธ์กับภาระที่เกิดแก่ประชาชนอีกด้วย³

ในส่วนของร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ที่เสนอโดยนายวรภพ วิริยะโรจน์ 閣下ขณะ ก็มีการเสนอปรับเปลี่ยนชื่อเช่นเดียวกับร่างฯ ของคณะรัฐมนตรี โดยมีหลักการเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 โดยยังขาดบทบัญญัติและกลไกการอนุญาตกรณีหน่วยงานราชการละเลยการปฏิบัติหน้าที่ พิจารณาอนุญาตล่าช้า หรือไม่อนุญาตภายในระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนด ทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของประชาชนในการยื่นขออนุญาตหรือบริการได้ ดังนั้น เพื่อเป็นการยกระดับการให้บริการของหน่วยงานของรัฐในการพิจารณาอนุญาต พร้อมกับเป็นหลักประกันด้านระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตในการประกอบกิจการของประชาชน โดยกำหนดกลไกให้มีการอนุญาตโดยอัตโนมัติเมื่อได้ดำเนินการตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดแล้ว รวมทั้งปรับปรุงขั้นตอนการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

³ รวบรวมและเรียบเรียงจาก สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร (2568). **บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.** . สืบค้น 6 มกราคม 2568 จาก https://pis.parliament.go.th/PARFileDownloadProxy/download?s=drFequYh1VeXj3x9d3ZiKD0U0p1MBuoL9Ds2S1qGFAMVKptjOTBgwrk-cg4Vx15gKr_V78HjiBOBiNpVwd611XcbL_rfJeFbE2K08UX4QYSx6T2ZDgMx4WEWgdK-HpBegPoPAT1tnu3plj2AFcRkbdjZzo9YEXWwG=&ref=6758327&n=1

ซึ่งการแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนนี้พบว่า มีความเห็นเป็นสองแนวทาง ดังนี้⁴

แนวทางแรก เห็นด้วยกับหลักการในการปรับปรุงพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 ซึ่งยังขาดบทบัญญัติและกลไกการอนุญาต กรณีหน่วยงานราชการละเลยการปฏิบัติหน้าที่ พิจารณาอนุญาตล่าช้า หรือไม่อนุญาตภายในระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนด โดยร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดกลไกและมาตรการต่าง ๆ ที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย และสอดคล้องกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป โดยกำหนดกลไกการพิจารณาอนุญาตให้มีความสะดวกมากยิ่งขึ้น เช่น การใช้ระบบอนุญาตหลัก (Super License) ในกรณีที่ประชาชนต้องขอใบอนุญาตหลายฉบับสามารถขอใบอนุญาตหลักเพียงใบเดียวใช้แทนใบอนุญาตอื่นได้ การกำหนดให้มีศูนย์รับคำขอกกลางโดยยื่นคำขอผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งเป็นการให้บริการแบบ One Stop Service การกำหนดให้หน่วยงานใดสามารถพิจารณาอนุญาตแทนหน่วยงานอื่นได้ และการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐหรือหัวหน้าหน่วยงานเป็นผู้พิจารณาคำขอแทนคณะกรรมการได้ เป็นต้น การกำหนดมาตรการพิจารณาอนุญาตมิให้เกิดความล่าช้าโดยใช้กลไกการอนุญาตโดยอัตโนมัติ หากหน่วยงานไม่พิจารณาอนุญาตให้แล้วเสร็จภายใน 15 วัน หรือตามที่กฎหมายกำหนดแล้วแต่ระยะเวลาใดจะน้อยกว่าให้ถือว่าอนุญาตตั้งแต่วันที่ครบกำหนด นอกจากนี้ ยังมีมาตรการลดการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ในการพิจารณาอนุญาต โดยจะต้องพิจารณาอนุญาตตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข ขั้นตอน และระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในคู่มือสำหรับประชาชน รวมทั้งการให้บริการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์เป็นการลดโอกาสที่เจ้าหน้าที่จะเรียกรับผลประโยชน์จากผู้รับบริการ

แนวทางที่สอง ไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติม แม้ว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะมีการกำหนดมาตรการต่าง ๆ ที่เป็นการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนสามารถได้รับใบอนุญาตที่รวดเร็วขึ้น แต่การดำเนินการตามมาตรการบางอย่างอาจไม่สามารถดำเนินการได้ในทางปฏิบัติ เช่น การกำหนดกลไกการอนุญาตโดยอัตโนมัติ ซึ่งหากหน่วยงานไม่พิจารณาอนุญาตให้แล้วเสร็จภายใน 15 วัน หรือตามที่กฎหมายกำหนดแล้วแต่ระยะเวลาใดจะน้อยกว่า ให้ถือว่าอนุญาตตั้งแต่วันที่ครบกำหนด ซึ่งระยะเวลา 15 วัน บางกรณีอาจพ้นวิสัยที่หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐส่วนใหญ่จะสามารถดำเนินการได้ โดยเฉพาะกิจการที่มีความเสี่ยงต่อความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย อนามัย และทรัพย์สินของประชาชน ส่วนการใช้ระบบอนุญาตหลัก (Super License) และการกำหนดให้หน่วยงานใดสามารถพิจารณาอนุญาตแทนหน่วยงานอื่นได้ รวมทั้งการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐหรือหัวหน้าหน่วยงานเป็นผู้พิจารณาคำขอแทนคณะกรรมการได้ เห็นว่า อาจจะขัดต่อเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับอื่น เนื่องจากผู้อนุญาตแต่ละหน่วยงานมีข้อกำหนดเฉพาะที่แตกต่างกัน และต้องใช้องค์ความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่แตกต่างกัน รวมถึงมีปัญหาทางกฎหมายหากเกิดความเสียหายขึ้น จากการพิจารณาอนุญาต หน่วยงานใดจะเป็นผู้รับผิดชอบ

⁴ คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (14 กันยายน 2566). รายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมาย ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ). สืบค้น 3 มกราคม 2567. จาก https://www.parliament.go.th/section77/manage/files/file_20231212191741_2_293.pdf

ระหว่างหน่วยงานที่พิจารณาอนุญาตแทน หรือหน่วยงานที่มอบหมายให้พิจารณาอนุญาตแทน อีกทั้งการให้บุคคลเพียงคนเดียวอนุญาตแทนเป็นการเสี่ยงต่อการใช้ดุลพินิจโดยไม่รอบคอบ และอาจเป็นช่องทางในการแสวงหาประโยชน์ในทางมิชอบ

เมื่อมีการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ซึ่งนายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ จะส่งผลของการมีร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ใน 3 ด้านด้วยกัน ได้แก่

1. ด้านเศรษฐกิจ ทำให้การประกอบกิจการที่จะต้องได้รับการอนุญาตเพื่อประกอบกิจการ มีความสะดวกและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น ทำให้ผู้ประกอบการสามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างรวดเร็ว ส่งผลโดยตรงต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

2. ด้านสังคม เป็นผลดีต่อประชาชนที่จะได้รับการเปิดเผยข้อมูลในการติดต่อราชการ อย่างชัดเจน โปร่งใส รวมทั้งได้รับทราบข้อมูลการให้บริการ ขั้นตอน ระยะเวลาที่ต้องใช้และช่องทางในการให้บริการต่าง ๆ จากหน่วยงานของรัฐ

3. ด้านอื่น ๆ ที่สำคัญ สามารถช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายทั้งของประชาชนและหน่วยงานของรัฐ และทำให้หน่วยงานของรัฐผู้ออกใบอนุญาตสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างรวดเร็ว คล่องตัว และมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังช่วยลดการกระทำทุจริตคอร์รัปชัน และลดโอกาสในการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ เนื่องจากเจ้าหน้าที่จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข ขั้นตอน และระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในคู่มือสำหรับประชาชน ส่วนผลกระทบที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption Risk Assessment) ได้แก่ ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย เนื่องจากในบางบทบัญญัติยังกำหนดให้เจ้าหน้าที่สามารถใช้ดุลพินิจในการออกใบอนุญาตได้

ส่วนที่ 3

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

หลักเกณฑ์การพิจารณาการกำหนดระบบอนุญาตในกฎหมาย¹

1. สภาพปัญหา

โดยที่มาตรการที่รัฐของแต่ละประเทศนำมาใช้เพื่อควบคุมการประกอบกิจการ การประกอบอาชีพ หรือการดำเนินการอื่นใดของบุคคลมีลักษณะแตกต่างกันไปตามระบบกฎหมาย และระบบราชการของประเทศนั้น ๆ โดยอาจจำแนกมาตรการควบคุมที่มีการนำมาใช้อย่างแพร่หลายได้เป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ (1) มาตรการควบคุมก่อนหน้า (ex ante control) เช่น การอนุญาต การรับรอง การจดทะเบียนหรือขึ้นทะเบียน และ (2) มาตรการควบคุมภายหลัง (ex post control) เช่น การแจ้งก่อนการดำเนินการ หรือการกำหนดกฎเกณฑ์ให้เอกชนต้องปฏิบัติ

สำหรับระบบอนุญาตนั้น ที่ผ่านมานับได้ว่าเป็นมาตรการหลักที่ประเทศทั้งหลายนิยมนำมาใช้ควบคุมการประกอบกิจการหรือการประกอบอาชีพของบุคคล โดยประเทศไทยปัจจุบันพบว่ามีความหมายในระดับพระราชบัญญัติที่กำกับดูแลเกี่ยวกับการประกอบกิจการหรือเพื่อการประกอบอาชีพที่ใช้ระบบใบอนุญาตจำนวน 149 ฉบับ โดยยังไม่รวมมาตรการควบคุมการประกอบกิจการในลักษณะอื่น เช่น การจดทะเบียนหรือขึ้นทะเบียน การรับรอง หรือการจดทะเบียน เป็นต้น อีกทั้งยังมีการออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และกระบวนงานที่เกี่ยวข้องกับการอนุญาตเป็นจำนวนมาก โดยการนำระบบใบอนุญาตซึ่งเป็นมาตรการควบคุมก่อนหน้ามาใช้มีผลให้รัฐต้องตรวจสอบคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของบุคคล ตลอดจนการดำเนินการที่เกี่ยวข้องก่อนที่จะพิจารณาให้สิทธิตามกฎหมายแก่บุคคล การดำเนินการของรัฐดังกล่าวตามกฎหมาย จึงก่อให้เกิดข้อโต้แย้งว่าล้าสมัย หมดความจำเป็น ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน เป็นอุปสรรคต่อการประกอบอาชีพ การดำเนินธุรกิจ และความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศ

นอกจากนี้ ระบบอนุญาตยังมีผลกระทบในด้านอื่น ๆ เช่น เป็นการสร้างภาระ ขั้นตอน และต้นทุนให้กับทั้งภาคประชาชน และตอระบบเศรษฐกิจ ก่อให้เกิดความไม่แน่นอนในกรณีกฎหมายกำหนดให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองมีดุลพินิจในการพิจารณาอนุญาต โดยเฉพาะหากเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมีการใช้อำนาจตามอำเภอใจ หรือมีการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมอันอาจนำไปสู่การทุจริตของภาครัฐ ด้วยเหตุนี้ระบบอนุญาตจึงถูกมองว่าเป็นอุปสรรคต่อการประกอบธุรกิจของเอกชน ทำให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบในการแข่งขัน อาจมีผลกระทบต่อการจ้างงานและการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ และในบางกรณียังอาจมีผลเป็นการปิดกั้นผู้ประกอบการรายใหม่ไม่ให้เข้าสู่ตลาด ซึ่งไม่เป็นผลดีต่อผู้บริโภค

¹ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, คณะกรรมการพัฒนากฎหมาย. (2563). หลักเกณฑ์การพิจารณาการกำหนดระบบอนุญาตในกฎหมาย. สืบค้น 25 ธันวาคม 2567 จาก <https://www.lawreform.go.th/uploads/files/1579148886-2cqso-rwvy6.pdf>

จากผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการนำระบบอนุญาตมาใช้ เป็นแรงผลักดันที่ทำให้ประเทศต่าง ๆ เริ่มมีแนวคิดในการลดการใช้ระบบอนุญาตในกฎหมายนับแต่ทศวรรษที่ 1990 เป็นต้นมา โดยมีพื้นฐานสำคัญจากแนวคิดที่ว่ารัฐควรแทรกแซงกิจการทางเศรษฐกิจและสังคมให้น้อยลง ผู้ตรากฎหมายจึงควรใช้ระบบอนุญาตเพียงเท่าที่จำเป็นเท่านั้น โดยจะต้องเป็นเรื่องที่มีเหตุผลความจำเป็นยิ่งยวดในการปกป้องและคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ ไม่มีมาตรการอื่นใดที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ได้เท่านั้น แนวคิดดังกล่าวนี้ปรากฏเป็นรูปธรรมในบทบัญญัติมาตรา 77 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่กำหนดหลักการไว้ว่ารัฐพึงใช้ระบบอนุญาตในกฎหมายเฉพาะกรณีจำเป็น และมาตรา 21 (5) แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางกฎหมาย พ.ศ. 2562 ที่กำหนดหลักเกณฑ์ให้หน่วยงานของรัฐต้องตรวจสอบ และพิจารณาจัดทำร่างกฎหมายโดยไม่ใช้ระบบอนุญาต เว้นแต่มีเหตุจำเป็นเพื่อรักษาประโยชน์ของประเทศชาติหรือประชาชน หรือมีกรณีจำเป็นที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ทั้งนี้ ในกรณีที่มีระบบอนุญาต การกำหนดระยะเวลาหรือขั้นตอนในการพิจารณาคำขออนุญาตดำเนินงานต่าง ๆ ต้องคำนึงถึงหลักการและสาระสำคัญของกฎหมายเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ

2. แนวคิดเกี่ยวกับระบบอนุญาตในกฎหมายต่างประเทศที่สามารถนำมาใช้กับระบบอนุญาตในกฎหมายไทย

กรอบกฎหมายและแนวปฏิบัติในการลดหรือเลิกใช้ระบบอนุญาตในต่างประเทศ เพื่อประกอบการพิจารณากำหนดหลักเกณฑ์ที่เหมาะสม สำหรับการใช้ระบบอนุญาตในประเทศไทย สรุปได้ดังนี้

2.1 การใช้ระบบอนุญาตเฉพาะกรณีจำเป็นตามกฎหมายของสหภาพยุโรป

ข้อกำหนดของสหภาพยุโรปว่าด้วย “บริการตลาดภายใน” (Directive 2006/123/CE du Parlement européen et du Conseil du 12 décembre 2006 relative aux services du marché intérieur) หรือที่เรียกกันโดยทั่วไปว่า “ข้อกำหนดบริการ” หรือ “ข้อกำหนด Bolkestein” ซึ่งใช้บังคับแก่การประกอบกิจการที่เป็นบริการ อันเป็นไปตามภารกิจหลักของสหภาพยุโรปในการสร้าง “ตลาดภายใน” ให้ผู้ประกอบการค้าบริการจากรัฐภาคีสามารถประกอบกิจการในเขตตลาดภายในได้อย่างเสรี ได้กำหนดหลักสำคัญเกี่ยวกับการใช้ระบบอนุญาต (régimes d'autorisation) ไว้ในมาตรา 9 ให้รัฐภาคีสามารถนำระบบอนุญาตมาใช้กับการประกอบกิจการบริการได้ ก็ต่อเมื่อเขาเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(1) การใช้ระบบอนุญาตไม่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติ

(2) มีความจำเป็นต้องใช้ระบบอนุญาตเนื่องด้วย “เหตุผลสำคัญยิ่งเกี่ยวกับประโยชน์ของส่วนรวม” (raison impérieuse d'intérêt général) ซึ่งตามมาตรา 4 ของข้อกำหนดฯ ได้ให้นิยามคำดังกล่าวไว้โดยต้องเป็นเหตุที่ศาลยุติธรรมแห่งสหภาพยุโรปยอมรับ ซึ่งรวมถึงเหตุดังต่อไปนี้ ความสงบเรียบร้อยสาธารณะ ความปลอดภัยของประชาชน สุขอนามัยของประชาชน การรักษาความสมดุลทางการเงินของระบบสวัสดิการสังคม ฯลฯ

(3) ไม่มีมาตรการอื่นที่มีผลกระทบน้อยกว่าอันจะทำให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้

นอกจากนี้ ขอกำหนดดังกล่าวยังได้วางกรอบการใช้อำนาจในการพิจารณาอนุญาตของเจ้าหน้าที่ (มาตรา 10) เพื่อป้องกันมิให้มีการใช้อำนาจตามอำเภอใจ และกำหนดหลักเกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาอนุญาตที่จะต้องมีชัดเจน โปร่งใส และไม่สร้างภาระค่าใช้จ่ายแก่ผู้ขออนุญาตจนเกินสมควร (มาตรา 13)

2.2 การลด - เลิกระบบอนุญาตในกฎหมายฝรั่งเศส

ในฝรั่งเศส การลด - เลิกระบบอนุญาตในกฎหมายมีฐานความคิดมาจากนโยบายลดความซับซ้อนของระบบราชการ (politique de simplification administrative) ที่เริ่มมีการดำเนินการมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 2000 และมีวัตถุประสงค์เพื่อบรรเทาความยุ่งยากและลดภาระต้นทุนของเอกชนที่เกิดจากการบังคับใช้ระบบอนุญาตในกฎหมาย รัฐบาลฝรั่งเศสได้มีการนำมาตรการทางกฎหมายมาใช้ในการลด - เลิกระบบอนุญาตจำนวนหลายมาตรการ ดังนี้

(1) การนำระบบแจ้งก่อนดำเนินการมาใช้แทนที่ระบบอนุญาต

การนำระบบแจ้งก่อนดำเนินการมาใช้ ได้รับการยอมรับว่าเป็นทางเลือกที่พียงนำมาใช้แทนระบบอนุญาต และเป็นมาตรการสำคัญที่จะช่วยลดความซับซ้อนของระบบราชการได้ เพราะเป็นกลไกที่เอื้อต่อการใช้สิทธิเสรีภาพของประชาชน รัฐบาลฝรั่งเศสได้มีการตรากฎหมายอนุญาตให้รัฐบาลตราข้อกำหนดเพื่อนำระบบแจ้งก่อนดำเนินการไปใช้แทนที่ระบบอนุญาต โดยเฉพาะในเรื่องการประกอบกิจการของบริษัทเอกชน และการประกอบวิชาชีพของบุคคล พร้อมทั้งมีการกำหนดกลไกการคัดค้านการแจ้งโดยเจ้าหน้าที่ วิธีการตรวจสอบควบคุมในภายหลัง รวมทั้งบทกำหนดโทษไว้ด้วย (Loi n°2003 - 591 du 2 juillet 2003 habilitant le Gouvernement à simplifier le droit)

(2) การนำระบบแจ้งและขึ้นบัญชีไปใช้แทนการรับรองโดยเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง

(3) การยกเลิกมาตรการควบคุม โดยไม่มีมาตรการควบคุมอื่นมาแทนที่ เช่น กรณีกังหันลมผลิตไฟฟ้า (éoliennes) ที่กำหนดให้มีมาตรการควบคุมเฉพาะกังหันลมที่อยู่บนบก ส่วนกังหันลมที่ตั้งอยู่นอกชายฝั่งทะเลซึ่งไม่มีผลกระทบต่อประชาชนหรือสิ่งแวดล้อม ไม่อยู่ภายใต้มาตรการควบคุมใด ๆ

(4) การปรับปรุงระบบอนุญาตใหม่มีความเรียบง่าย เช่น การวางหลักใหม่ที่ว่า การนิ่งเฉยของฝ่ายปกครองมีผลเท่ากับเห็นชอบหรือที่เรียกว่า “ระบบอนุญาตโดยปริยาย” (principe du silence valant acceptation) ซึ่งมีที่มาจาก “ข้อกำหนดบริการ” ของสหภาพยุโรป การให้บริการแบบจุดเดียวเบ็ดเสร็จ หรือการนำเครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์มาใช้เพื่ออำนวยความสะดวกในกระบวนการพิจารณาอนุญาต

2.3 การตรากฎหมายกลางเกี่ยวกับระบบอนุญาตใช้บังคับในสาธารณรัฐจอร์เจีย

ระบบอนุญาตเป็นระบบบังคับสำหรับการประกอบกิจการที่มีความเกี่ยวข้องกับชีวิต ร่างกาย สุขภาพ การสาธารณสุข ความมั่นคงปลอดภัยของรัฐ ทรัพยากรธรรมชาติ หรือประโยชน์สาธารณะ โดยสาธารณรัฐจอร์เจียมีการตรากฎหมายกลางขึ้นใช้บังคับ เรียกว่า “The Law on Licenses and Permits” และมีการกำหนดบัญชีรายชื่อใบอนุญาต/การอนุญาตต่าง ๆ ที่อยู่ภายใต้กฎหมายนี้ (an exhaustive list)

2.3.1 ประเภทใบอนุญาต

ใบอนุญาตของสาธารณรัฐจอร์เจีย มีสองประเภท ได้แก่

(1) ใบอนุญาตในการประกอบกิจการ (the license to exercise an activity) เป็นใบอนุญาตที่ออกให้แก่บุคคลที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ซึ่งผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยใบอนุญาตประเภทนี้จะโอนให้แก่ผู้อื่นไม่ได้

(2) ใบอนุญาตให้เป็นผู้มีสิทธิใช้ (the license to use applies) ใบอนุญาตประเภทนี้ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ถือครองใบอนุญาตในการใช้ทรัพยากรบางอย่าง เช่น ทรัพยากรธรรมชาติ โดยใบอนุญาตประเภทนี้สามารถโอนให้แก่ผู้อื่นได้

2.3.2 แนวทางการขอรับใบอนุญาตแต่ละประเภท

(1) the license to exercise an activity ผู้ประสงค์จะขอรับใบอนุญาต ทั้งที่เป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล ต้องยื่นเอกสารหลักฐานระบุประเภทใบอนุญาตที่ประสงค์จะได้รับต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ พร้อมทั้งหลักฐานการชำระเงินเป็นค่าธรรมเนียมใบอนุญาต หรือค่าธรรมเนียมการอนุญาต แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ระบบการออกใบอนุญาตหรือการอนุญาตของสาธารณรัฐจอร์เจียใช้รูปแบบการให้บริการแบบเบ็ดเสร็จจุดเดียว (one stop shop principles) นอกจากนี้ ในการพิจารณาออกใบอนุญาตจะใช้ระยะเวลาในการพิจารณาสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มีการยื่นคำขอรับใบอนุญาต และใช้ระยะเวลายี่สิบวันสำหรับกรณีที่เป็น การอนุญาต หากล่วงพ้นระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าผู้นั้นได้รับอนุญาต

(2) the license to use applies ผู้ที่ประสงค์จะได้รับใบอนุญาตประเภทนี้ ต้องเข้าร่วม การประมูล โดยผู้ที่ให้ราคาสูงที่สุดและมีคุณสมบัติและผ่านหลักเกณฑ์และเงื่อนไขต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ใน ใบอนุญาต จะเป็นผู้ที่ได้รับสิทธิในการใช้ทรัพยากรธรรมชาตินั้นไป ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตประเภทนี้สามารถโอน ใบอนุญาตให้แก่ผู้อื่นโดยการให้เช่าหรือขายสิทธิการเป็นผู้ใช้ก็ได้ เว้นแต่กรณีที่เป็นการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ในเขตไหลทวีปในทะเลดำ การโอนใบอนุญาตดังกล่าวต้องได้รับความยินยอมจากรัฐบาลจอร์เจีย

2.3.3 ระบบการออกใบอนุญาตหรือการอนุญาตล่วงหน้า (preliminary license/permit)

เป็นระบบที่สร้างขึ้นเพื่อส่งเสริมการค้าและการลงทุนภายในประเทศและจากนักลงทุน ต่างชาติ โดยผู้ที่ประสงค์ที่จะขอรับใบอนุญาตนั้น ๆ ยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องซึ่งตนประสงค์ จะขอรับใบอนุญาตโดยบรรยายรายละเอียดทางเทคนิคเกี่ยวกับกิจการที่ประสงค์จะดำเนินการ ซึ่งเจ้าหน้าที่ จะออกใบอนุญาตประเภทนี้ให้และสามารถประกอบกิจการได้ทันที ทั้งนี้ มีเงื่อนไขว่าผู้นั้นมีหน้าที่ต้องปฏิบัติ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตหรือการอนุญาต ให้ครบถ้วนสมบูรณ์ภายใน ระยะเวลาที่กำหนด ระบบการออกใบอนุญาตหรือการอนุญาตล่วงหน้าจะไม่ใช้ในกรณีที่เป็นการขอรับ ใบอนุญาตในประเภทดังต่อไปนี้

- (1) the license to use applies
- (2) ใบอนุญาตควบคุมอาคาร
- (3) ใบอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับอาวุธหรืออาวุธที่ใช้ทางการทหาร

2.3.4 การกำกับดูแลการปฏิบัติให้เป็นไปตามใบอนุญาต

การกำกับดูแลโดยทั่วไปจะใช้ระบบการสุ่มตรวจปลั๊กครั้งตามปฎิทิน เว้นแต่กฎหมาย จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น หรือกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตต้องส่งรายงาน

2.3.5 ความรับผิดชอบในกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต

- (1) มีโทษทางอาญา (ค่าปรับ) สำหรับการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาเพื่อให้ออกใบอนุญาตนอก
- (2) ในกรณีที่ยังคงมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามให้ออกใบอนุญาตนอกภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ดังกล่าว ค่าปรับจะเพิ่มขึ้นเป็นสามเท่า
- (3) ในกรณีที่ยังคงมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามภายหลังจากที่ได้รับโทษ ปรับเป็นสามเท่าแล้ว ให้เจ้าหน้าที่เพิกถอนใบอนุญาต

2.4 การควบคุมสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามกฎหมายเยอรมัน

กฎหมายเยอรมันกำหนดกลไกที่ใช้ในการควบคุมสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ออกเป็น 3 ระดับ คือ

(1) การควบคุมการใช้สิทธิและเสรีภาพที่น้อยที่สุด คือ กำหนดให้สามารถประกอบกิจการได้โดยไม่ต้องขออนุญาต แต่รัฐสงวนสิทธิในการห้ามประกอบกิจการดังกล่าวในภายหลัง เพื่อป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีงาม

(2) ระบบการจดทะเบียน รัฐห้ามประกอบกิจการจนกว่าจะได้แจ้งความประสงค์ในการประกอบกิจการนั้นให้เจ้าหน้าที่ทราบ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการสุ่มตรวจและอาจสั่งระงับการดำเนินการที่ผิดกฎหมายได้ เมื่อแจ้งแล้วจะมีการออกใบรับแจ้งให้เป็นหลักฐาน โดยในชั้นรับแจ้งจะไม่มีการตรวจสอบคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามของผู้จดทะเบียนแต่อย่างใด เช่น กฎหมายว่าด้วยการประกอบพาณิชย์ มาตรา 14 กำหนดเป็นหลักการให้ผู้ประกอบการเชิงพาณิชย์ทุกประเภทต้องจดทะเบียนการดำเนินการก่อน เว้นแต่เป็นกิจการที่อาจกระทบต่อสวนรวมจะต้องได้รับอนุญาต หรือการประกันภัย การค้าอาวุธ การทวงหนี้ เป็นต้น

(3) ระบบอนุญาต ซึ่งเป็นระบบที่ควบคุมสิทธิและเสรีภาพของประชาชนที่เข้มงวดที่สุด

สำหรับการพิจารณาเลือกใช้ระบบอนุญาตมีที่มาจากแนวคิดพื้นฐานว่าบุคคลมีสิทธิและเสรีภาพในการประกอบวิชาชีพ กิจการ หรือกระทำการบางอย่าง แต่เพื่อประโยชน์สาธารณะในด้านต่าง ๆ รัฐจำเป็นต้องเข้ามาควบคุมดูแลเพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างสิทธิและเสรีภาพของบุคคลกับผลประโยชน์สวนรวม เช่น เรื่องการควบคุมการก่อสร้างอาคาร การขนส่งมวลชน และกิจการร้านอาหาร โดยในกฎหมายเยอรมันกำหนดว่าจะต้องได้รับใบอนุญาต รวมทั้งในเรื่องวิชาชีพมีการกำหนดให้ต้องจดทะเบียนหรือออกใบอนุญาตเมื่อผ่านการศึกษาและฝึกอบรมตามหลักสูตรที่กำหนด เช่น ทนายความ เกษีษกร งานฝีมือ ทั้งนี้ ระบบอนุญาตในกฎหมายเยอรมันเป็น “การอนุญาตเชิงตรวจสอบ” กล่าวคือเป็นสิทธิและเสรีภาพที่สามารถกระทำได้อยู่แล้ว แต่รัฐสงวนไว้เพื่อควบคุมตรวจสอบ รวมทั้งป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากกิจการดังกล่าว จึงกำหนดให้ต้องขออนุญาตก่อน เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบแล้วปรากฏว่ามีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดก็ผูกพันให้ต้องออกใบอนุญาตให้ตามคำขอ

โดยสรุปประเทศเยอรมันวางหลักเกณฑ์ในการพิจารณาเพื่อใช้ระบบอนุญาตดังนี้

(1) ต้องพิจารณาประโยชน์สาธารณะที่จะปกป้องกับผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนต้องได้สัดส่วนกัน หากมีทางเลือกอื่นที่สามารถนำมาใช้ได้ นอกจากการใช้ระบบอนุญาตและกระทบกระเทือนสิทธิของบุคคลน้อยกว่า ย่อมถือว่าการใช้ระบบอนุญาตนั้นเกินความจำเป็น

(2) หลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎหมายเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ใช้ในการพิจารณาอนุญาตให้ประกอบกิจการ จะต้องมีความสอดคล้องกับลักษณะของอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากกิจการนั้น

(3) ระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะใช้ในการพิจารณาอนุญาตต้องเหมาะสม และไม่ก่อให้เกิดอุปสรรคแก่การประกอบกิจการ

2.5 มาตรการในการควบคุมการประกอบกิจการของประเทศญี่ปุ่น

มาตรการในการควบคุมการประกอบกิจการของญี่ปุ่นมีหลายรูปแบบ โดยระบบการอนุญาตเป็นเพียงรูปแบบหนึ่งของมาตรการในการควบคุม ซึ่งทางทฤษฎีสามารถจำแนกมาตรการในการควบคุมได้เป็น 3 ประเภท คือ

(1) มาตรการควบคุมที่เคร่งครัดสูง

เป็นกรณีที่กฎหมายกำหนดห้ามประกอบกิจการหรือดำเนินการ เว้นแต่จะได้รับคำสั่งอนุญาต คำสั่งอนุมัติใบอนุญาต หรือกำหนดให้เป็นผู้ดำเนินการ โดยคำสั่งอนุญาตจะใช้กับกรณีที่ต้องรักษาผลประโยชน์สาธารณะ เพราะการดำเนินการหรือประกอบกิจการมีผลกระทบต่อชีวิต เสรีภาพ ทรัพย์สิน หรือสภาพสังคม จึงห้ามดำเนินการ เว้นแต่หน่วยงานผู้รับผิดชอบมีคำสั่งอนุญาต เช่น กฎหมายว่าด้วยผังเมือง กำหนดให้ผู้นิติบุคคลจะดำเนินการพัฒนาในบริเวณเขตผังเมืองหรือในบริเวณเสมือนเขตผังเมืองต้องได้รับคำสั่งอนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัด คำสั่งอนุมัติจะใช้กับกรณีที่กฎหมายได้กำหนดเงื่อนไขหรือมาตรฐานในการดำเนินการไว้ หากผู้ยื่นคำร้องดำเนินการตามเงื่อนไขหรือมาตรฐานครบถ้วนแล้ว หน่วยงานที่รับผิดชอบจะมีคำสั่งอนุมัติใบอนุญาต มีหลักการเดียวกับคำสั่งอนุญาตและคำสั่งอนุมัติ กล่าวคือ ห้ามมิให้กระทำการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาต เช่น การประกอบกิจการธนาคาร การประกอบกิจการประกันสุขภาพ เป็นต้น การให้ใบอนุญาตดำเนินการเพนกรณีที่รัฐยินยอมให้ผู้อื่นดำเนินการอย่างไร้เงื่อนไข โดยผู้ยื่นคำร้องมีส่วนเข้าร่วมจัดทำบริการสาธารณะ รัฐจึงมีความจำเป็นต้องควบคุมมาตรฐานการดำเนินการเป็นพิเศษ โดยหน่วยงานผู้รับผิดชอบจะเป็นผู้พิจารณาถึงมาตรฐานของระบบและความพร้อมของผู้ยื่นคำร้องเป็นสำคัญ เช่น การให้บริการเกี่ยวกับการพยาบาล การให้บริการสถานดูแลผู้สูงอายุ เป็นต้น

(2) มาตรการควบคุมที่เคร่งครัดปานกลาง

เป็นกรณีที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบมีการกำหนดเงื่อนไขหรือข้อเท็จจริงไว้ล่วงหน้า และจะดำเนินการตรวจสอบพิจารณาว่า ผู้ยื่นคำร้องดำเนินการตามเงื่อนไขหรือมีข้อเท็จจริงตามที่กำหนดไว้หรือไม่ หากเป็นไปตามที่กำหนด จะทำการรับรองหรือขึ้นทะเบียน เช่น การรับรองการเพนองค์กรเพื่อสาธารณะประโยชน์ หรือการขึ้นทะเบียนการประกอบกิจการใหญ่ยืมเงิน

(3) มาตรการควบคุมที่เคร่งครัดน้อย

เป็นกรณีที่กำหนดให้ชัดเจนข้อเท็จจริง หรือรายละเอียดบางอย่างต่อหน่วยงานผู้รับผิดชอบ โดยหน่วยงานผู้รับผิดชอบมีหน้าที่เพียงยืนยันความครบถ้วนของรายการเท่านั้น โดยใช้ระบบการแจ้งเนื่องจาก เป็นกรณีที่มีได้มีผลกระทบต่อสาธารณะในระดับตาม (1) และ (2)

การพิจารณาเลือกใช้ระบบอนุญาตในระบบกฎหมายญี่ปุ่น มีแนวคิดมาจากการที่ฝ่ายบริหาร มีหน้าที่ในการดูแลรักษาความสงบของสังคม สิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ สาธารณสมบัติของแผ่นดิน และดำเนินนโยบายสาธารณะ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว รัฐจึงมีความจำเป็นต้องเข้ามาแทรกแซง กิจกรรมต่าง ๆ ของประชาชน โดยการจำกัดเสรีภาพในการดำเนินการบางอย่างที่อาจเป็นอันตรายและไม่ สอดคล้องกับนโยบายสาธารณะ โดยปรากฏตัวอย่างกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบกิจการหรือดำเนินการ ที่กระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมสูงที่ใช้ระบบอนุญาต เช่น การให้บริการเกี่ยวกับสุขภาพธุรกิจ การธนาคาร และการเงินบางประเภท การประกันสุขภาพ กิจการเงินทุนหลักทรัพย์ นายหน้าซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ การซื้อขายสินค้าที่มีการจ่ายเงินล่วงหน้า นอกจากนี้ ปรากฏมาตรการอื่นที่นำมาใช้ทดแทนระบบอนุญาต สรุปได้ดังนี้

(1) ยกเลิกระบบอนุญาต อนุมัติใบอนุญาต และใช้ระบบการรับรองหรือขึ้นทะเบียนแทนโดยมี หลักเกณฑ์ในการพิจารณา คือ

- ความจำเป็นในการบังคับใช้มาตรการนั้นหมดลงเนื่องจากสภาพเศรษฐกิจ และสังคม เปลี่ยนแปลงไป
- มาตรการควบคุมนั้นมีประสิทธิภาพต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับภาวะที่รัฐและผู้ยื่นคำร้องจะต้อง แบกรับ
- มีมาตรการควบคุมอื่นที่มีกลไกรักษาประโยชน์สาธารณะใช้บังคับได้อยู่แล้ว

(2) ลดการใช้ดุลพินิจจากภาครัฐ โดยให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนในการควบคุมแทนหรือร่วมกับรัฐ โดยมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณา คือ

- มาตรการควบคุมนั้น ไม่ได้เป็นการใช้อำนาจรัฐที่ไม่สามารถมอบให้เอกชนทำแทนได้
- การมอบอำนาจให้เอกชนทำแทนจะต้องเป็นการลดภาระที่รัฐต้องแบกรับ รวมทั้งต้องมี ประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความต้องการทางเศรษฐกิจและสังคมมากกว่าที่รัฐจะดำเนินการเอง

(3) ลดขั้นตอนการขออนุญาต อำนวยความสะดวกเพิ่มขึ้น และสร้างความชัดเจนในกระบวนการ ขออนุญาต โดยเป็นมาตรการเสริมที่สามารถนำไปปรับใช้ได้กับทุกมาตรการ

จากการศึกษาแนวทางของกฎหมายต่างประเทศที่มีการกำหนดให้ใช้ระบบอนุญาต การนำ ระบบอนุญาตมาใช้มีที่มาจากแนวคิดพื้นฐานและเหตุผลที่สำคัญ ดังนี้

- (1) หน้าที่ของภาครัฐในการดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม สิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ และสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
- (2) การคุ้มครองประโยชน์สาธารณะหรือประโยชน์ส่วนรวม
- (3) เป็นกรณีที่มีความจำเป็นและไม่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติแก่ผู้ประกอบการ ที่เกี่ยวข้องของ

(4) ลักษณะกิจการและผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการดังกล่าว

(5) การสงวนอำนาจของรัฐไว้ เพื่อการควบคุมตรวจสอบเพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างสิทธิและเสรีภาพของบุคคลกับผลประโยชน์ส่วนรวม

(6) การจำกัดเสรีภาพเกี่ยวกับการประกอบกิจการหรือการดำเนินการที่อาจเป็นอันตรายต่อชีวิตร่างกาย สุขภาพ กระทบต่อเศรษฐกิจหรือสังคมสูง หรือไม่สอดคล้องกับการดำเนินนโยบายสาธารณะ

(7) ไม่มีมาตรการอื่นที่มีผลกระทบน้อยกว่าอันจะทำให้บรรลุเป้าหมายที่รัฐกำหนดไว้

เมื่อพิจารณาแนวคิดพื้นฐานและเหตุผลดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปลักษณะกิจการที่นำระบบอนุญาตมาใช้ในการควบคุมกิจการตามแนวทางของกฎหมายต่างประเทศได้ ดังนี้

(1) การประกอบกิจการที่กระทบต่อสิทธิในชีวิต ร่างกาย สุขภาพ หรือการสาธารณสุข ซึ่งเห็นได้วากระทบต่อประโยชน์อันสำคัญยิ่งของบุคคลและมีการใช้ดุลยพินิจระดับสูง

(2) การประกอบกิจการที่กระทบต่อประโยชน์ส่วนรวมในเรื่องความมั่นคงปลอดภัยทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศ เช่น การธนาคารและการเงินบางประเภท การค้าอาวุธ การทวงหนี้ หรือการประกันภัย

(3) การประกอบกิจการเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ หรือประโยชน์สาธารณะ ซึ่งรัฐมีความจำเป็นต้องเข้ามาควบคุม หรือกำกับดูแลเพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างการให้ความคุ้มครองแกสิทธิและเสรีภาพของบุคคลกับผลประโยชน์ส่วนรวม เช่น สัมปทาน หรือผังเมือง

(4) การดำเนินการใดที่จำเป็นต้องใช้ความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง หรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ซึ่งประชาชนหรือผู้บริโภคประสบความสำเร็จในการวิเคราะห์ หรือตรวจสอบมาตรฐานหรือประเมินคุณภาพของผู้ให้บริการ หรือไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลใดหากไม่มีเกณฑ์มาตรฐานหรือการรับรองจากภาครัฐ วาผู้ให้บริการนั้นได้รับการอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินการ หรือประกอบกิจการดังกล่าว

(5) กิจการที่รัฐพึงสงวนอำนาจไว้เพื่อควบคุมตรวจสอบอย่างใกล้ชิดและเคร่งครัด เพราะหากไม่เลือกใช้วิธีการดังกล่าว การดำเนินกิจการนั้นอาจก่อให้เกิดความเสียหายและยากแก่การเยียวยาในภายหลัง เช่น การควบคุมการก่อสร้างอาคาร หรือการขนส่งมวลชน

ทั้งนี้ หน่วยงานผู้เสนอร่างกฎหมายที่ประสงค์จะใช้ระบบอนุญาตต้องชี้แจงเหตุผลด้วยวาเป็นกรณีที่ไม่มืทางเลือกหรือมาตรการอื่นที่สามารถนำมาใช้ได้ นอกจากการใช้ระบบอนุญาต นอกจากนี้ ในต่างประเทศได้มีการนำมาตรการอื่นมาใช้เพื่อทดแทนระบบอนุญาตสรุปได้ ดังนี้

- ระบบการจดทะเบียน มีลักษณะเป็นการห้ามประกอบกิจการจนกว่าจะได้แจ้งความประสงค์ในการประกอบกิจการนั้นให้เจ้าหน้าที่ทราบ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการสุ่มตรวจและอาจสั่งระงับการดำเนินการผิดกฎหมายได้ เมื่อแจ้งแล้วจะมีการออกใบรับแจ้งให้เป็นหลักฐาน โดยในชั้นรับแจ้งจะไม่มีการตรวจสอบคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามของผู้จดทะเบียนแต่อย่างใด

- การรับรอง (state certification) มีลักษณะเป็นการจำกัดการใช้ชื่อตำแหน่ง (ทางวิชาชีพ) (right to title) โดยสงวนไว้สำหรับบุคคลที่มีคุณสมบัติและมาตรฐานซึ่งผ่านเกณฑ์ที่ได้รับการรับรอง ซึ่งการให้

การรับรองถือเป็นภาระให้ข้อมูลแก่ผู้บริโภคเกี่ยวกับมาตรฐานและคุณภาพของผู้ให้บริการ และไม่เป็นการจำกัดบุคคลอื่นไม่ให้เขาตลาดเพื่อประกอบอาชีพนั้น

- การขึ้นทะเบียน (registration) เป็นกระบวนการในการจัดทำทะเบียนรายชื่อผู้ประกอบการอาชีพ โดยการกรอกข้อมูลพื้นฐานผ่านระบบจดทะเบียนของภาครัฐซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการสืบค้นข้อมูลในกรณีที่มีการร้องเรียนจากผู้บริโภค นอกจากนี้ ในการขึ้นทะเบียน รัฐอาจกำหนดมาตรฐานหรือคุณสมบัติขั้นต่ำสำหรับผู้ประกอบอาชีพนั้นด้วยก็ได้ เช่น การจัดส่งเอกสารหลักฐานหรือข้อมูลเพื่อรับรองคุณสมบัติ เป็นต้น

- การบังคับวางหลักประกัน (mandatory bonding) เป็นการกำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพต้องวางหลักประกันตามจำนวนที่กำหนดเพื่อเป็นหลักประกันในการชดเชยค่าเสียหายให้แก่ผู้บริโภคหรือผู้ใช้บริการ นอกจากนี้ ผู้ประกอบอาชีพนั้ อาจจัดซื้อประกันการประกอบอาชีพแทนการวางเงินหลักประกันก็ได้

- การตรวจสอบหรือกำกับดูแลกิจการของสถานประกอบการ (direct regulation of firms and establishments) เป็นการเลือกใช้รูปแบบการกำกับดูแลโดยการตรวจสอบเป็นระยะอย่างสม่ำเสมอ (inspection) ซึ่งในบางกรณีพบว่ามีประสิทธิภาพในการรักษาคุณภาพมาตรฐานของการให้บริการดีกวาระบบการออกใบอนุญาต เนื่องจากหน่วยงานผู้อนุญาตอาจพลอยปละละเลย ไม่กำกับดูแล หรือตรวจสอบผู้ประกอบการวิชาชีพอย่างสม่ำเสมอ หรือกระทำเฉพาะกรณีที่มีการร้องเรียนเท่านั้น

3. แนวทางการใช้ระบบอนุญาตในกฎหมายไทย

โดยที่บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพที่จะกระทำการและได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ ตราบเท่าที่การใช้สิทธิหรือเสรีภาพเช่นนั้นไม่กระทบกระเทือนหรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของรัฐ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และไม่ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น การใช้อำนาจรัฐเพื่อกำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลจึงต้องกระทำเท่าที่จำเป็น กล่าวคือไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลจนเกินสมควรแก่เหตุ ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 25 ประกอบกับมาตรา 26 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังนั้น รัฐอาจมีความจำเป็นต้องใช้อำนาจในการตรากฎหมายที่มีผลเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล โดยการเลือกใช้ระบบอนุญาตเพื่อกำกับดูแลการทำกิจกรรมเพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างสิทธิและเสรีภาพของบุคคลกับผลประโยชน์ส่วนรวม ซึ่งแนวทางการใช้ระบบอนุญาตในประเทศไทยนั้น มีกฎหมายและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

มาตรา 77 วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดหลักการไว้ว่า รัฐพึงใช้ระบบอนุญาตในกฎหมายเฉพาะกรณีจำเป็น

- พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

พ.ศ. 2562

มาตรา 21 (5) กำหนดหลักเกณฑ์ให้หน่วยงานของรัฐต้องตรวจสอบและพิจารณาจัดทำร่างกฎหมายโดยไม่ใช้ระบบอนุญาต เว้นแต่มีเหตุจำเป็นเพื่อรักษาประโยชน์ของประเทศชาติหรือประชาชน หรือมีกรณีจำเป็นที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ทั้งนี้ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นต้องมีระบบอนุญาต การกำหนดระยะเวลาหรือขั้นตอน

ในการพิจารณายื่นคำขออนุญาตดำเนินงานต่าง ๆ ต้องคำนึงถึงหลักการและสาระสำคัญของกฎหมายเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ

- พระราชกฤษฎีกาการทบทวนความเหมาะสมของกฎหมาย พ.ศ. 2558

มาตรา 9 วรรคหนึ่ง (5) แห่งพระราชกฤษฎีกาการทบทวนความเหมาะสมของกฎหมาย พ.ศ. 2558 กำหนดให้มีการทบทวนการใช้การอนุมัติอนุญาต ใบอนุญาต การจดทะเบียน หรือระบบกำกับควบคุมอื่น เพียงเท่าที่จำเป็น

- พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558

มาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 กำหนดว่า ทุกหาบนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้อนุญาตพิจารณากฎหมายที่ให้อำนาจในการอนุญาตวาสมควรปรับปรุงกฎหมายนั้นเพื่อยกเลิกการอนุญาต หรือจัดให้มีมาตรการอื่นแทนการอนุญาตหรือไม่ ทั้งนี้ ในกรณีที่มีความจำเป็น ผู้อนุญาตจะพิจารณาปรับปรุงกฎหมายหรือจัดให้มีมาตรการอื่นแทนในกำหนดระยะเวลาที่เร็วกว่านั้นก็ได้

- มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2559 นโยบายการปฏิรูปกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้องฝ่ายบริหาร

ในกรณีที่ยื่นคำขอต้องตราเป็นกฎหมาย พึ่งใช้ระบบอนุญาตและระบบคณะกรรมการเพียงเท่าที่จำเป็น คำนึงถึงความจำเป็นในการให้ประชาชนต้องยื่นคำขออนุญาต อนุมัติ เพราะอาจใช้วิธีจัดแจ้ง หรือรายงานให้ทางการทราบก็ได้

ใบอนุญาตควรมีอายุยาวพอสมควรเพื่อจะได้ไม่เป็นการให้ประชาชนต้องขอต่ออายุใบอนุญาตบ่อยครั้ง ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ต้องกำหนดโดยคำนึงถึงต้นทุนในการดำเนินการของภาครัฐโดยไม่สร้างภาระแก่ประชาชนหรือผู้ประกอบการเกินจำเป็น

- มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 4 เมษายน 2560 แนวทางการจัดทำและการเสนอร่างกฎหมาย

การร่างกฎหมายเพื่อให้มีระบบอนุญาต ให้กระทำได้เพียงเท่าที่จำเป็น เช่น กรณีเพื่อรักษาความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร ความปลอดภัยสาธารณะ หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และในกรณีจำเป็นต้องกำหนดให้มีระบบอนุญาตไว้ในร่างกฎหมาย ให้ยึดหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- (1) ต้องระบุวัตถุประสงค์ในการอนุญาตไว้ในการเสนอร่างกฎหมายโดยชัดเจน
- (2) ต้องบัญญัติหลักเกณฑ์และระยะเวลาการอนุญาตหรือใบอนุญาตไว้ในร่างพระราชบัญญัติให้ชัดเจน และกำหนดกรอบหลักเกณฑ์ในการออกกฎหมายลำดับรองไว้ด้วย
- (3) หน่วยงานของรัฐที่พิจารณาอนุญาตต้องแสดงหลักฐานความพร้อม และศักยภาพที่จะตรวจสอบให้การกระทำนั้นเป็นไปตามที่ได้รับอนุญาตได้อย่างแท้จริง
- (4) ให้กำหนดอายุการได้รับอนุญาตเฉพาะกรณีที่ยื่น และในกรณีที่มีการกำหนดอายุการได้รับอนุญาตและการต่ออายุการได้รับอนุญาต ต้องแสดงเหตุผลของการขอต่ออายุการได้รับอนุญาต และต้องมีการตรวจสอบการดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตที่ผ่านมามีความถี่ ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการชำระค่า

ธรรมเนียมใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต ซึ่งบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต

(5) ให้นำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่ออำนวยความสะดวกในการขออนุญาต และการบังคับการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการอนุญาตนั้น

จากแนวทางการใช้ระบบอนุญาตของกฎหมายไทยดังกล่าว ประกอบกับแนวทางการใช้บังคับระบบอนุญาตของต่างประเทศ รวมทั้งกฎหมายในระดับพระราชบัญญัติที่กำหนดระบบอนุญาตซึ่งได้มุ่งเน้นศึกษากฎหมายที่มีสาระสำคัญเกี่ยวกับการควบคุมและกำกับดูแลการประกอบกิจการเป็นหลัก เนื่องจากเป็นนโยบายเร่งด่วนของภาครัฐที่ประสงค์จะให้มีการทบทวนการใช้ระบบอนุญาตในกฎหมายเพื่อลดภาระแก่ประชาชน และสร้างศักยภาพในการแข่งขันด้านการค้าและการลงทุนของประเทศไทย สามารถสรุปหลักเกณฑ์การพิจารณา เพื่อนำระบบอนุญาตมาใช้ในกฎหมายไทยได้ ดังนี้

3.1 ลักษณะกิจกรรมที่รัฐจะเข้ามาควบคุมหรือกำกับดูแล

ลักษณะกิจกรรมที่รัฐมีความจำเป็นจะต้องเข้ามาควบคุมหรือกำกับดูแลจะต้องเป็นกิจกรรมในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(1) เป็นกิจกรรมที่กระทบต่อสิทธิในชีวิต ร่างกาย สุขอนามัย การสาธารณสุข ความมั่นคง และความปลอดภัยในการครอบครองทรัพย์สิน และการดำรงชีวิตของประชาชน เพื่อให้มีการตรวจสอบจากรัฐว่าผู้ทำกิจกรรมนั้นได้ดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรฐานหรือหลักการในแต่ละกรณี อันจะทำให้ประชาชนสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปกติสุข

- กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร เช่น การก่อสร้าง การตัดแปลง หรือการรื้อถอน
- กฎหมายว่าด้วยโรงงาน เช่น การประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ 3 ซึ่งเป็นโรงงานขนาดใหญ่และส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
- กฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เช่น การควบคุมการผลิต การนำเข้า การส่งออก และการจำหน่ายผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีการกำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน ซึ่งผู้บริโภคย่อมได้รับความคุ้มครองเรื่องความปลอดภัยจากการใช้สินค้าและบริการที่มีสภาพและคุณภาพได้มาตรฐานไม่เป็นอันตรายตามมาตรา 46 วรรคหนึ่งของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
- กฎหมายว่าด้วยมาตรฐานสินค้าเกษตร เช่น การควบคุมการผลิต การนำเข้า การส่งออก และการจำหน่ายสินค้าเกษตรที่มีการกำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน
- กฎหมายว่าด้วยอาหาร เช่น การตั้งโรงงานผลิตอาหาร และการนำเข้าอาหารเพื่อจำหน่าย ซึ่งผู้บริโภคย่อมได้รับความคุ้มครองเรื่องความปลอดภัยจากการบริโภคอาหารที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานตามมาตรา 46 วรรคหนึ่งของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
- กฎหมายว่าด้วยยา เช่น การผลิต ขยาย นำหรือสั่งเข้ามา ซึ่งยาแผนปัจจุบัน
- กฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล เช่น การประกอบกิจการสถานพยาบาล
- กฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ เช่น การผลิต มี ใช้ นำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านวัสดุกำมันตรังสี

(2) เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงของรัฐ ทรัพยากรธรรมชาติ หรือประโยชน์สาธารณะ ซึ่งรัฐมีความจำเป็นต้องเข้ามาควบคุมหรือกำกับดูแล เพื่อให้การจัดสรรแบ่งส่วนมีความสมดุลระหว่างการให้ความคุ้มครองแกสิทธิและเสรีภาพของบุคคลกับผลประโยชน์ส่วนรวม

- กฎหมายควบคุมโรงงานผลิตอาวุธของเอกชน เช่น การผลิตอาวุธเอกชน
- กฎหมายควบคุมด้วยแร่ เช่น การประกอบกิจการเหมืองแร่ ซึ่งเป็นกรณีที่มีรัฐมีความจำเป็นต้องกำกับดูแลเพื่อให้การจัดการและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติเกิดความสมดุลและยั่งยืนตามมาตรา 43 (2) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
- กฎหมายควบคุมด้วยน้ำบาดาล เช่น การประกอบกิจการน้ำบาดาล
- กฎหมายควบคุมด้วยองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียงวิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม เช่น ใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ ซึ่งเป็นกรณีที่มีรัฐมีความจำเป็นต้องตรากฎหมายเพื่อรักษาไว้ซึ่งคลื่นความถี่และสิทธิในการเข้าใช้วงโคจรดาวเทียมอันเป็นสมบัติของชาติ เพื่อใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติและประชาชนตามมาตรา 60 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

(3) เป็นกิจกรรมที่กระทบต่อประโยชน์ส่วนรวมในเรื่องความมั่นคงปลอดภัยทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศ ซึ่งรัฐจำเป็นต้องใช้ดุลพินิจระดับสูงในการพิจารณา

- กฎหมายควบคุมด้วยทรัพย์สินเพื่อธุรกรรมในตลาดทุน เช่น การประกอบธุรกิจเป็นทรัพย์สิน
- กฎหมายควบคุมด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน เช่น การประกอบธุรกิจธนาคารพาณิชย์
- กฎหมายควบคุมด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เช่น การประกอบธุรกิจค้าหลักทรัพย์
- กฎหมายควบคุมด้วยการประกันชีวิต กฎหมายควบคุมด้วยการประกันวินาศภัย เช่น การประกอบธุรกิจประกันภัย
- กฎหมายควบคุมด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เช่น การประกอบกิจการของคนต่างด้าวในบางกิจการในราชอาณาจักร
- กฎหมายควบคุมด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว เช่น ใบอนุญาตทำงานของคนต่างด้าว ผู้ประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

(4) เป็นกิจกรรมที่จำเป็นต้องใช้ความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะทางหรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ซึ่งประชาชนหรือผู้บริโภคประสบความสำเร็จในการวิเคราะห์หรือตรวจสอบมาตรฐาน หรือประเมินคุณภาพของผู้ให้บริการ หรือไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลใดหากไม่มีเกณฑ์มาตรฐานหรือการรับรองจากภาครัฐว่าผู้ให้บริการนั้นได้รับการอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินการหรือประกอบกิจการดังกล่าว ทั้งนี้ มาตรา 40 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้การจำกัดเสรีภาพในการประกอบอาชีพสามารถกระทำได้เพื่อจัดระเบียบการประกอบอาชีพเท่าที่จำเป็น การคุ้มครองผู้บริโภค หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอื่น

- กฎหมายองค์กรวิชาชีพที่มีผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชน หรือความสงบเรียบร้อยของสังคมโดยรวม เช่น แพทย์ บัญชี วิศวกรรม สถาปัตยกรรม หรือทนายความ
- กฎหมายควบคุมด้วยหลักประกันทางธุรกิจ เช่น การประกอบอาชีพผู้บังคับหลักประกัน

(5) เป็นกิจกรรมที่มีผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

- กฎหมายवादวยสถานบริการ เช่น การประกอบกิจการสถานบริการ
- กฎหมายवादวยอาชีพสรรพสามิต เช่น การประกอบกิจการผลิตหรือนำเข้าสุรา ยาสูบ และไฟ
- กฎหมายवादวยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน

เช่น ใบอนุญาตใช้หรือพกพาอาวุธปืน เนื่องจากปืนเป็นอาวุธที่มีความร้ายแรงที่อาจทำให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตและร่างกายแก่บุคคลได้โดยง่าย

3.2 หลักเกณฑ์การพิจารณาใช้ระบบอนุญาต

จากการพิจารณาหลักเกณฑ์หรือแนวทางการใช้ระบบอนุญาตในกฎหมายต่างประเทศ รวมทั้งแนวทางการใช้ระบบอนุญาตในกฎหมายไทยแล้ว เห็นควรกำหนดแนวทางการควบคุมกำกับดูแลการทำกิจกรรมในกฎหมายตามระดับความสำคัญของกิจกรรม ประโยชน์สาธารณะ และผลกระทบที่จะเกิดขึ้นแก่ประชาชน โดยหน่วยงานของรัฐที่จะสร้างกลไกการควบคุมกำกับดูแลการทำกิจกรรมจะต้องพิจารณาถึงความคุ้มค่าของระบบการควบคุมกำกับดูแลที่เลือกใช้ใหม่มีความเหมาะสม และได้สัดส่วนกับมาตรการที่เลือกใช้

สำหรับแนวทางในการควบคุมกำกับดูแลทำกิจกรรมอาจแบ่งระดับการควบคุมกำกับดูแลเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 การจดทะเบียน ไม่มีการใช้ดุลยพินิจในการตรวจสอบคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้าม เนื่องจากรัฐต้องการทราบข้อมูลเชิงสถิติเพื่อใช้ในการบริหารจัดการภาครัฐ การกำกับดูแล หรือเพื่อให้เกิดการส่งเสริมสนับสนุนแก่ประชาชนผู้ทำกิจกรรมดังกล่าว สำหรับกลไกในกฎหมาย รัฐอาจมีการกำหนดมาตรฐานของการทำกิจกรรมนั้นและมีกระบวนการในการสุ่มตรวจและระงับการดำเนินการที่ผิดกฎหมายหรือเป็นอันตรายได้

ระดับที่ 2 การจดทะเบียนหรือการขึ้นทะเบียน เป็นกรณีที่กิจกรรมนั้นมีผลกระทบต่อสาธารณะในระดับที่มีได้รุนแรงมากนัก แต่รัฐจำเป็นต้องเข้ามาควบคุมหรือกำกับดูแลเพื่อรับรองคุณสมบัติหรือคุณวุฒิของผู้ประกอบการให้ประชาชนทราบเพื่อประกอบการตัดสินใจในการใช้บริการ หรือเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบและการให้ส่งเสริมหรือสนับสนุนจากภาครัฐ โดยในการรับจดทะเบียนหรือขึ้นทะเบียนอาจกำหนดคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามได้ หากผู้ขอมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนด หน่วยงานของรัฐไม่อาจใช้ดุลยพินิจในการปฏิบัติการรับจดทะเบียนหรือขึ้นทะเบียนบุคคลนั้นได้

ระดับที่ 3 การอนุญาต/ออกใบอนุญาต เนื่องจากการกิจกรรมนั้นควรได้รับการควบคุมและกำกับดูแลอย่างเคร่งครัด โดยจะทำกิจกรรมได้ก็ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบและมีการออกคำสั่งอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ก่อน จึงจะดำเนินการได้เท่านั้น และต้องมีการกำกับดูแลการทำกิจกรรมอย่างใกล้ชิดเพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นต่อสาธารณะ เหตุที่รัฐจำเป็นต้องสงวนอำนาจไว้เพื่อใช้วิธีการควบคุมตรวจสอบที่เคร่งครัด เพื่อป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นก่อนการดำเนินการด้วย เพราะหากไม่เลือกใช้วิธีการดังกล่าว การดำเนินกิจกรรมนั้นอาจก่อให้เกิดความเสียหายทางด้านเศรษฐกิจ สังคม หรือสิ่งแวดล้อม และยากแก่การเยียวยาในภายหลัง หรือเกิดผลกระทบต่อประชาชนในวงกว้าง

3.3 เงื่อนไขในการพิจารณาว่าจะเลือกใช้ระบบการอนุญาตหรือมาตรการอื่น เช่น การจัดแจง การจดทะเบียนหรือขึ้นทะเบียน การรับรอง หรือมาตรการอื่นใด เพื่อทดแทนการใช้ระบบการอนุญาต ในการควบคุมกำกับดูแลการทำกิจกรรม

(1) หลักความพอสมควรแก่เหตุ หมายถึง การตรากฎหมายให้พอเหมาะ พอประมาณ หรือพอสมควรแก่เหตุ โดยหลักความพอสมควรแก่เหตุเป็นหลักการที่มีขึ้นเพื่อจำกัดการใช้อำนาจรัฐไม่ให้เกินไปโดยอำเภอใจ เช่น เมื่อองค์กรนิติบัญญัติจะตรากฎหมายฉบับใดฉบับหนึ่งซึ่งมีผลลงละเมิดแดนแห่งสิทธิและเสรีภาพของประชาชน คำถามแรกที่องค์กรนิติบัญญัติจะต้องถามตนเองก็คือ มาตรการต่าง ๆ ที่ได้รับการกำหนดขึ้นและตราไว้ในกฎหมายนั้นอยู่ในวิสัยที่จะทำให้เกิดผลที่ตนต้องการบรรลุได้หรือไม่ กฎหมายใดก็ตามที่กำหนดมาตรการซึ่งเห็นประจักษ์ชัดว่าไม่อาจบรรลุผลที่ต้องการได้อย่างแน่แท้ ย่อมถือได้ว่ากฎหมายนั้นไม่เหมาะสม

(2) หลักความจำเป็น หมายถึง การเปรียบเทียบมาตรการต่าง ๆ ที่จะบัญญัติไว้ในกฎหมาย ซึ่งเป็นมาตรการที่เหมาะสมในอันที่จะดำเนินการให้เกิดผลได้ตามที่องค์กรนิติบัญญัติต้องการ กล่าวคือ ในกรณีที่มีมาตรการที่เหมาะสมหลายมาตรการ องค์กรนิติบัญญัติจะต้องเลือกเอามาตรการที่มีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนน้อยที่สุดมาบัญญัติเป็นกฎหมาย

(3) หลักความได้สัดส่วน หมายถึง เป็นการพิจารณาความสมดุลระหว่างสิทธิขั้นพื้นฐานที่ถูกกระทบกับผลประโยชน์ส่วนรวมที่เกิดจากการกระทบสิทธิขั้นพื้นฐานดังกล่าว จะต้องอยู่ในสัดส่วนที่สมดุลกัน กล่าวคือ หากกระทบสิทธิของปัจเจกบุคคลมากแต่ประโยชน์สาธารณะที่เกิดจากการกระทบสิทธิดังกล่าวมีเพียงเล็กน้อยเท่านั้น กรณีนี้ย่อมถือว่าไม่ปฏิบัติตามหลักความได้สัดส่วน

3.4 โครงสร้างของกฎหมายที่ใช้ระบบอนุญาต ต้องคำนึงถึงหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) หน่วยงานของรัฐที่จะทำหน้าที่ในการกำกับ ควบคุม หรือตรวจสอบ พร้อมทั้งขอพิจารณา ด้านความพร้อมในด้านบุคลากร งบประมาณ หรือต้องมีการจัดตั้งหน่วยงานเพื่อทำภารกิจดังกล่าว

(2) ผู้มีอำนาจในการพิจารณาอนุญาต/รับจดทะเบียน/รับแจ้ง

(3) ลักษณะของระบบการควบคุมตรวจสอบที่เลือกใช้

(4) กลไกตรวจสอบ ควบคุม หรือกำกับดูแล เพื่อให้การทำกิจกรรมเป็นไปตามมาตรฐานที่เหมาะสม หรือหลักเกณฑ์ที่ใช้ในกฎหมายจะต้องสอดคล้องกับลักษณะของอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากกิจกรรมนั้น เช่น การอนุญาตเกี่ยวกับอาหาร หลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตให้ทำกิจกรรมต้องมีการตรวจสอบเกี่ยวกับสุขลักษณะของสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบอาหาร สิ่งแวดล้อม เป็นต้น

(5) กำหนดระยะเวลาที่ใช้ในกระบวนการพิจารณาอนุญาต/รับจดทะเบียน/รับแจ้งจะต้องมีความเหมาะสมและไม่ก่อให้เกิดอุปสรรคแก่การทำกิจกรรม

(6) ลดขั้นตอนหรือกลไกในการดำเนินการให้น้อยลง อำนวยความสะดวกเพิ่มขึ้นสร้างความชัดเจนในกระบวนการขออนุญาต

(7) ในกรณีที่ใช้ระบบการอนุญาตหรือใบอนุญาต ให้คำนึงถึงหลักเกณฑ์ดังนี้ด้วย

(7.1) ขอบเขตหรือหลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจในการอนุญาต

(7.2) อายุหรือระยะเวลาในใบอนุญาต/การอนุญาต

(7.3) การต่ออายุใบอนุญาต

(7.4) การโอนใบอนุญาตในกรณีที่มีใช้ใบอนุญาตเฉพาะตัว ควรกำหนดให้สามารถโอนใบอนุญาตได้เพื่อให้งานกิจกรรมมีความต่อเนื่อง

(7.5) การตรวจติดตามการดำเนินงานภายหลังได้รับใบอนุญาต

(7.6) การยุบรวมใบอนุญาต ในกรณีที่กิจการนั้นจำเป็นต้องมีการขออนุญาตในหลายส่วน เพื่อให้การดำเนินการสำเร็จ อาจมีการพิจารณาการอนุญาตให้เหลือเพียงใบเดียว เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนที่ไม่ต้องขออนุญาตหลายใบ

(7.7) การอุทธรณ์

(8) คาธรรมเนียม

(9) การกำหนดโทษกรณีฝ่าฝืนหรือไม่ดำเนินการ

เมื่อสามารถสรุปหลักเกณฑ์การพิจารณาเพื่อนำระบบอนุญาตมาใช้ในกฎหมายไทย ตามแนวทางดังกล่าวข้างต้นได้แล้ว จึงเห็นควรจัดทำเป็นหลักเกณฑ์การตรวจสอบความจำเป็น (Checklist) ในการใช้ระบบอนุญาตในกฎหมาย เพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีแนวทางในการยกร่างกฎหมายเพื่อควบคุมกำกับดูแลการทำกิจกรรมของประชาชน โดยให้ดำเนินการตามขั้นตอน คือ

1) ตรวจสอบลักษณะกิจกรรมที่จะควบคุมหรือกำกับดูแลว่า กิจกรรมนั้นมีความสำคัญ หรือมีผลกระทบต่อประโยชน์ส่วนรวมหรือประชาชนหรือไม่ เพียงใด

2) ตรวจสอบความจำเป็นในเชิงนโยบายรัฐที่จะให้อำนาจควบคุมการทำกิจกรรม

3) ตรวจสอบผลกระทบจากการใช้ระบบอนุญาต โดยกำหนดหลักเกณฑ์ที่หน่วยงานของรัฐจะต้องคำนึงถึงในการยกร่างกฎหมายเพื่อควบคุมกำกับดูแลการทำกิจกรรมในเบื้องต้น

4) วิเคราะห์ความคุ้มค่าของระบบอนุญาตที่เลือกใช้ ซึ่งวัตถุประสงค์ในการกำหนดหลักเกณฑ์ดังกล่าวเป็นไปเพื่อให้หน่วยงานของรัฐสามารถจัดทำข้อมูลที่เป็นไปเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ต้นทุนการให้ระบบอนุญาตได้อย่างแท้จริง และสามารถเลือกใช้กลไกการควบคุมกำกับดูแลได้อย่างเหมาะสม

กฎหมายที่กำหนดเรื่องการอนุญาต

(เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพ) (รวม 97 ฉบับ)²

1. กลุ่มกฎหมายด้านการประกอบอาชีพและกิจการ จำนวน 63 ฉบับ

- (1) พระราชบัญญัติว่าด้วยสภาพอากาศไทย พระพุทธศักราช 2461
- (2) พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พระพุทธศักราช 2474
- (3) พระราชบัญญัติการพนัน พระพุทธศักราช 2478
- (4) ประมวลรัษฎากร (พระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร พระพุทธศักราช 2481)
- (5) พระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิการประมง ในเขตต์การประมงไทย พระพุทธศักราช 2482
- (6) พระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พระพุทธศักราช 2485
- (7) พระราชบัญญัติการค้าข้าว พระพุทธศักราช 2489
- (8) พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490
- (9) พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. 2493
- (10) พระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. 2496
- (11) พระราชบัญญัติวิหุกมนาคม พ.ศ. 2498
- (12) พระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ. 2505
- (13) พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509
- (14) พระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ. 2514
- (15) พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522
- (16) พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522
- (17) พระราชบัญญัติการส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. 2522
- (18) พระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. 2522
- (19) พระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ. 2524
- (20) พระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527
- (21) พระราชบัญญัติสถานพยาบาลสัตว์ พ.ศ. 2533
- (22) พระราชบัญญัติช่างรังวัดเอกชน พ.ศ. 2535
- (23) พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535
- (24) พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535
- (25) พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535
- (26) พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

² สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, คณะกรรมการพัฒนากฎหมาย. (2563). กฎหมายที่กำหนดเรื่องการอนุญาต (เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพ) (รวม 97 ฉบับ). สืบค้น 25 ธันวาคม 2567 จาก <https://www.lawreform.go.th/uploads/files/1579148891-vk1l2-zpfj3.pdf>

- (27) พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535
- (28) พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. 2541
- (29) พระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. 2541
- (30) พระราชบัญญัติการเช่าอสังหาริมทรัพย์เพื่อพาณิชยกรรมและอุตสาหกรรม พ.ศ. 2542
- (31) พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542
- (32) พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542
- (33) พระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. 2542
- (34) พระราชบัญญัติว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ พ.ศ. 2542
- (35) พระราชบัญญัติการค้ำนํ้ามันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2543
- (36) พระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. 2543
- (37) พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2544
- (38) พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2544
- (39) พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. 2545
- (40) พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546
- (41) พระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. 2546
- (42) พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547
- (43) พระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ พ.ศ. 2548
- (44) พระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. 2550
- (45) พระราชบัญญัติทรัพย์สินเพื่อธุรกรรมในตลาดทุน พ.ศ. 2550
- (46) พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550
- (47) พระราชบัญญัติการดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญา พ.ศ. 2551
- (48) พระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. 2551
- (49) พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2551
- (50) พระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. 2551
- (51) พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551
- (52) พระราชบัญญัติลูกเสือ พ.ศ. 2551
- (53) พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงวิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553
- (54) พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558
- (55) พระราชบัญญัติคลังสินค้า ไฮโล และห้องเย็น พ.ศ. 2558
- (56) พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558
- (57) พระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. 2558
- (58) พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2558

- (59) พระราชบัญญัติสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ พ.ศ. 2559
- (60) พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2560
- (61) พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. 2560
- (62) พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560
- (63) พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2560

2. กลุ่มกฎหมายด้านความปลอดภัยและสวัสดิภาพของประชาชน จำนวน 34 ฉบับ

- (1) พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456
- (2) พระราชบัญญัติเรือไทย พระพุทธศักราช 2481
- (3) พระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พระพุทธศักราช 2487
- (4) พระราชบัญญัติควบคุมโรคภัย พ.ศ. 2495
- (5) พระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. 2497
- (6) พระราชบัญญัติกักพืช พ.ศ. 2507
- (7) พระราชบัญญัติยา พ.ศ. 2510
- (8) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 58 (การควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน) ลงวันที่ 26 มกราคม พระพุทธศักราช 2515
- (9) ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 253 (ควบคุมการจำหน่ายและดื่มสุรา ณ สถานที่ขายสุรา) ลงวันที่ 16 พฤศจิกายน พระพุทธศักราช 2515
- (10) พระราชบัญญัติปุ๋ย พ.ศ. 2518
- (11) พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522
- (12) พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522
- (13) พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522
- (14) พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522
- (15) พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522
- (16) พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522
- (17) พระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. 2528
- (18) พระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. 2530
- (19) พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535
- (20) พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535
- (21) พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535
- (22) พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541
- (23) พระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2542
- (24) พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546

- (25) พระราชบัญญัติโรงงานผลิตอาวุธของเอกชน พ.ศ. 2550
- (26) พระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ พ.ศ. 2551
- (27) พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554
- (28) พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ พ.ศ. 2558
- (29) พระราชบัญญัติเชื้อโรคและพิษจากสัตว์ พ.ศ. 2558
- (30) พระราชบัญญัติแรงงานทางทะเล พ.ศ. 2558
- (31) พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2558
- (32) พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2559
- (33) พระราชบัญญัติพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ พ.ศ. 2559
- (34) พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2559

8 ปี กับพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558

8 ปี

กับ พ.ร.บ.การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558

เจตนารมณ์
 พ.ร.บ.การอำนวยความสะดวกฯ เป็นกฎหมายกลางที่ตราขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาความไม่สะดวกต่าง ๆ ของการอนุมัติ อนุญาต รวมถึงความไม่ชัดเจนในรายละเอียดของขั้นตอนการอนุมัติ อนุญาต ซึ่งถือเป็นอุปสรรคของการให้บริการภาครัฐ

Faster

Easier

Cheaper

ความสำเร็จของการขับเคลื่อนการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต

ระบบฐานข้อมูล

คู่มือสำหรับประชาชน ผ่าน Website

พัฒนาระบบ Biz Portal กรุงเทพฯ เปิดให้บริการ

✓ **134 ใบอนุญาต ใน 25 ธุรกิจ**

✓ **ทั่วประเทศ** เปิดให้บริการ

✓ **18 ใบอนุญาต ใน 10 ธุรกิจ**

2559

มาตรการไม่เรียกค่าแรกอาสารที่ทางราชการออกให้จากประชาชน

✓ **ลดลง 1,212 รายการ** จาก 58 หน่วยงาน

✓ **530 ใบอนุญาต**

2561

การทบทวนอัตราค่าธรรมเนียมในการอนุมัติ อนุญาตของทางราชการ

✓ **ยกเลิกจัดเก็บ 113 ใบอนุญาต ลดอัตรา 7 ใบอนุญาต**

✓ **ประหยัดค่าใช้จ่ายประชาชน 416,987,990 บาทต่อปี**

2563

การแก้ไขกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาการให้บริการ e-Service

✓ **กททท 22 หน่วยงาน 56 ใบอนุญาต**

2565

ปรับปรุงระยะเวลาการพิจารณาอนุญาตและการทบทวนกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต

✓ **ยกเลิกการอนุญาต 25 งาน**

✓ **ปรับปรุงการอนุญาต 191 งาน**

✓ **ปรับลดระยะเวลา 100 งาน** เวลาลดลงเฉลี่ย 44%

2558

พัฒนาการจดทะเบียนในรูปแบบออนไลน์

✓ **115 กระบวนการ**

2560

เสนอหลักการปรับปรุง พ.ร.บ.อำนวยความสะดวกฯ

✓ **12 หลักการสำคัญ**

2562

จัดทำและเผยแพร่คู่มือสำหรับประชาชน

✓ **เว็บไซต์ศูนย์รวมคู่มือฯ www.info.go.th**

✓ **คู่มือกลาง 3,997 คู่มือ**

2564

ปรับลดขั้นตอนระยะเวลาในคู่มือ ร้อยละ 30 - 50

✓ **63 หน่วยงาน 532 ใบอนุญาต**

✓ **เวลาลดลงเฉลี่ย 41.71%**

2566

การออกเอกสารหลักฐานของทางราชการผ่านระบบดิจิทัล

✓ **e-Document 148 เอกสาร 50 หน่วยงาน**

✓ **เช่น ใบเสร็จอิเล็กทรอนิกส์ หนังสือรับรองนิติบุคคล**

2567

พ.ร.ฎ. การกำหนดให้ผู้รับอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมแทนการต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. 2564

✓ **กฎหมาย 11 ฉบับ 31 ใบอนุญาต**

✓ **ผู้ใช้บริการ 302,280 ราย**

2568

ศึกษาเพื่อนำร่องหลักการปรับปรุง พ.ร.บ.อำนวยความสะดวกฯ

✓ **เปลี่ยนอนุญาตเป็นจดแจ้ง**

✓ **ยกเลิกพิจารณาโดยคณะกรรมการ**

✓ **Super License**

2569

ภาพที่ 1 8 ปี กับพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558
 ที่มา: 8 ปี กับพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558
 โดย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2567, สืบค้นจาก <https://www.opdc.go.th/opdc-infographic/8-ปี-กับ-พ-ร-บ-อำนวยความสะดวก/>

หลักการในการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน
ที่จะทำให้ประชาชนได้รับการบริการภาครัฐที่เร็วขึ้น สะดวกขึ้น ลดค่าใช้จ่าย และทันสมัยยิ่งขึ้น

1. หลักการยื่นคำขอสะดวก ยื่นได้ทุกที่ทุกเวลา

การขออนุญาตด้วยศูนย์รับคำขอกกลางที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ ทำให้การขออนุญาตเป็นเรื่องง่ายและรวดเร็ว โดยสามารถยื่นคำขอได้ทุกที่ทุกเวลา ติดตามสถานะคำขอได้ทันที ประหยัดต้นทุนการดำเนินงานของประชาชน เอกชน ภาครัฐ โดยมีตัวอย่างจากนิวซีแลนด์ที่มีศูนย์กลางข้อมูลธุรกิจที่ช่วยให้การเริ่มต้นธุรกิจเป็นเรื่องง่ายและสะดวกสบาย

ยื่นคำขอสะดวก
ยื่นได้ทุกที่ทุกเวลา

จัดตั้งศูนย์รับคำขอกกลาง
ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการรับคำขอต่าง ๆ ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์

แนวคิดหลัก

- 1 การนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ
- 2 การอำนวยความสะดวกให้ผู้รับบริการ
- 3 การลดความล่าช้าในการทำงาน

ผ่าระบบอิเล็กทรอนิกส์

รับคำขออนุญาต
โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์

ให้ข้อมูล ยื่นขอ และให้คำแนะนํา
ในการขออนุญาตและขอรับบริการต่าง ๆ

ส่งคำขออิเล็กทรอนิกส์ของบริษั
รวมถึงติดตามเรื่องร้องการดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดในคู่มือสำหรับประชาชน

ประโยชน์

- ✓ สามารถเข้าถึงพบบริการภาครัฐได้เบ็ดเสร็จทุกที่ทุกเวลา
- ✓ ติดตามสถานะและความคืบหน้าของกรมรับบริการได้
- ✓ ประหยัดต้นทุนการดำเนินงานทั้งของประชาชน ภาครัฐ และหน่วยงานภาครัฐ

ตัวอย่าง: นิวซีแลนด์ (New Zealand)

ศูนย์กลางข้อมูลธุรกิจ (The Companies Office)
เป็นระบบกลางในการขอเริ่มต้นการประกอบธุรกิจแบบเบ็ดเสร็จทางอิเล็กทรอนิกส์ และบริการข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจ

NEW ZEALAND COMPANIES OFFICE
companiesoffice.govt.nz

ภาพที่ 2 หลักการยื่นคำขอสะดวก ยื่นได้ทุกที่ทุกเวลา

ที่มา: หลักการยื่นคำขอสะดวก ยื่นได้ทุกที่ทุกเวลา โดย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2567, สืบค้นจาก <https://www.facebook.com/photo/?fbid=850627303906231&set=a.241526124816355>

2. หลักการแค่แจ้งรัฐ ประกอบกิจการได้ทันที

การเปิดโอกาสใหม่ให้ประชาชนสามารถแจ้งต่อผู้อนุญาตเพื่อขอประกอบกิจการชั่วคราวต่อได้ในกระบวนการที่มีความเสี่ยงต่ำ ทำให้สามารถเริ่มกิจการได้ทันที ลดเวลารอคอย สามารถทดลองประกอบกิจการได้โดยมีกฎหมายรับรอง ทำให้ภาคเอกชนมั่นใจ และภาครัฐตรวจสอบได้ ทั้งนี้ เป็นการเรียนรู้จากต่างประเทศ เช่น เยอรมนี เม็กซิโก และอิตาลี ที่ต่างมีวิธีการที่ช่วยให้การดำเนินการเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

แค่แจ้งรัฐ ประกอบกิจการได้ทันที

ในกระบวนการที่มีความเสี่ยงต่ำประชาชนสามารถแจ้งต่อผู้อนุญาต เพื่อขอประกอบกิจการชั่วคราวก่อนได้ และหากประชาชนต้องการประกอบกิจการนั้น ต่อไป ให้ยื่นคำขอต่อผู้อนุญาตภายใน 1 ปี นับแต่วันที่เริ่มประกอบกิจการชั่วคราวได้

ตาเห็นกิจการได้ทันที หลังแจ้งเริ่มดำเนินการ

สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

- ✔ กิจการที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะสามารถดำเนินการได้ทันทีเมื่อยื่นคำขอก่อนเริ่มกำหนดกรม
- ✔ ผู้ประกอบการต้องชดเชยค่าเสียหายที่เกิดจากการดำเนินการและการกลับสู่สภาพเดิมหากไม่ได้รับอนุญาต

สหรัฐเม็กซิโก

- ✔ ใช้กับกิจการที่มีความเสี่ยงต่อสาธารณะต่ำและเป็นกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม
- ✔ ผู้ประกอบการต้องชำระภาษีและขึ้นทะเบียนแรงงานให้ครบถ้วนก่อนแจ้งดำเนินการ

สาธารณรัฐอิตาลี

- ✔ ไม่ใช้กับเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงและกระบวนการยุติธรรม
- ✔ ต้องมีเอกสารรับรองว่ากรมดำเนินการชอบด้วยกฎหมาย
- ✔ ผู้อนุญาตจะสั่งระงับ/แก้ไขได้ หากผู้ประกอบการแจ้งความเป็นเท็จ

ประโยชน์

- กรมดำเนินการได้ทันที ครอบคลุมกรมอนุญาต
- ทดลองประกอบกิจการได้ โดยกฎหมายรับรอง ภาคเอกชนมั่นใจ ภาครัฐตรวจสอบได้

ภาพที่ 3 หลักการแค่แจ้งรัฐ ประกอบกิจการได้ทันที

ที่มา: หลักการแค่แจ้งรัฐ ประกอบกิจการได้ทันที โดย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2567, สืบค้นจาก <https://www.facebook.com/photo?fbid=849835973985364&set=a.241526128149688>

3. หลักการอนุญาตโดยปริยาย อนุญาตทันทีเมื่อครบเวลาพิจารณาที่กำหนดไว้ในคู่มือประชาชน

เป็นการอนุญาตโดยปริยายเมื่อครบกำหนดหรือเกินกำหนดตามที่กำหนดไว้ในคู่มือประชาชน (สำหรับงานเสี่ยงต่ำ) ตัวอย่างกรณีต่างประเทศ เช่น ในฝรั่งเศสถ้าเกิน 2 เดือน = อนุญาต ในเยอรมนีถ้าเกิน 3 เดือน = อนุญาต เป็นต้น

อนุญาตโดยปริยาย
อนุญาตทันทีเมื่อครบเวลาพิจารณาที่กำหนดไว้ในคู่มือประชาชน

กำหนดให้หน่วยงานต้องพิจารณาการอนุมัติ อนุญาตให้เสร็จตามเวลาที่ระบุไว้ในคู่มือประชาชน หากถึงกำหนดเวลาแล้วหน่วยงานยังไม่แล้วเสร็จ ให้ถือว่าเป็นการอนุญาตโดยปริยาย

ครบกำหนดเวลาในคู่มือประชาชน = ได้รับการอนุญาต
เฉพาะงานบริการที่มีความเสี่ยงต่ำ

การอนุญาตโดยปริยาย ในต่างประเทศ

- สาธารณรัฐฝรั่งเศส**
"นิ่งเฉย 2 เดือน = เห็นชอบ"
ประมวลกฎหมายว่าด้วยการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างประชาชนและหน่วยงานทางปกครอง (CRPA) กำหนดหลักการ "การนิ่งเฉยของฝ่ายปกครองนับเท่ากับเห็นชอบ" หรือ "silence is consent" หากหน่วยงานทางปกครองที่ได้รับคำขออนุญาตเป็นเวลาสองเดือนนับเท่ากับเห็นชอบตามคำขออนุญาตที่ยื่นขอเป็นกรณีพิเศษ
- สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี**
"3 เดือน พิจารณาไม่แล้วเสร็จ = อนุญาต"
รัฐบัญญัติว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองแห่งสหพันธ์ ค.ศ. 1976 กำหนดกรณีเจ้าหน้าที่ไม่ได้พิจารณาทำของอนุญาตให้แล้วเสร็จภายในสามเดือน นับแต่วันที่เจ้าหน้าที่ได้รับคำขอเอกสารประกอบครบถ้วนหรือภายในระยะเวลาที่มีการกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ ให้ถือว่าผู้กรณีได้รับอนุญาตโดยปริยาย
- สาธารณรัฐจอร์เจีย**
"ปิดกำหนดระยะเวลาที่กำหนด = อนุญาต"
มีรูปแบบการให้บริการแบบเปิดเสรีจุดเดียว (one stop shop principles) โดยกำหนดใช้ระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาต 30 วันนับแต่วันที่ได้มีการยื่นคำขอ หากพ้นระยะเวลาให้ถือว่าผู้นั้นได้รับอนุญาต

ประโยชน์

- กำหนดเวลาอนุมัติอนุญาตชัดเจน เป็นประโยชน์ต่อประชาชน
- สามารถวางแผนทางธุรกิจได้อย่างแม่นยำ

ภาพที่ 4 หลักการอนุญาตโดยปริยาย

ที่มา: หลักการอนุญาตโดยปริยาย โดย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2567, สืบค้นจาก <https://www.facebook.com/photo/?fbid=834995205469441&set=a.241526128149688>

4. หลักการขยายครอบคลุมทุกงานบริการ ติดต่อรัฐสะดวก โปร่งใส ชัดเจน

เป็นการขยายขอบเขตการให้บริการแก่ประชาชนให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565 จากเดิมที่ใช้เฉพาะการอนุมัติ อนุญาต ขยายไปถึงการขอพิจารณา การขอการรับรอง การขอความเห็นชอบ การขอความเห็น การขอรับเงิน และการขอรับบริการอื่นใดจากหน่วยงานของรัฐ

ขยายครอบคลุมทุกงานบริการ ติดต่อรัฐสะดวก โปร่งใส ชัดเจน

EP. 8

ขยายขอบเขตการบังคับใช้กฎหมายให้ครอบคลุมการให้บริการต่าง ๆ แก่ประชาชนนอกเหนือการอนุมัติ อนุญาต ให้สอดคล้องกับ พ.ร.บ.การปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565

จากเดิม
ใช้เฉพาะอนุมัติ อนุญาต
จดทะเบียน ขึ้นทะเบียน
การรับแจ้ง ขอประทานบัตร
ขออาชญาบัตร

ขยายขอบเขต
การบังคับใช้กฎหมาย
ให้ครอบคลุมการให้บริการต่าง ๆ แก่ประชาชน

- ขอให้พิจารณา
- ขอรับเงิน
- ขอการรับรอง
- ขอรับสวัสดิการ
- ขอความเห็นชอบ
- ขอรับบริการอื่นใด
- ขอความเห็น

จากหน่วยงานของรัฐ

ประโยชน์

ทุกงานบริการมีคู่มือ
สำหรับประชาชน
ติดต่อราชการ
ชัดเจน โปร่งใส

ขอบเขตเดียวกับ
พ.ร.บ. ปฏิบัติราชการ
ทางอิเล็กทรอนิกส์ฯ
ยกระดับบริการ
แนวทางสอดคล้องกัน

ภาพที่ 5 หลักการขยายครอบคลุมทุกงานบริการ

ที่มา: หลักการขยายครอบคลุมทุกงานบริการ โดย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2567, สืบค้นจาก <https://www.facebook.com/photo/?fbid=811924417776520&set=a.241526124816355>

6. หลักการจัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วน (Fast Track)

การจัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วน (Fast Track) เพื่อเป็นทางเลือกและเป็นประโยชน์แก่ประชาชน ให้ได้รับบริการที่สะดวกและรวดเร็วขึ้น โดยคงมาตรฐานการให้บริการที่ดีในช่องทางปกติของหน่วยงาน โดยรูปแบบการจัดทำช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วนมี 2 รูปแบบ คือ 1) การยกระดับการให้บริการ ไม่มีค่าธรรมเนียม/ค่าบริการพิเศษ และ 2) การคิดค่าธรรมเนียมพิเศษ/ค่าบริการพิเศษ โดยการจัดบริการก่อน - หลังบริการปกติ หรือบุคลากรมาให้บริการเป็นการเฉพาะ

การจัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วน (Fast Track)

**เพื่อเป็นทางเลือกและเป็นประโยชน์แก่ประชาชน
ให้ได้รับบริการที่สะดวกและรวดเร็วขึ้น**
โดยคงมาตรฐานการให้บริการที่ดีในช่องทางปกติของหน่วยงาน

**ขออนุญาต/
ขอรับบริการ**

แบบปกติ

ค่าธรรมเนียม

=

บริการแบบปกติ

**แบบเร่งด่วน
(Fast Track)**

ค่าธรรมเนียม

+

ค่าบริการ/
เงินพิเศษ

=

บริการเร่งด่วน

รูปแบบการจัดช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วน (Fast Track)

**1. การยกระดับการให้บริการ
ไม่มีค่าธรรมเนียม/ค่าบริการพิเศษ**

- การขอรับบริการสำหรับคำขอที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อน
- การบริการจอกว้างและตรวจสอบคำขอล่วงหน้า

**2. การคิดค่าธรรมเนียมพิเศษ/
ค่าบริการพิเศษ**

- การจัดบริการเป็นการเฉพาะ
- การหักค่าธรรมเนียม/ค่าบริการพิเศษ เพื่อพัฒนาบริการก่อนนำเสนอคลัง
- หากดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา ให้คืนค่าธรรมเนียมพิเศษ/ค่าบริการพิเศษ

ตัวอย่าง : กรมทรัพย์สินทางปัญญา DIP

การต่ออายุเครื่องหมายการค้า
จาก 60 วัน เหลือ 30 นาที
ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนด

ตัวอย่าง : กรมการกงสุล

การออกหนังสือเดินทาง
ค่าธรรมเนียมกรณีเร่งด่วน
3,500 บาท
(ค่าธรรมเนียมปกติ 1,500 บาท)

Faster
รวดเร็วขึ้น

Easier
สะดวกขึ้น

Cheaper
ลดค่าใช้จ่าย

Smarter
ทันสมัย

ภาพที่ 7 หลักการจัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วน

ที่มา: หลักการจัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วน โดย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2567, สืบค้นจาก <https://www.facebook.com/photo/?fbid=802753768693585&set=a.241526124816355>

7. หลักการจัดให้มีแบบฟอร์มภาษาอังกฤษ

แบบฟอร์มคำขอและเอกสารราชการ 2 ภาษาที่หน่วยงานรัฐจัดให้ ประหยัดค่าใช้จ่ายให้กับประชาชน ได้ 509,407,643 บาท (ปี พ.ศ. 2562 – 2566) ปัจจุบันมีเอกสาร 2 ภาษา 32 รายการ โดย 5 อันดับเอกสารที่ใช้บริการมากที่สุด คือ รายการทะเบียนบ้าน 373,450 รายการ ข้อมูลบัตรประชาชน 130,436 รายการ ทะเบียนเกิด/สูติบัตร 90,484 รายการ ทะเบียนเปลี่ยนชื่อสกุล 77,147 รายการ ทะเบียนสมรส 47,404 รายการ

การจัดให้มีแบบฟอร์มภาษาอังกฤษ

กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีแบบฟอร์มคำขอใบอนุญาต หลักฐานการต่ออายุใบอนุญาต และใบแทนใบอนุญาตเป็นภาษาอังกฤษให้แก่ผู้ยื่นคำขอ หรือผู้รับใบอนุญาต แล้วแต่กรณีที่ผู้ยื่นคำขอหรือผู้รับใบอนุญาตร้องขอ

เรื่อง/กิจการที่เกี่ยวข้องกับคนต่างชาติเป็นจำนวนมาก

เรื่องที่มีความสำคัญสูง

ปัจจุบันมีเอกสาร 2 ภาษาทั้งสิ้น 32 รายการ

ประหยัดค่าใช้จ่ายให้กับประชาชนได้ **509,407,643 บาท** (ระหว่างปี พ.ศ. 2562 - 2566)

↓ สถิติเอกสารที่มีผู้ใช้บริการมากที่สุด

รายการทะเบียนบ้าน	รายงานข้อมูลเกี่ยวกับบัตรประชาชน
ทะเบียนคนเกิด/สูติบัตร	ทะเบียนเปลี่ยนชื่อสกุล
ทะเบียนสมรส	ทะเบียนหย่า
ทะเบียนเปลี่ยนชื่อตัว	หนังสือรับรองการเกิด

ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

- ลดขั้นตอนและกระบวนการรับรองเอกสาร
- ลดภาระค่าใช้จ่ายในการแปลและรับรองเอกสาร
- เอกสารได้รับการยอมรับและมีมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ

Faster รวดเร็วขึ้น

Easier สะดวกขึ้น

Cheaper ลดค่าใช้จ่าย

Smarter ทันสมัย

ภาพที่ 8 หลักการจัดให้มีแบบฟอร์มภาษาอังกฤษ

ที่มา: หลักการจัดให้มีแบบฟอร์มภาษาอังกฤษ โดย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2567, สืบค้นจาก <https://www.facebook.com/photo/?fbid=795039366131692&set=a.241526124816355>

8. หลักการชำระค่าธรรมเนียมแทนการต่ออายุใบอนุญาต

เพียงแค่ชำระค่าธรรมเนียมแทนการต่ออายุ ส่งผลให้ธุรกิจไม่สะดุดอีกต่อไป เพราะจะสามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างต่อเนื่อง โดยใช้ใบเสร็จหรือหลักฐานแทนการต่ออายุได้ ซึ่งเป็นทางเลือก/วิธีการที่สะดวกในการต่ออายุ โดยมี 6 ช่องทางชำระค่าธรรมเนียมทั้งหน่วยงาน จุดบริการ ศูนย์บริการร่วม ธนาคาร ระบบ e-Payment

การชำระค่าธรรมเนียมแทนการต่ออายุใบอนุญาต

ชำระค่าธรรมเนียม = การต่ออายุใบอนุญาต

- ★ มีผลเป็นการต่ออายุทันที จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะไม่สั่งอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น
- ★ หน่วยงานออกหลักฐานการต่ออายุให้ หรือใช้ใบเสร็จเป็นหลักฐานไปวางก่อนได้
- ★ เป็นทางเลือกแก่ประชาชนในการต่ออายุใบอนุญาต

ปัจจุบันดำเนินการได้แล้ว 31 ใบอนุญาต
ตามพระราชบัญญัติ 11 ฉบับ

ขยายผลให้ครอบคลุมทุกใบอนุญาต
ยกเว้นเป็นกรณี

ช่องทางการชำระค่าธรรมเนียม

หน่วยงาน

จุดบริการรับชำระค่าธรรมเนียม

ศูนย์บริการร่วม

ธนาคาร

e-Payment

วิธีการอื่นๆ

หน้าที่ของหน่วยงาน

- กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการชำระค่าธรรมเนียม
- กำหนดแผนในการตรวจสอบกิจการเป็นประจำ
- กรณีที่มีความเสี่ยงสูงไม่อาจชำระค่าธรรมเนียมแทนการต่ออายุได้ ให้ออกเป็นกฎกระทรวง

ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

- ดำเนินกิจการต่อเนื่องได้อย่างรวดเร็ว
- ลดต้นทุนค่าเสียโอกาสในการดำเนินธุรกิจ
- ดำเนินการได้ด้วยตนเองผ่านช่องทางที่สะดวก

Faster
รวดเร็วขึ้น

Easier
สะดวกขึ้น

Cheaper
ลดค่าใช้จ่าย

Smarter
ทันสมัย

ภาพที่ 9 หลักการชำระค่าธรรมเนียมแทนการต่ออายุใบอนุญาต

ที่มา: หลักการชำระค่าธรรมเนียมแทนการต่ออายุใบอนุญาต โดย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2567, สืบค้นจาก <https://www.facebook.com/photo/?fbid=789787333323562&set=a.241526124816355>

9. หลักการทบทวนความจำเป็นหรือมีมาตรการอื่นแทนการอนุญาตทุก 5 ปี

ภาครัฐดำเนินการเชิงรุก โดยให้ผู้อนุญาตทบทวนกฎหมายในประเด็นต่าง ๆ และลดการควบคุมจากการอนุญาตเป็นรูปแบบอื่น ๆ เช่น การจัดแจ้งตามระดับความเสี่ยงของกิจการ การยกเลิกใช้คณะกรรมการให้หัวหน้าหน่วยงานพิจารณา เพื่อลดระยะเวลาขออนุญาต ส่งผลให้สามารถประกอบธุรกิจได้คล่องตัวขึ้น ซึ่งเป็นการเตรียมพร้อมปรับตัวสู่การทำงานของภาครัฐที่รวดเร็วและสะดวกกว่าเดิม

ภาพที่ 10 หลักการทบทวนความจำเป็นหรือมีมาตรการอื่นแทนการอนุญาตทุก 5 ปี

ที่มา: หลักการทบทวนความจำเป็นหรือมีมาตรการอื่นแทนการอนุญาตทุก 5 ปี โดย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2567, สืบค้นจาก <https://www.facebook.com/photo/?fbid=786841546951474&set=a.241526124816355>

10. หลักการยกเลิกการแจ้งความกรณีใบอนุญาต ขำรุด สูญหาย

กรณีใบอนุญาตขำรุด/หาย ไม่ต้องแจ้งความ ไม่ต้องกังวล เพราะสามารถขอใหม่ได้โดยง่าย เพราะการขยายผลให้ครอบคลุมทุกใบอนุญาต (จากเดิมมี 6 เอกสารสำคัญที่ขอใหม่ได้โดยไม่ต้องแจ้งความ คือ บัตรประชาชน บัตรประกันสังคม สำเนาทะเบียนบ้าน ใบอนุญาตขับขี่ บัตรประจำตัวผู้เสียภาษี แผ่นป้ายทะเบียนรถยนต์) โดยต่อไปการติดต่อราชการง่ายขึ้นผ่านการเชื่อมโยงการทำงานด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์

การยกเลิกการแจ้งความกรณีใบอนุญาต ขำรุด สูญหาย

ใบอนุญาตหรือหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาต

- ถูกทำลาย
- สูญหาย
- ขำรุดในสาระสำคัญ

สามารถขอใหม่ได้โดยไม่ต้องแจ้งความต่อเจ้าพนักงานตำรวจ

รวมถึงใบอนุญาต/หลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตที่อยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

เอกสารสำคัญที่ขอใหม่ได้โดยไม่ต้องแจ้งความในปัจจุบัน

- บัตรประชาชน
- บัตรประกันสังคม
- สำเนาทะเบียนบ้าน
- ใบอนุญาตขับขี่
- บัตรประจำตัวผู้เสียภาษี
- แผ่นป้ายทะเบียนรถยนต์

ขยายผลให้ครอบคลุมทุกใบอนุญาต

ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

- ไม่ต้องใช้ใบแจ้งความ
- ยื่นขอใหม่ได้
- เพิ่มความสะดวกรวดเร็วในการออกเอกสารใหม่
- ง่ายขึ้นด้วยการติดต่อราชการเพียงแห่งเดียว
- ลดเอกสาร ลดค่าใช้จ่ายในการทำธุรกรรม
- เชื่อมโยงการทำงานด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์

Faster Easier Cheaper Smarter

ภาพที่ 11 หลักการยกเลิกการแจ้งความกรณีใบอนุญาต ขำรุด สูญหาย

ที่มา: หลักการยกเลิกการแจ้งความกรณีใบอนุญาต ขำรุด สูญหาย โดย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2567, สืบค้นจาก <https://www.facebook.com/photo/?fbid=785649627070666&set=a.241526124816355>

11. หลักการระบบใบอนุญาตหลัก (Super Licence)

ระบบใบอนุญาตหลัก คือ การขออนุญาตประกอบธุรกิจได้ครบ จบในใบเดียว โดยเป็นการขออนุญาตจากผู้อนุญาตมากกว่า 1 ราย ประชาชนที่ได้รับใบอนุญาตหลักให้ถือว่าได้รับใบอนุญาตที่เกี่ยวข้องครบถ้วนแล้ว เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนให้สามารถประกอบกิจการได้อย่างรวดเร็วขึ้น และลดระยะเวลารอคอยในการขออนุญาตและติดต่อขออนุญาต ณ หน่วยงานเดียว

ระบบใบอนุญาตหลัก (Super Licence)

"การขออนุญาตประกอบธุรกิจได้ครบ จบในใบเดียว"

- การขออนุญาตจากผู้อนุญาตมากกว่า 1 ราย ประชาชนที่ได้รับใบอนุญาตหลักให้ถือว่าได้รับใบอนุญาตที่เกี่ยวข้องครบถ้วนแล้ว
- เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนให้สามารถประกอบกิจการได้อย่างรวดเร็วขึ้น
- ลดระยะเวลารอคอยในการขออนุญาตและติดต่อขออนุญาต ณ หน่วยงานเดียว

ตัวอย่างกิจการที่ต้องขอใบอนุญาตมากกว่า 1 ราย

การประกอบธุรกิจโรงแรม

7 ใบอนุญาต 4 หน่วยงาน

- ใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม
- ใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายหรือสถานที่สะสมอาหาร
- ใบอนุญาตขายสุรา
- ใบอนุญาตประกอบกิจการสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ : ประเภทกิจการ สปา
- ใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ : กิจการที่เกี่ยวกับบริการ : กิจการโรงแรม/สระว่ายน้ำ/สถานที่ออกกำลังกาย

กรมการปกครอง

ใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม

ใบอนุญาตหลัก + ใบอนุญาตรอง 6 ใบ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายหรือสถานที่สะสมอาหาร

ใบอนุญาตหลัก + ใบอนุญาตรอง 4 ใบ

การประกอบธุรกิจร้านอาหาร

5 ใบอนุญาต 4 หน่วยงาน

- ใบทะเบียนพาณิชย์
- ใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายหรือสถานที่สะสมอาหาร
- ใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ : กิจการที่เกี่ยวข้องกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่มฯ
- ใบอนุญาตขายสุรา/ยาสูบ
- ขอใบอนุญาตประกอบกิจการสถานที่เก็บรักษาก๊าซปิโตรเลียมเหลว

ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

- ลดการติดต่อหลายหน่วยงาน
- ลดระยะเวลาดำเนินการ
- ลดเอกสารประกอบการพิจารณา
- เชื่อมโยงการทำงานด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์

Faster

Easier

Cheaper

Smarter

ภาพที่ 12 หลักการระบบใบอนุญาตหลัก

ที่มา: หลักการระบบใบอนุญาตหลัก โดย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2567, สืบค้นจาก

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=781315600837402&set=a.241526124816355>

การจัดอันดับความสามารถในการแข่งขัน³

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้เสนอผลรายงานการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย จัดโดยสถาบันการจัดการนานาชาติ (International Institute for Management Development: IMD) ได้จัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขัน (IMD World Competitiveness Yearbook) ปี 2567 ของไทยได้อันดับที่ 25 โดยปรับตัวดีขึ้น 5 อันดับจากปี 2566 อยู่ที่ลำดับ 30 จาก 67 เขตเศรษฐกิจ ในการจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศประจำปี 2024 (IMD World Competitiveness Yearbook 2024) ของ International Institute for Management Development (IMD) ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ และเป็นอันดับ 2 ของอาเซียนรองจากสิงคโปร์ โดยประเมินผลการแข่งขันจากปัจจัยหลัก 4 ด้าน โดยปัจจัยหลักที่ไทยทำผลงานได้ดี แบ่งการจัดอันดับตามด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. สมรรถนะทางเศรษฐกิจ (Economic Performance) ไทยได้อันดับที่ 5 ด้วยคะแนน 64.3 (ปี 2566 อยู่ลำดับที่ 16) ตัวอย่างปัจจัยย่อยที่มีผลต่อการจัดลำดับด้านสมรรถนะทางเศรษฐกิจ เช่น การค้าระหว่างประเทศ เศรษฐกิจภายในประเทศด้านการจ้างงาน เป็นต้น

2. ประสิทธิภาพของภาคธุรกิจ (Business Efficiency) ไทยได้อันดับที่ 20 ด้วยคะแนน 62.0 (ปี 2566 อยู่ลำดับที่ 24) ตัวอย่างปัจจัยย่อยที่มีผลต่อการจัดลำดับด้านประสิทธิภาพของภาคธุรกิจ เช่น การบริหารจัดการ ทัศนคติและค่านิยม เป็นต้น

3. ประสิทธิภาพของภาครัฐ (Government Efficiency) ไทยได้อันดับที่ 24 ด้วยคะแนน 55.1 (ปี 2566 อยู่ลำดับที่ 23) ตัวอย่างปัจจัยย่อยที่มีผลต่อการจัดลำดับด้านประสิทธิภาพของภาครัฐ เช่น การคลัง ภาครัฐ นโยบายภาษี กรอบการบริหารภาครัฐ เป็นต้น

4. โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) ไทยได้อันดับที่ 43 ด้วยคะแนน 40.2 (ปี 2566 อยู่ลำดับที่ 43) ตัวอย่างปัจจัยย่อยที่มีผลต่อการจัดลำดับด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น โครงสร้างด้านเทคโนโลยี สาธารณูปโภค พื้นฐาน สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

5 อันดับแรกของการจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันปี 2567 จาก 67 เขตเศรษฐกิจทั่วโลก ได้แก่ อันดับที่ 1 สิงคโปร์ อันดับที่ 2 สวิตเซอร์แลนด์ อันดับที่ 3 เดนมาร์ก อันดับที่ 4 ไอร์แลนด์ และอันดับที่ 5 เขตบริหารพิเศษฮ่องกง

สำหรับการจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันในอาเซียนนั้น ได้แก่ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ได้อันดับที่ 1 รองลงมา คือ ประเทศไทย (อันดับที่ 25) อินโดนีเซีย (อันดับที่ 27) มาเลเซีย (อันดับที่ 34) และฟิลิปปินส์ (อันดับที่ 52) ตามลำดับ

³ รวบรวมและเรียบเรียงจาก กรมประชาสัมพันธ์. (19 มิถุนายน 2567). สภาพัฒนารายงานความสามารถในการจัดอันดับการแข่งขันของสถาบันจัดอันดับนานาชาติ (IMD) โดยไทยอยู่ในอันดับที่ 25 และอันดับที่ 2 ของอาเซียน. สืบค้น 25 ธันวาคม 2567 จาก <https://pathumthani.prd.go.th/th/content/category/detail/id/38/iid/298771>

ความยากง่ายในการดำเนินธุรกิจ (Ease of doing business raking)⁴

ความยากง่ายในการดำเนินธุรกิจ จัดทำโดยธนาคารโลก (World Bank) ได้จำแนกมาตรวัดด้านต่าง ๆ ในการจัดความยากง่ายในการดำเนินธุรกิจไว้ 10 ด้าน คือ 1) การเริ่มธุรกิจ (Starting a business) 2) การขออนุญาตก่อสร้าง (Dealing with construction permits) 3) การขอไฟฟ้า (Getting electricity) 4) การจดทะเบียนสินทรัพย์ (Registering property) 5) การได้รับสินเชื่อ (Getting credit) 6) การคุ้มครองผู้ลงทุนเสียงข้างน้อย (Protecting minority investors) 7) การชำระภาษี (Paying taxes) 8) การค้าระหว่างประเทศ (Trading across borders) 9) การบังคับให้เป็นไปตามข้อตกลง (Enforcing contracts) และ 10) การแก้ปัญหาการล้มละลาย (Resolving insolvency)

จึงอาจกล่าวได้ว่า ประสิทธิภาพการจัดการภาครัฐ และความยากง่ายในการดำเนินธุรกิจของประเทศ มีความสัมพันธ์กับการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการและส่งผลกระทบต่อขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศโดยตรง ซึ่งในปี 2563 ประเทศไทยจัดอยู่ในลำดับที่ 21 ของโลก และเป็นที 3 ของอาเซียน รองจากสิงคโปร์ และมาเลเซีย ตามลำดับ ปรากฏตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ 1 30 อันดับประเทศของความยากง่ายในการดำเนินธุรกิจ

อันดับ (Rank)	ประเทศ (Country)	คะแนน (DB score)
1	นิวซีแลนด์ (New Zealand)	86.8
2	สิงคโปร์ (Singapore)	86.2
3	ฮ่องกง (Hong Kong)	85.3
4	เดนมาร์ก (Denmark)	85.3
5	เกาหลีใต้ (Korea)	84.0
6	สหรัฐอเมริกา (United States)	84.0
7	จอร์เจีย (Georgia)	83.7
8	อังกฤษ (United Kingdom)	83.5
9	นอร์เวย์ (Norway)	82.6
10	สวีเดน (Sweden)	82.0
11	ลิทัวเนีย (Lithuania)	81.6
12	มาเลเซีย (Malaysia)	81.5
13	มอริเชียส (Mauritius)	81.5

⁴ รวบรวมและเรียบเรียงจาก วิโรจน์ ก่อสกุล. (2563). การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ (Facilitation of Government permission requests). สืบค้น 25 ธันวาคม 2567 จาก <http://ojs.ru.ac.th/index.php/MPA/article/view/181>

อันดับ (Rank)	ประเทศ (Country)	คะแนน (DB score)
14	ออสเตรเลีย (Australia)	81.2
15	ไต้หวัน (Taiwan)	80.9
16	สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (United Arab Emirates)	80.9
17	มาซิโดเนียเหนือ (North Macedonia)	80.7
18	เอสโตเนีย (Estonia)	80.6
19	ลัตเวีย (Latvia)	80.3
20	ฟินแลนด์ (Finland)	80.2
21	ไทย (Thailand)	80.1
22	เยอรมนี (Germany)	79.7
23	แคนาดา (Canada)	79.6
24	ไอร์แลนด์ (Ireland)	79.6
25	คาซัคสถาน (Kazakhstan)	79.6
26	ไอซ์แลนด์ (Iceland)	79.0
27	ออสเตรีย (Austria)	78.7
28	รัสเซีย (Russian)	78.2
29	ญี่ปุ่น (Japan)	78.0
30	สเปน (Spain)	77.9

ที่มา: รวบรวมและเรียงเรียงจาก World Bank Group. (2020). Doing Business 2020 Comparing Business Regulation in 190 Economies. Retrieved December 25, 2024 from <https://archive.doingbusiness.org/en/reports/global-reports/doing-business-reports>

ตารางที่ 2 อันดับความยากง่ายในการทำธุรกิจของกลุ่มประเทศอาเซียน (Ease of doing business raking in ASEAN)

อันดับของอาเซียน (ASEAN Rank)	อันดับของโลก* (Global Rank)	ประเทศ (Country)	คะแนน (DB score)
1	2	สิงคโปร์ (Singapore)	86.2
2	12	มาเลเซีย (Malaysia)	81.5
3	21	ไทย (Thailand)	80.1
4	66	บรูไน (Brunei)	70.1
5	70	เวียดนาม (Vietnam)	69.8

อันดับของ อาเซียน (ASEAN Rank)	อันดับของโลก* (Global Rank)	ประเทศ (Country)	คะแนน (DB score)
6	73	อินโดนีเซีย (Indonesia)	69.6
7	95	ฟิลิปปินส์ (Philippines)	62.8
8	144	กัมพูชา (Cambodia)	53.8
9	154	ลาว (Lao)	50.8
10	165	เมียนมา (Myanmar)	46.8

หมายเหตุ: *จากจำนวน 190 ประเทศทั่วโลก (ข้อมูลปี 2563)

ที่มา: รวบรวมและเรียงเรียงจาก World Bank Group. (2020). Doing Business 2020 Comparing Business Regulation in 190 Economies. Retrieved December 25, 2024 from <https://archive.doingbusiness.org/en/reports/global-reports/doing-business-reports>

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ จากนักวิชาการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ปรากฏตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ

ผู้เสนอแนะ/งานศึกษา วิจัย	ข้อเสนอแนะ
<p>1. อารีรัตน์ แก่นลิ้ม และภาสกร ดอกจันทร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม /ความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายการ อำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทาง ราชการไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนตำบลนิคม พัฒนา อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ด้านคู่มือสำหรับประชาชน ควรมีการปรับปรุงคู่มือสำหรับประชาชนทุก 5 ปี เพื่อให้ข้อมูลในการขออนุญาตเป็นข้อมูลปัจจุบันต่อการยื่นคำขออนุญาตของประชาชน และเผยแพร่ให้ประชาชนทราบ 2. ด้านการรับคำขออนุญาต ควรมีการยื่นเอกสารหรือหลักฐานการรับคำขออนุญาตผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต เช่น อีเมล เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชนในพื้นที่ห่างไกล ลดค่าใช้จ่ายให้กับประชาชน 3. ด้านการพิจารณาคำขออนุญาต เป็นหน้าที่ของผู้อนุญาตที่พิจารณาคำขออนุญาตเป็นไปตามคู่มือสำหรับประชาชน ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด และแจ้งให้ประชาชนทราบภายใน 7 วัน นับแต่วันที่พิจารณาแล้วเสร็จ 4. ด้านศูนย์บริการร่วม ควรให้คำปรึกษางานรับเรื่องขออนุมัติ อนุญาต รวมทั้งงานอื่น ๆ และเจ้าหน้าที่ของศูนย์บริการร่วมประสานงานจัดส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการขออนุญาตของประชาชนให้หน่วยงานเจ้าของเรื่องนำไปดำเนินการให้แล้วเสร็จ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ต้องติดตามความคืบหน้าจากหน่วยงานเจ้าของเรื่อง และประสานงานกับประชาชนเมื่อบริการแล้วเสร็จ โดยประชาชนไม่จำเป็นต้องติดต่อกับหน่วยงานเจ้าของเรื่องเอง 5. ศึกษาแนวทาง วิธีการตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของ

ผู้เสนอแนะ/งานศึกษา วิจัย	ข้อเสนอแนะ
	<p>ทางราชการไปปฏิบัติ เพื่อขจัดปัญหา และอุปสรรคต่าง ๆ เกี่ยวกับการยื่นขออนุญาตและการอนุญาตของทางราชการให้กับประชาชนได้สะดวกยิ่งขึ้น</p> <p>6. ศึกษาความคิดเห็นของภาคเอกชน ภาคประชาชนต่อการปฏิบัติงานด้านการนำนโยบายการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เห็นต่อปัญหาอุปสรรคหรือความไม่สะดวกในการอนุญาตหรือการติดต่อราชการ</p>
<p>2. วิโรจน์ ก่อสกุล /การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ</p>	<p>พระราชบัญญัติอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 เป็นกฎหมายที่เหมาะสมกับสถานการณ์โลกในปัจจุบันที่มีการแข่งขันกันสูงในทุก ๆ ด้าน ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) ประกาศยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 - 2580 รวมทั้งคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีต่อรัฐสภา ต่างให้ความสำคัญกับการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ สอดคล้องกับแนวคิดการบริการสาธารณะแนวใหม่ ซึ่งหากผู้ให้บริการหรือผู้อำนวยความสะดวกและผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนในระบบราชการไทยสามารถปฏิบัติได้จริง จะทำให้อันดับประสิทธิภาพในการจัดการภาครัฐและอันดับความยากง่ายในการดำเนินธุรกิจเป็นลำดับที่สองในอาเซียนมีความเป็นไปได้มากขึ้น แต่หากอันดับประสิทธิภาพในการจัดการภาครัฐหรืออันดับความยากง่ายในการดำเนินธุรกิจระดับโลกลดลง ผู้เกี่ยวข้องในทุกภาคส่วนควรพิจารณาทบทวนในทางปฏิบัติใหม่ เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายอย่างแท้จริง</p>

ผู้เสนอแนะ/งานศึกษา วิจัย	ข้อเสนอแนะ
<p>3. วิโรจน์ ก่อสกุล, สิทธิพันธ์ พุทธหุณ, บุญเกียรติ การะเวกพันธ์ และจักรภพ ศรีมณี</p> <p>/การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ: ศึกษาเฉพาะกรณี กรุงเทพมหานคร</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. เตรียมความพร้อมฐานข้อมูลและพัฒนาเข้าสู่ระบบข้อมูลในรูปแบบดิจิทัล มีการจัดเก็บและประมวลผลข้อมูลผ่านระบบออนไลน์ต่าง ๆ เช่น สมาร์ทโฟน คอมพิวเตอร์ แล็ปท็อป เพื่อให้ความสะดวกในการให้บริการ และตอบสนองความต้องการของประชาชนทุกที่ ทุกเวลา ทุกช่องทาง ที่มีความปลอดภัยและมีมาตรฐาน 2. พัฒนาการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตโดยลดขั้นตอน กระบวนการลดการใช้เอกสาร ลดเวลาให้เหลือน้อยลงให้ประชาชนยื่นคำขอผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการของภาครัฐ อันเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนให้ได้รับความพึงพอใจมากที่สุด 3. พัฒนา อบรมและให้ความรู้กับเจ้าหน้าที่ทุกคนให้สามารถนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมต่าง ๆ มาปรับใช้ในการปฏิบัติงานได้ทุกขั้นตอน เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในการรับทราบข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงาน 4. เพิ่มช่องทางการให้บริการ การจองคิวมารับบริการผ่านแอปพลิเคชัน BMAQ จะให้คำแนะนำเรื่องรายการเอกสารที่จะต้องนำมาประกอบคำขอ โดยให้ประชาชนสามารถเลือกวัน เวลาที่ต้องการมาใช้บริการได้ด้วยตนเอง รวมทั้งการยื่นคำขออนุญาตผ่านช่องทางออนไลน์ เพื่อลดจำนวนประชากรที่มาติดต่อกับเจ้าหน้าที่โดยตรง 5. เพิ่มจุดบริการ Bangkok Express Service ให้บริการนอกสถานที่ ๆ มีประชาชนใช้บริการจำนวนมาก เช่น สถานีรถไฟฟ้า จัดให้มีการบริการรับลงทะเบียนรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุโดยไปตั้งจุดบริการในชุมชนต่าง ๆ

ผู้เสนอแนะ/งานศึกษา วิจัย	ข้อเสนอแนะ
	<p>6. การยื่นคำร้องผ่านทางออนไลน์ ไม่ต้องมาติดต่อทางสำนักงานเขต และปรับปรุงรูปแบบการทำงานให้รวดเร็วมากขึ้นรองรับต่อความต้องการของประชาชนผู้รับบริการ</p> <p>7. จัดหาไมโครโฟนและลำโพงให้เจ้าหน้าที่ทุกคนใช้เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกและให้การสื่อสารกับประชาชนได้ชัดเจนให้ชัดเจนยิ่งขึ้น</p> <p>8. ควรมีมาตรการเพิ่มการประชาสัมพันธ์ทั้งทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งแผ่นพิมพ์ แผ่นพับ เพื่อให้ผู้ใช้บริการเข้าใจและพึงพอใจต่อการอำนวยความสะดวกและพิจารณาอนุญาตของกรุงเทพมหานครมากขึ้น</p> <p>9. ศึกษาในประเด็นที่เกี่ยวกับวิธีการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการในแต่ละด้าน เช่น ด้านทะเบียนราษฎร ด้านโยธาธิการ ด้านการพัฒนาชุมชน ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านเทศกิจ และการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น</p>

ที่มา: รวบรวมและเรียบเรียงจาก 1) อาริรัตน์ แก่นลิ้ม และภาสกร ดอกจันทร์. (2567). ความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนตำบลนิคมพัฒนา อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก. สืบค้น 25 ธันวาคม 2567 จาก <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jomld/article/view/264932/181735> 2) วิโรจน์ ก่อสกุล. (2566). การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ. สืบค้น 25 ธันวาคม 2567 จาก <http://ojs.ru.ac.th/index.php/MPA/article/view/181/176> และ 3) วิโรจน์ ก่อสกุล, สิทธิพันธ์ พุทธหุน, บุญเกียรติ การะเวกพันธ์, และ จักรภพ ธรรมณี. (2566). การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ: ศึกษาเฉพาะกรณีกรุงเทพมหานคร. สืบค้น 25 ธันวาคม 2567 จาก <http://ojs.ru.ac.th/index.php/MPA/article/view/331/271>

**ประโยชน์ที่จะได้รับจากการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก
ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.⁵**

เมื่อมีการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. จะทำให้ได้รับประโยชน์จากกฎหมายดังกล่าว แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านเศรษฐกิจ

การปรับปรุงระบบและขั้นตอนการอนุญาต รวมถึงการมีมาตรการต่าง ๆ ที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและมีความสอดคล้องกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป ช่วยทำให้การประกอบกิจการที่จะต้องได้รับการอนุญาตเพื่อประกอบกิจการมีความสะดวกและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น ช่วยลดปัญหาและอุปสรรคในการประกอบธุรกิจ เนื่องจากมีการลดขั้นตอนการอนุญาตให้น้อยลง ทำให้ผู้ประกอบการสามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างรวดเร็ว การประกอบกิจการต่าง ๆ เป็นไปด้วยความสะดวก และเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งการพัฒนากระบวนการให้บริการผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์ ทำให้ประชาชนและผู้ประกอบการไม่ต้องเสียเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปหน่วยงานที่มีหน้าที่ออกใบอนุญาต ทำให้ไม่เป็นการสร้างภาระ ลดต้นทุนค่าใช้จ่าย และไม่ใช่อุปสรรคต่อประชาชนและผู้ประกอบการในการยื่นคำขออนุญาตเพื่อดำเนินกิจการต่าง ๆ ทั้งนี้ หน่วยงานของรัฐต้องมีการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง

2. ด้านสังคม

ช่วยอำนวยความสะดวกและลดภาระแก่ประชาชนในทุกระดับและทุกมิติตั้งแต่รากฐาน คือทัศนคติ (Mindset) ของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่รัฐ ซึ่งจะมีส่วนช่วยให้เกิดการลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคม เป็นผลดีต่อประชาชนและผู้ประกอบการที่จะได้รับการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการติดต่อราชการอย่างโปร่งใส ชัดเจน สามารถเข้าถึงและรับทราบข้อมูลการให้บริการ ขั้นตอน ระยะเวลาที่ต้องใช้ และช่องทางในการให้บริการต่าง ๆ ของภาครัฐได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน ชัดเจน ผ่านคู่มือสำหรับประชาชน ทำให้สามารถจัดเตรียมเอกสารต่าง ๆ และค่าธรรมเนียมที่ต้องใช้ได้อย่างครบถ้วน ทำให้ไม่ต้องเสียเวลาติดต่อหน่วยงานของรัฐหลายครั้งและทำให้ประชาชนมีความสะดวก รวดเร็ว และประหยัด ค่าใช้จ่าย รวมถึงยกระดับการให้บริการของหน่วยงานของรัฐในการพิจารณาอนุญาตได้ดียิ่งขึ้น

⁵ รวบรวมและเรียบเรียงจาก 1) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2567). รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายที่ได้แก้ไขปรับปรุงตามร่างพระราชบัญญัติฯ ที่ผ่านการตรวจพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ). สืบค้น 27 ธันวาคม 2567 จาก <https://www.opdc.go.th/wp-content/uploads/2024/12/รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่ได้แก้ไขปรั.pdf> และ 2) สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน. (2566). รายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมาย ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ). สืบค้น 27 ธันวาคม 2567 จาก https://www.parliament.go.th/section77/manage/files/file_20231212191741_2_293.pdf

3. ด้านสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาวะ

ช่วยลดการใช้กระดาษทั้งในภาครัฐและประชาชน รวมทั้งลดการเดินทางไปติดต่อราชการที่ไม่จำเป็น ซึ่งจะมีส่วนช่วยลดมลพิษการก่อก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติโดยไม่จำเป็น

4. ด้านอื่น ๆ

ช่วยลดภาระค่าใช้จ่าย และเพิ่มความสะดวกให้หน่วยงานของรัฐผู้ออกใบอนุญาตสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างรวดเร็ว คล่องตัว และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเท่าที่จำเป็นและมีประโยชน์สาธารณะ นอกจากนี้ การที่เจ้าหน้าที่จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข ขั้นตอน และระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในคู่มือสำหรับประชาชน ยังช่วยให้เจ้าหน้าที่สามารถดำเนินการได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด เป็นการลดการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐอันจะนำไปสู่การลดการทุจริตและประพฤติมิชอบ อีกทั้งจะลดภาระงานที่มีจำนวนมากของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ได้สัดส่วนกับภาระต่อประชาชน รวมถึงเพิ่มคุณภาพชีวิต และ Work-Life Balance ให้บุคลากรภาครัฐ นอกจากนี้ การให้บริการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์เป็นการลดโอกาสที่เจ้าหน้าที่จะเรียกรับผลประโยชน์จากผู้มารับบริการได้อีกด้วย

สำนักวิชาการ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. 0 2242 5900 ต่อ 5730, 5740, 5750

Bureau of Academic Services

The Secretariat of the House of Representatives

Tel. 0 2242 5900 ext. 5730, 5740, 5750

พิมพ์ที่ : สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร